

Advies

Commissie Cultuurnota
2009-2012

—

Gemeente Utrecht
Provincie Utrecht
mei 2008

Inhoudsopgave

Vooraf/Inleiding	5
Observaties	11
Adviezen	23
Beeldende kunst	
BAK	25
Casco	27
CBKU	28
De kleine biënnale	30
Vormgeving	
Utrecht Manifest	33
Film/Audiovisuele Media	
Holland Animation Film Festival	35
Latin American Film Festival	37
Nederlands Film Festival	38
Dans	
Merkx & Dansers	41
Springdance	42
Muziek	
Amsterdam Baroque Orchestra & Choir	46
Baraná	47
Camerata Trajectina	48
De Nederlandse Bachvereniging	49
Ensemble Gending	50
Fortuna	51
Holland Baroque Society	52
Insomnio	53
Internationaal Franz Liszt Pianoconcours	54
Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht	55
Muziekhuis Utrecht	56
Opera Spanga	57
Organisatie Oude Muziek	58
Popwaarts	59
RASA	60
Rosa Ensemble	61

Rumor	62
SJU Jazzpodium	63
Utrecht String Quartet	64
Walter Maas Huis	65
Xynix Opera	66
Yo! Opera Festival & Werkplaats	67
Theater	
Aluin	69
't Barre land	70
d*Amor	71
De Berenkuil	72
De Paardenkathedraal	73
DOX	74
Growing up in Public	75
Het Filiaal	76
Het Lab	77
Link	78
Stout	79
STUT	80
The Lunatics	81
Theater De Lieve Vrouw	82
ThEater EA	83
Multidisciplinair	
Click F1 – UCee Station	85
Festival Etcetera	86
Het Kaasschaafcollectief	87
Het Poëziecircus	88
Huis en Festival a/d Werf	89
Impakt	90
Planet Jr. Productions	92
Tweetakt	93
Wereld Muziektheater Festival	94
Z25.org	95
ZIMIHC	96

Bijlage	99
----------------------	----

VOORAF! INLEIDING

Vooraf

Voor u ligt het advies van de commissie Cultuurnota 2009-2012, in mei 2008 uitgebracht aan het College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Utrecht en het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht. Het advies is tot stand gekomen op verzoek van de gemeente en provincie Utrecht.

Beide overheden stellen in overleg met het rijk en zo mogelijk landelijke fondsen in het kader van het cultuurconvenant 2009-2012 meerjarige subsidies beschikbaar voor instellingen op het terrein van kunst en cultuur. De subsidies zijn bedoeld voor organisaties die gevestigd en actief zijn in de gemeente Utrecht, zich artistiek hebben bewezen en niet alleen lokaal en regionaal, maar ook landelijk van betekenis zijn. Om in aanmerking te komen voor een meerjarige subsidie konden instellingen vóór 1 februari 2008 een subsidieverzoek indienen.

Gemeente en provincie zijn van mening dat het artistiek-inhoudelijk oordeel van een onafhankelijke commissie de basis dient te leggen voor de onderhandelingen met het rijk in het kader van het nieuwe Cultuurconvenant Midden Nederland 2009-2012 en voor een goed gemotiveerd besluit over de meerjarige subsidiëring van organisaties en initiatieven in de nieuwe cultuurnotaperiode. Ze hebben daarom najaar 2007 een (gezamenlijke) commissie Cultuurnota 2009-2012 ingesteld.

De commissie stond onder voorzitterschap van Boele Staal en was samengesteld uit deskundigen op het gebied van beeldende kunst, film, podiumkunsten, amateurkunst en cultuureducatie. Met het uitbrengen van het advies zijn de werkzaamheden van de commissie ten einde gekomen.

De oordelen over de ingediende aanvragen zijn samengevoegd in het voorliggende advies, dat ter inleiding tevens een reeks observaties over de stand van zaken op het gebied van beeldende kunst, film en podiumkunsten bevat.

Inleiding

Utrecht bruist van culturele activiteit. Een ruim aanbod van film- dans- en theaterfestivals en diverse podia en biënnales voor muziek en beeldende kunst biedt plaats aan een kunstminnend publiek dat in grote aantallen toestroomt. Met recht kan worden gesteld dat Utrecht zich profileert als de 'presentatiestad' bij uitstek. De dynamiek van dit culturele klimaat oefent een sterke aantrekkingskracht uit op de regio, en gebieden ver daarbuiten. Niet alleen liefhebbers vinden de weg naar de culturele podia, de stad weet met een rijk geschakeerd aanbod van grote en kleine specialistische instellingen ook een professioneel publiek aan zich te binden.

In maatschappelijk en economisch opzicht profiteert de stad van de creatieve bronnen die zij herbergt. Ze dragen bij aan een vruchtbaar vestigingsklimaat. De Culturele Zondagen komen de stad en haar bevolking ten goede: de maandelijkse kennismaking met culturele programma's en verrassende locaties zorgt voor terugkerend bezoek. Dat werkt als een vliegwiel op het culturele leven, een spin-off voor de stad.

De adviescommissie heeft met instemming kennis genomen van de ambitieuze plannen van gemeente en provincie. Zowel het programma in het kader van de Vrede van Utrecht (2013) als de nominatie Europese Culturele Hoofdstad 2018 wordt toegejuicht.

Beide doelen genereren creatieve energie, trekken investeringen aan, bieden kansen en impulsen die nodig zijn voor blijvende versterking van het Utrechtse culturele veld en verdere voeding van het vestigingsklimaat.

De bijna zestig aanvragen, ingediend in het kader van het Cultuurconvenant 2009-2012, geven blijk van een sterk bewustzijn van de ambities die gemeente en provincie aan de dag leggen, en anticiperen daarop. Er is sprake van een inhoudelijke en professionele kwaliteitsslag waarmee tevens, geheel in lijn van de voorgestelde groei, een verveelvoudiging van het budget wordt voorgesteld. Ofschoon de adviescommissie inziet dat verdere professionalisering en investeringen nodig zijn om een hoog ambitieniveau te waarborgen, is zij tegelijkertijd van mening dat 'groter' niet altijd 'beter' is. Kwalitatieve groei is niet vanzelfsprekend gekoppeld aan kwantitatieve groei. Kwaliteitsverbetering kan ook worden bereikt door het maken van goede keuzes en het uitwerken van een scherp profiel. Dat geldt voor de aanvragers, maar ook voor het beleid van de overheid: bij de toekomstige uitwerking van de plannen doen gemeente en provincie er goed aan een duidelijk profiel voor ogen te houden. In de algemene beschouwingen benoemt de adviescommissie een mogelijk profiel voor de regio Utrecht. Ze daagt gemeente en provincie uit om gehoor te geven aan haar oproep: Durf te kiezen en draag je profiel met trots uit!

Een tweede punt van aandacht betreft het cultureel ondernemerschap. De adviescommissie constateert dat de aanvragen zakelijk gezien zeer wisselend van niveau zijn. Soms hebben zelfs ervaren aanvragers moeite hun ambities op overtuigende wijze te motiveren en financieel en organisatorisch degelijk te onderbouwen. De adviescommissie heeft met zorg kennis genomen van deze ontwikkeling, temeer daar een doortastend cultureel ondernemerschap een voorwaarde vormt voor het in standhouden van een bloeiend kunstklimaat.

De Vrede van Utrecht en Utrecht Culturele Hoofdstad van Europa zijn slim bedachte strategieën, die effectief en duurzaam zijn voor de culturele sector. Maar wil Utrecht 2013 en 2018 echt groots vieren, dan moet er blijvend commitment zijn van gemeente en provincie, een commitment dat los van de politieke cyclus, het ritme van verkiezingen, kan voortbestaan. Want voor het verder dragen, organiseren en uitvoeren van de langetermijnambities is een permanent betrokken overheid een voorwaarde voor succes. Alleen dan kan Utrecht uitgroeien tot een groots cultureel bolwerk, Europa waardig!

OB- SERVATIES

Beeldende Kunst

Utrecht kent een ruim en gevarieerd aanbod aan kleine en middelgrote kunstinstellingen en biënnales die tezamen een waaier aan activiteiten bieden. De biënnales en festivals zijn uniek in hun soort. Dat geldt ook voor de voormalige kunstenaarsinitiatieven Casco en BAK, die inmiddels zijn uitgegroeid tot kunstinstellingen van hoog niveau. Hun reputatie reikt tot ver over de grenzen van Nederland. Sinds kort is ook het Centrum Beeldende Kunst Utrecht in de stad gevestigd. Hiermee heeft de gemeente een instelling binnen haar muren gehaald die als ondersteunende intermediair kan dienen tussen kunstenaars, instellingen en publiek.

Het valt de commissie op dat de samenhang tussen de verschillende instellingen in Utrecht groot en goed zichtbaar is. De aanvragen wijzen ook in die richting. Daarnaast is gebleken dat elke aanvrager de ambitie heeft om te professionaliseren en verder te groeien.

Toch moet de commissie ook concluderen dat, ondanks al die ambitie en potentie in het culturele veld, sommige aanvragen nog veel te wensen overlaten. Zo spreekt de commissie haar zorg uit over het Impaktfestival dat, ofschoon het kan bogen op jarenlange ervaring, niet de inhoudelijk verdieping bereikt die het zegt na te streven. Ook de beide biënnales, De kleine biënnale en Utrecht Manifest, komen onvoldoende uit de verf, wat volgens de commissie gedeeltelijk toe te schrijven is aan het gebrek aan leiderschap. Zij laten kansen liggen.

Evenals vier jaar geleden wijst de commissie op het feit dat de activiteiten en ambities van het CBKU overlappen met die van Casco en BAK. Opnieuw geeft de commissie aan dat afbakening van het eigen terrein nodig is om uiteindelijk de centrale functie te gaan vervullen die werkelijk nodig is: een in hoofdzaak dienstverlenende instelling zijn die lokale en regionale kunstenaars in hun beroepspraktijk ondersteunt, het publiek informeert en een onmisbare schakel vormt bij het initiëren en uitvoeren van kunst opdrachten (openbare ruimte) in de provincie.

Het gaat in deze om de bundeling van krachten, die nodig is om Utrecht de voedingsbodem te laten zijn voor een bloeiend kunstleven.

Want, en dat is de voornaamste vraag die de commissie zich heeft gesteld, wat tekent zich uiteindelijk af aan de horizon? Wat houden we in het vizier en wat is daar precies voor nodig? Op dit moment is de blik gericht op Utrecht Culturele Hoofdstad van Europa in 2018, wanneer stad en regio in de Europese schijnwerpers komen te staan. Maar op dit moment, zo moet de commissie concluderen, is het klimaat voor beeldende kunst in Utrecht nog niet vruchtbaar genoeg. Kleine instellingen draaien optimaal, maar voor een gunstig klimaat is meer nodig, zowel aan de basis als aan de top. Er is geen brede humuslaag van beeldend kunstenaars, die van onderaf het kunstklimaat voeden. Aan de andere kant moet de commissie met spijt constateren dat het niet goed gaat met het Centraal Museum. De stad mist een stedelijk museum voor moderne kunst met (inter)nationale uitstraling en aantrekkingskracht, waaromheen de satellieten zich sterk kunnen profileren. Het probleem is er voor een deel in gelegen dat het Centraal Museum geen sterk hedendaags profiel heeft. BAK en Casco kunnen die functie van het Centraal Museum niet overnemen. Beide instellingen zijn bovendien sterk inhoudelijk gericht, geconcentreerd op theorie en research. Dat beleid wordt gewaardeerd door een in de kunst werkzaam publiek, maar is minder geschikt voor een breed publiek.

Overigens constateert de commissie dat BAK, Casco en de design biënnale Utrecht Manifest alle drie een opmerkelijke interesse aan de dag leggen voor de relatie kunst, ontwerp en maatschappij. Intensievere samenwerking op dat gedeelde terrein zou mogelijk nog meer vruchten afwerpen dan nu, en het Utrechtse klimaat ten goede komen.

Daarnaast, en dat blijft een punt van aandacht, is het van belang dat de stad beschikt over voldoende goede basisvoorzieningen voor kunstenaars, zoals woonruimte, ateliers en presentatieplekken. Veel studenten van de academie, bijvoorbeeld, zijn niet in Utrecht gevestigd, maar in Rotterdam of Amsterdam. Ook op dat punt laat Utrecht nog veel te wensen over.

Ten slotte stelt de commissie met tevredenheid vast dat de Vrede van Utrecht een slim en effectief programma is, dat aan het culturele leven een goede impuls geeft. Terugblikkend op de aanvragen beeldende kunst, en met het oog op Utrecht Culturele Hoofdstad van Europa lijkt het hier en nu vooral te gaan om goed leiderschap. Personele invulling op cruciale plaatsen is daarbij van groot belang.

Film

De ontwikkeling van informatie- en communicatietechnologie heeft een hoge vlucht genomen. Op de rol die film hierbij speelt – de kunstvorm die in onze dominante beeldcultuur een natuurlijke plek en betekenis heeft – hebben deze ontwikkelingen een direct zichtbaar effect. De digitalisering breekt de sector open. De traditionele scheidslijnen tussen verschillende vormen van audiovisuele productie en distributie vervagen. De grens tussen film en andere media wordt steeds smaller.

Binnen deze context beschouwt de commissie de filmsituatie in Utrecht. De commissie constateert dat Utrecht – op het gebied van film – bovenal een presentatiestad is. De meeste filmprofessionals wonen en werken buiten Utrecht. Ook audiovisuele bedrijven tref je nauwelijks in Utrecht. De filmindustrie is geconcentreerd in Amsterdam en, in mindere mate, in Rotterdam. Utrecht onderscheidt zich door een levendig klimaat van filmpresentatie. De stad herbergt het Nederlands Film Festival en het Holland Animation Film Festival, festivals van nationaal belang. Daarnaast geven de kleinere, meer doelgroepgerichte filmfestivals kleur aan stad en de regio. Deze festivals bevorderen de diversiteit en dragen bij aan een bloeiend filmklimaat. Ook de komst van het Louis Hartlooper Complex heeft de filmpresentatie in Utrecht goed gedaan.

De bevolkingssamenstelling van Utrecht maakt dat er in de stad een groot potentieel aanwezig is van een in film geïnteresseerd publiek.

De toegankelijkheid en populariteit van het medium, dat niet alleen een divers publiek weet te bereiken, maar bovendien het traditionele verschil tussen hoge en lage cultuur beslecht, is voor Utrecht ook maatschappelijk en economisch gezien van waarde.

De commissie adviseert gemeente en provincie de presentatiefunctie van film en media – oud en nieuw – te versterken én uit te bouwen.

Zo zou Utrecht de kleinschalige festivals ruimte moeten bieden. Kleinschalige, doelgroepgerichte festivals zijn bij uitstek geschikt om de diversiteit en de cultuurparticipatie te bevorderen. De commissie is echter wel van mening dat deze festivals niet passen binnen de Utrechtse basisinfrastructuur. Voor de noodzakelijke en wenselijke ondersteuning zouden gemeente en provincie andere bronnen moeten aanboren.

Utrecht mist als filmpresentatiestad bij uitstek een goede infrastructuur. De komst van een complex voor taal- en beeldcultuur op het Smakkelaarsveld, waarvoor de Stichting Artplex (initiatief van Filmtheater 't Hoogt) en de Bibliotheek Utrecht de handen ineen hebben geslagen, juicht de commissie dan ook toe. In een maatschappij waarin beelden zo'n dominant communicatiemiddel zijn geworden, is een verkenning naar nieuwe presentatievormen van woord en beeld, van lezen en kijken noodzakelijk. Als de plannen daadwerkelijk gerealiseerd worden heeft Utrecht er een uniek en op de toekomst gericht presentatiecomplex bij. Als naast dit complex ook de nieuw geplande grote bioscoop van De Wolff Cinemagroep wordt gerealiseerd, is de situatie van de film-

presentatie in Utrecht na al die jaren eindelijk op orde. De commissie dringt er bij gemeente en provincie met klem op aan de plannen om de bioscoopsituatie in Utrecht te verbeteren voortvarend ter hand te nemen, opdat Utrecht op een zo kort mogelijke termijn over de juiste faciliteiten beschikt.

Kanttekeningen plaatst de commissie bij vernieuwing en innovatie. Deze hebben – afgaande op de beleidsplannen – bij de Utrechtse instellingen nog weinig prioriteit. Tegen de achtergrond van de technologische en maatschappelijke veranderingen die juist de film en de filmsector treffen is dit opmerkelijk te noemen. Er is nauwelijks sprake van cross-overs vanuit de filmsector naar andere sectoren. Een gemiste kans, aldus de commissie. De sector film is, wat dat betreft, vergeleken met de beeldende kunst vrij eendimensionaal. Vernieuwing door grenzen te verleggen en avontuurlijke paden te bewandelen kan volgens de commissie ontstaan wanneer instellingen als BAK en Casco, Impakt, NFF en HAFF nog nadrukkelijker dwarsverbindingen aangaan. 'Crossmedialiteit' biedt nog veel mogelijkheden voor de toepassing van verschillende soorten media en alternatieve presentatievormen.

Maar vernieuwing heeft ook betrekking op de wijze waarop een instelling zich inhoudelijk positioneert in de stad. De commissie constateert dat debat en reflectie, bijvoorbeeld op de maatschappelijke betekenis van film, in de beleidsplannen van de aanvragers niet of nauwelijks aan de orde komen. Dat is een gemiste kans gezien de aard van film en de rol van media als dragers en vertolkers van maatschappelijke ontwikkelingen. Kritisch engagement kan voor de filmsector, net als voor de beeldende kunst, een bron van inspiratie zijn. De commissie is ervan overtuigd dat Utrecht voldoende potentie heeft om uit te groeien tot hét centrum voor film- en mediapresentatie.

Podiumkunsten

De kunst te durven kiezen

Het mag hardop gezegd, het moet hardop gezegd: de podiumkunsten floreren in Utrecht op hoog niveau. Met bijzondere muziek- en toneelensembles, innovatief jeugdtheater en -opera, spraakmakende festivals en een prestigieus internationaal pianoconcours biedt Utrecht haar bewoners een baaierd aan podiumkunsten op topniveau. Buiten de regio en ook buiten de landsgrenzen neemt de belangstelling voor de Utrechtse podiumprestaties toe. 'Joetregt' is nog altijd 's werelds meest vermaarde festival in zijn soort, meldt het Festival Oude Muziek zelfverzekerd over zichzelf. Springdance, Yo! Opera en het Liszt Concours kunnen zich op eenzelfde uniciteit beroemen. Naar de werkwijze van internationaal opererende jeugdgezelschappen wordt vanuit het buitenland met jaloezie en bewondering gekeken. De stad wordt door deze culturele ambassadeurs stevig op de kaart gezet. Utrecht beschikt ook potentieel over een stelsel van opleidingen dat in staat geacht moet worden voor een vruchtbaar klimaat garant te staan waar het de jonge aanwas betreft. Dit alles kan en moet Utrecht met trots vervullen, vindt de commissie, maar ze constateert dat eigenwaarde niet Utrechts grootste deugd is. De stad en provincie dreigen de kans te laten lopen om te profiteren van het (inter)nationale succes van hun podiumkunstenaars. In het licht van de komende feestelijkheden rond de Vrede van Utrecht in 2013 en de ambitie van Utrecht om de nominatie voor Culturele Hoofdstad van Europa in 2018 binnen te halen is een permanente betrokkenheid gewenst bij de Utrechtse podiumkunsten vanuit het politieke en bestuurlijke circuit.

Kunst van Leven

Utrecht streeft op het gebied van haar podiumkunsten niet naar volledigheid. Er is bijvoorbeeld geen symfonieorkest, geen operagezelschap voor een volwassen publiek, maar dat hoeft ook niet, vindt de commissie: het is sterker ergens in uit te blinken dan compleet te willen zijn. Utrecht moet bewijzen te durven kiezen en zou zich verder moeten profileren op drie deelgebieden: jeugdtheater, oude en nieuwe muziek en nieuwe media. Juist vanwege Utrechts terughoudendheid in trots heeft de commissie gemeend deze speerpunten te moeten versterken, zodat stad en provincie zich onder het motto less is more onderscheidend kunnen manifesteren.

Of dat werkelijkheid wordt, wat de commissie natuurlijk hoopt, en of het inderdaad de basis van het nieuwe Utrechtse kunstenplan zal worden, is vooralsnog onduidelijk. De landelijke overheid heeft namelijk in haar beleidsplan Kunst van Leven voor een nieuwe culturele infrastructuur gekozen. Daarvan zijn de contouren in theorie weliswaar helder geformuleerd, maar voor het Utrechtse kunstenveld levert dat ook geheel nieuwe problemen op. De praktijk van de kunsten is namelijk weerbarstiger dan het rijk in alle eenvoud en regeldrift veronderstelt. Voor organisch gegroeide structuren, zoals bijvoorbeeld het vaak geroemde 'Utrechtse Model', is in de ministeriële gedachtegang geen plaats. De verantwoordelijkheid van de commissie werd daardoor tweërlei: er moesten aan de ene kant aanvragen beoordeeld worden op hun artistieke merites; aan de andere kant diende de commissie rekening te houden met vraagstukken op het gebied van de nieuwe landelijke basisinfrastructuur.

De aanvragen

De subsidieaanvragen waarover de commissie zich heeft gebogen dekken voor het grootste deel dat wat noodzakelijk is voor de Utrechtse basisinfrastructuur (de gemeentelijke en de provinciale). De ingestuurde beleidsplannen vertonen zowel inhoudelijk als zakelijk een sterk wisselend niveau. Opmerkelijk genoeg trof de commissie meer dan eens een discrepantie aan tussen de kwaliteit van de getoonde artistieke productie van de indiener en de kwaliteit van de geformuleerde aanvraag. Dat gold niet alleen nieuwe aanvragers. Enkele gerenommeerde kunstinstellingen wekten in hun aanvraag de indruk nauwelijks te twijfelen aan continuering van hun structurele subsidie en verzuimden daardoor in hun plannen de waarde van hun plek in de Utrechtse basisinfrastructuur overtuigend te motiveren. In Amersfoort speelt ook nog iets anders. De commissie signaleert een opvallende theaterpotentie, gegroeid in de afgelopen jaren, maar de aanvragers lijken over een onvoldoende professionele attitude te beschikken om een gedegen beleidsplan met begroting te kunnen leveren. Om het ontkiemende culturele landschap in Amersfoort de noodzakelijke langere adem te gunnen heeft de commissie een tweetal meerjarensubsidies aanbevolen onder voorwaarde van tussentijdse evaluaties. Deze ondersteunende adviezen hebben slechts zin als de provincie zich aan deze beperkende voorwaarde zal houden.

Financiering

Het is de commissie opgevallen dat vrijwel alle organisaties aanzienlijk meer geld hebben aangevraagd, veelal gemotiveerd vanuit een wens tot groei van de organisatie. De overheid lijkt dit mede over zich te hebben afgeroepen door de geformuleerde eisen in de nota Kunst van Leven. De commissie heeft kritisch gekeken of de begrotingen en de behoefte aan schaalvergroting in voldoende mate zijn gemotiveerd en of groei wenselijk is gezien de door de commissie gewenste profilering op de drie genoemde deelgebieden. Op een aantal terreinen is een extra financiële investering in organisatie en activiteiten beslist noodzakelijk om daadwerkelijk succesvol te kunnen zijn. De commissie constateert een verschil in houding tussen de gemeente en de provincie ten opzichte van ensembles die een belangrijke rol spelen in het Utrechtse profiel. Bij de gemeente is er nadrukkelijk ruimte voor het ondersteunen van individuele ensembles terwijl die ruimte lijkt te ontbreken in het provinciale beleid. De commissie juicht een herziening van het provinciale beleid in deze toe, zeker gezien de waarde die ze hecht aan de genoemde ensembles en gezelschappen voor het Utrechtse culturele profiel.

Kwaliteit in overvloed

Jeugdtheater

Utrecht heeft een sterke structuur voor het jeugdtheater, met instellingen van hoge artistieke kwaliteit die zowel regionaal als landelijk van betekenis zijn. Mede door de aanwezigheid van het landelijke jeugdtheaterfestival Tweekt verdient Utrecht de naam van 'jeugdtheaterstad'.

Ook de landelijke werkplaats en het productiehuis Het Lab is in Utrecht gevestigd. Het Lab speelde de afgelopen jaren een sleutelrol in de aanwas van jong talent voor het jeugdtheater en wil die ambitie uitbreiden naar de jeugddans. DOX zorgt daarnaast voor de nodige aanwas van nieuw talent uit het multiculturele jongerencircuit. De specifieke werkwijze van Dox, met bijbehorend gedifferentieerd opleidingstraject, wordt in het theatercircuit gezien als inspirerend voorbeeld. De voorstellingen laten een succesvolle mengvorm zien van dans, theater en muziek uit de gemengde jongerencultuur met niet voor de hand liggende genres. Het Filaal is een gezelschap waar Utrecht eveneens mee voor de dag kan komen.

Met muziektheater voor zowel het circuit van de grote en de kleine theaterzalen als het circuit van de scholen bereikt het gezelschap een breed publiek. Landelijk staat Het Filaal bekend als een artistiek vooruitstrevend gezelschap dat Nederland bovendien met succes in het buitenland vertegenwoordigt.

Utrecht is de enige provincie die zich succesvol profileert met opera voor een jong publiek. Het jeugdoperagezelschap Xynix betreft een nieuw theater in Amersfoort en YO! Opera-festival maakt zich sterk voor de ontwikkeling van een verfrissende vorm van jeugdopera. Die zich bovendien nadrukkelijk in de samenwerking manifesteert.

De wisselwerking tussen deze initiatieven is toe te juichen en inspireert onder meer tot het plan voor een nieuw jeugdtheaterpodium in de stad, een plan dat de commissie van harte ondersteunt.

Oude muziek en nieuwe muziek

Juist omdat Utrecht geen symfonieorkest rijk is heeft zich een sterke ensemblecultuur kunnen ontwikkelen met twee duidelijke accenten: oude muziek en nieuwe muziek. De focus op deze twee stijlperiodes vindt de commissie in de aanvragen terug, ook in de muziekfestivals – Festival Oude Muziek en Rumor –, en ze juicht een mogelijke parallelfocus in de kunstvakopleidingen toe.

Met de inrichting van twee muziekhuizen – Muziekhuis Utrecht en Huis van de oude Muziek – wordt de samenhang in het ensembleveld structureel verstevigd. De commissie koestert hoge verwachtingen van de samenwerking van de Organisatie Oude Muziek met de Nederlandse Bachvereniging, nieuwe aanvrager in Utrecht, in het Huis van de Oude Muziek in de Geertkerk, waar het eerste oude muziekpodium van Nederland gerealiseerd zal worden. Muziekhuis Utrecht en het toekomstige Muziekgebouw aan de Loevenhoutsedijk zullen de zichtbaarheid van de nieuwemuziekensembles ten goede komen.

De ontwikkelingen rond het Muziekpaleis baren de commissie grote zorgen. Inhoudelijke profilering volgens het veelbelovende biotopenconcept is tot nu toe uitgebleven ten gevolge van de aanhoudende organisatorische stagnatie. Ongerust is de commissie ook over het jazzpodium SJU, naast Muziekcentrum Vredenburg en poppodium Tivoli de derde partij in het Muziekpaleis. De commissie spreekt haar zorg uit over de vraag of de jazz en de geïmprovi-

seerde muziek in het Muziekpaleis overeind zullen blijven. De commissie pleit voor monitoring en ondersteuning van de positie van de jazz en de geïmproviseerde muziek. Daarmee dient aan deze belangrijke muziekfunctie in het Utrechtse, ook in het nieuwe Muziekpaleis, een toekomstige groei kans te worden geboden. De commissie constateert een relatief geringe productie van kwalitatief hoogwaardige elektronische muziek in Utrecht, terwijl nieuw elektronisch repertoire in potentie wel aanwezig is. Uitbreiding en verdieping van de samenwerkingsverbanden op het terrein van de elektronische muziek is wenselijk.

Nieuwe media

Kunstenaars en technische makers hebben elkaar nog niet gevonden in de wereld van de nieuwe media. De toepassing van nieuwe technieken heeft zijn plaats wel al veroverd in games, maar zou die ook in de kunsten moeten vinden. Daarvoor is een multimediatelevisiehuis voor starters, een broedplaats, eventueel in de luwte, een belangrijke ondersteuning. Dit zou zich moeten ontwikkelen in samenhang met de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht en de Universiteit Utrecht, maar de kiem is nog niet ontsproten. Een Utrechts Model voor de nieuwe media is wenselijk. Bruggenbouwers en culturele ondernemers dienen te worden aangemoedigd, wellicht in samenspraak met de commerciële creatieve industrie waarin Utrecht hoog scoort. Daarbij merkt de commissie op dat de ontwikkeling van games en het plaats bieden aan opleidingen voor gamesontwikkelaars op zich nog geen garantie zijn voor interessant en betekenisvol cultureel aanbod of de ontwikkeling daarvan. Inzet van nieuwe media krijgt pas betekenis in de context van productiehuisen, van gezelschappen en makers die aan artistieke

criteria voldoen; in producties die de mogelijkheden van digitale technieken (ten aanzien van expressie, interactie, distributie en toegankelijkheid) inventief en creatief integreren. Met het oog op de maatschappijbrede ontwikkelingen van creatieve en participatiemogelijkheden in het digitale domein juicht de commissie een groeiende aanwezigheid van nieuwe media ook toe in bestaande Utrechtse festivals en evenementen. Hier is een méér-dan-virtuele wereld te winnen.

Regiogezelschap

De nieuwe basisinfrastructuur, zoals die door het Ministerie van OCW is uitgedacht, grijpt – landelijk gezien – het meest fundamenteel in bij het toneel in Utrecht. Waar een uitstekend functionerend 'Utrechts Model' zorgde voor samenhang in de typische Utrechtse cultuur van kleine gezelschappen, acht het ministerie het nu wenselijk dat er een regiogezelschap ontstaat. Omdat dit geplande gezelschap niet voortkomt uit een organisch gegroeide situatie, zal het ontstaan van zo'n gezelschap een hachelijke onderneming zijn indien daar niet genoeg tijd voor uitgetrokken wordt. De commissie acht het ingediende plan voor het regiogezelschap vooralsnog slechts een globaal raamwerk, waarbinnen een aantal noodzakelijke samenwerkingsverbanden veel verder onderzocht zouden moeten worden.

Wel benadrukt de commissie dat gezien de confederatieve kracht van Utrecht een op de provincie toegesneden regiogezelschap een voortrekkersrol kan vervullen in initiatieven tot samenwerking. Daarom dient er juist nu geïnvesteerd te worden in de ontwikkeling hiervan.

Productiehuis voor multidisciplinair theater

De commissie maakt zich zorgen over de stagnerende ontwikkeling van Huis aan de Werf. De werkplaats annex productiehuis voor multidisciplinair theater dreigt de aansluiting te missen bij de serieuze voorhoede van betrokken kunstdisciplines. De commissie hoopt dat Huis aan de Werf de juiste koers snel hervindt, aangezien in de Utrechtse basisinfrastructuur een goedwerkend productiehuis met werkplaatsfunctie niet mag ontbreken als verbindingstuk in de keten tussen afgestudeerde makers en podia.

Theaterfestival met vernieuwend aanbod

Ook Festival aan de Werf heeft op dit moment moeite zijn rol te blijven waarmaken, als presentatieplek voor vernieuwend aanbod. Het festival probeert met zijn positie in het late voorjaar vooral vooruit te lopen op de zomerfestivals die in andere provincies sterk floreren. Daarmee dreigt echter ook het eigen vernieuwende karakter te vervlakken. Toch bemerkt de commissie dat Festival aan de Werf nog steeds een belangrijke presentatiefunctie heeft en nog steeds kan putten uit belangrijke contacten binnen een aanzienlijk netwerk van makers en instellingen. Ze hoopt dat ook hier het artistiek vernieuwende elan, dat het festival groot maakte, weer snel hervonden wordt.

Danssector

Zoals bekend is er in Utrecht geen dansgezelschap dat zich richt op een publiek van volwassenen. Dat lijkt op dit moment geen groot gemis. Wel constateert de commissie dat de functie van jeugddansgezelschap op dit moment niet naar verwachting wordt ingevuld. De aanwezigheid van een artistiek en educatief florerend jeugddansgezelschap is wel onmisbaar gezien de positie van Utrecht als stad voor jeugdpodiumkunsten. Op dit moment lijken de ambities die Het Lab formuleert op het gebied van de jeugddans het meest kansrijk om de jeugddans van een impuls te voorzien.

De commissie acht investering in deze sector noodzakelijk, wil de overheid concrete resultaten kunnen verwachten in de komende kunstenplanperiode.

Het festival Springdance neemt een unieke positie in en opereert onafhankelijk van de aanwezigheid van een dansgezelschap in Utrecht. Het draagt bij aan het imago van Utrecht als podium voor vernieuwing en talentontwikkeling.

Culturele diversiteit

Kenmerkend voor een aantal Utrechtse groepen en podia is dat ze zich hebben losgezongen van de problematisering van multiculturaliteit. RASA en DOX laten zien dat culturele diversiteit een creatieve motor kan zijn en een vanzelfsprekende verrijking is voor de kunstwereld. Ook instellingen als Zimihc, YO! Opera en STUT maken zich vanuit een positieve invalshoek sterk voor het bereiken van een divers samengestelde doelgroep. Andere kunstinstellingen laten zich hierdoor inspireren en zoeken naar een aansprekende weg om zowel het aanbod als het publiek steeds veelkleuriger te maken. Het is de commissie opgevallen dat de culturele diversiteit onder het aantal aanvragers van

structurele subsidie echter zeer gering is; blijkbaar is het subsidiebestel nog steeds verankerend in een patroon waar nieuwe aanvragers met een dubbele culturele achtergrond de weg (nog) niet vinden. In de jaren dat er een Actieplan Cultuurbereik was zijn flinke inhaalslagen gemaakt; de politiek verlegt nu echter weer zijn focus. Dit neemt niet weg dat er structurele aandacht moet blijven bestaan voor dit onderwerp. De commissie adviseert de Utrechtse overheden te blijven investeren in dit thema.

Opleidingen

Hoewel strikt genomen de opleidingen van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht niet vallen onder het gemeentelijk of provinciaal beleid, hecht de commissie eraan op te merken dat de stimulerende werking die van de theater- en muziekopleidingen zou kunnen uitgaan de laatste jaren achterblijft. De aanwas van kwalitatief boven het gemiddelde uitstekende afstuderenden is opvallend klein. Voor een goed klimaat in de kunsten is de kwaliteit van dit soort opleidingen cruciaal. De commissie adviseert de stad en de provincie hieraan actieve aandacht te besteden, omdat anders het klimaat (dat toch al te lijden heeft onder heftige bouwactiviteiten) ernstige schade kan oplopen.

Cultuurparticipatie

Culturele instellingen of initiatieven die zich met laagdrempelige vormen van kunst en cultuur op moeilijk bereikbare doelgroepen richten lijken soms tussen wal en schip te belanden. Deze bevinden zich bijvoorbeeld op het snijvlak van kunst en onderwijs of kunst en opbouwwerk in de wijken. In artistiek opzicht voldoet de kwaliteit lang niet altijd. Het gaat vaak om de verwerving van artistieke uitdrukkingsvaardigheden. Maar deze initiatieven zijn wel degelijk van belang omdat ze een basis leggen voor de cultuurparticipatie van doelgroepen die andere kunstinstellingen (nog) niet weten te bereiken. In die zin is het nieuwe Programmafonds Cultuurparticipatie, het vervolg op het Actieplan Cultuurbereik, van groot belang. Het biedt subsidieaanvragen op dit terrein nieuwe kansen.

Talentontwikkeling

Utrecht heeft een aantal prachtige initiatieven in huis op het gebied van talentontwikkeling. Echter de ketenvorming binnen talentontwikkeling wordt verstoord door het ontbreken van beleid op initiatieven die een meer educatieve of opbouwende rol vervullen in dit bestel. De stad en provincie zouden er goed aan doen ervoor te zorgen dat organisaties die doelgroepen – met name kinderen en jongeren – die normaal gesproken niet vanzelfsprekend met kunst en cultuur in aanraking komen, wél weten te bereiken en inspireren, een gedegen plek te geven in een vorm van meerjarige subsidiëring.

ADVIEZEN

Beeldende kunst

BAK Casco CBKU De kleine biënnale

BAK

Stichting BAK, basis voor actuele kunst

Samenvatting aanvraag — BAK wil een progressieve en kritische kunstinstelling zijn die een leidende rol heeft in het debat over hedendaagse kunst en samenleving in Nederland en daarbuiten. In de periode 2009-2012 wil de aanvrager zich toeleggen op onderzoek naar relaties tussen kunst en de publieke sfeer en tussen kunstpraktijk en -theorie. Daartoe initieert het onderzoeken naar vraagstukken in de samenleving gerelateerd aan kunst, en realiseert het naast tentoonstellingen, activiteiten als lezingen, onderwijs- en educatieprojecten, publicaties en producties van nieuw werk. Deze projecten worden op dezelfde manier gewaardeerd als de tentoonstellingen. In plaats van meer strikt omliggende thema's of projecten werkt BAK procesmatig, en onderzoekt het de continue actualisering van de mogelijkheden van kunst. Onderscheiden worden de veelzijdige lange termijn projecten, solotentoonstellingen en het Research in Residence (RIR) programma. Een voorbeeld van een lange termijn project is Citizens and Subjects dat – typerend voor de aanpak van BAK – uit een tentoonstelling, lezingen en een reader met kunsttheoretische teksten bestond. De Nederlandse bijdrage aan de Biënnale van Venetië in 2007 was een onderdeel van dit project. BAK onderhoudt voor haar projecten relaties met verschillende toonaangevende hedendaagse kunstinstellingen in de grote steden, en in het buitenland, en werkt samen met het Centre for the Humanities van de Universiteit Utrecht. In de toekomst wil BAK haar werkwijze die ze tot nu toe heeft ontwikkeld continueren. De instelling houdt rekening met jaarlijks een of twee solotentoonstellingen met nieuwe kunstproducties. Daarnaast omvat het jaarprogramma één langlopend, veelzijdig project. Een van de onderwerpen die BAK heeft geïnitieerd en verder wil uitdiepen is het project Former West (die de ontwikkelingen in de kunst onderzoekt in het Westen na de val van de Berlijnse Muur) waarvan een grootschalige, reizende tentoonstelling onderdeel vormt. BAK geeft aan dat haar ambities alleen gerealiseerd kunnen worden als de organisatie verder professionaliseert en kan beschikken over adequate huisvesting met passende voorzieningen. Verkenning naar nieuwe ruimte is inmiddels gestart.

Advies — BAK heeft zich in korte tijd ontwikkeld tot een kritische kunstruimte van (inter)nationaal belang. Het is een kunstinstelling met nadrukkelijke ambities op het terrein van theoretische en discursieve productie, waarbij inhoudelijk altijd wordt gezocht naar urgente thema's in de hedendaagse, geglobaliseerde samenleving. Utrecht mag volgens de commissie dan ook trots zijn op BAK. De commissie is van mening dat de aanvraag van BAK coherent en stevig is, en getuigt van een krachtig (internationaal) ambitieniveau. Het feit dat een bescheiden organisatie als BAK zo'n sterke, internationale uitstraling heeft dwingt bovendien respect af. Het wetenschappelijk karakter van haar programma wordt door de commissie soms wel als 'elitair' en 'ontoegankelijk' ervaren. Die academische strategie laat weinig ruimte voor de verbeeldingskracht waardoor BAK zich zegt te laten inspireren, en lijkt in strijd met het streven van BAK om de samenleving te bereiken. Toch verdient de theoretische benadering verdediging vanwege de noodzaak hiertoe in het relatief theoriearme Nederlandse kunstlandschap. Ofschoon de commissie inziet dat verdere professionalisering en investeringen nodig zijn om het hoge ambitieniveau te waarborgen,

vraagt het beleidsplan om een meer gedetailleerde onderbouwing van de voorgestelde groei. Een verhoging van het budget acht de commissie wel terecht, maar uit een nadere onderbouwing zal moeten blijken of een verdrievoudiging van het budget noodzakelijk is. Maar gezien de voortrekkersrol die BAK vervult, is deze speler hoe dan ook belangrijk. De commissie adviseert om die reden subsidiëring met prioriteit te verlenen.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Casco

Stichting Casco

Samenvatting aanvraag — Casco, Office for Art, Design and Theory heeft zich de afgelopen jaren verder geprofileerd met een programma dat zich beweegt tussen kunst, ontwerp en theorie, en dat raakt aan een actuele (politiek) maatschappelijke discussie. Kritisch engagement is kenmerkend voor de kunstenaars die worden uitgenodigd. In 2005 werd een nieuwe directeur aangesteld. Eind 2006 betrok Casco een nieuw pand aan de Nieuwekade in Utrecht. Ondanks genoemde veranderingen heeft Casco vastgehouden aan de ingezette interdisciplinaire benadering. De aanvrager stelt dat dit ook geldt voor de komende cultuurnotaperiode. Casco wil de komende vier jaar flexibel blijven reageren op ontwikkelingen in de kunst, ontwerp en theorievorming. Casco streeft naar een productie van vijf nieuwe opdrachten per jaar, wil op het gebied van design het debat met betrekking tot de ontwerppraktijk stimuleren, het thema 'participatie' tot onderzoeksobject maken, zich verder toeleggen op aan de praktijk gerelateerde (interdisciplinaire) theorievorming, en educatieve projecten met scholen ontwikkelen. De verhoging van het budget die de aanvrager voorstelt, zal worden aangewend om de organisatie verder te professionaliseren en een krachtiger publiciteit te genereren die essentieel is om de zichtbaarheid van het programma te vergroten.

Advies — De commissie meent dat Casco er goed in is geslaagd een eigenzinnig en experimenteel profiel, dat in jaren is opgebouwd, in de afgelopen subsidieperiode verder aan te scherpen. De combinatie van kunst en theorie, gerelateerd aan de ontwerppraktijk is uniek in Nederland en verdient derhalve ondersteuning. Casco profileert zich als een op research gericht kunstcentrum, met daaraan gekoppeld een presentatieplek. Het centrum manifesteert zich als een echte werkplaats waar de jongste ontwikkelingen op het gebied van kunst en grafische vormgeving aan bod komen. Ook wordt er gereflecteerd op het historische kader van deze ontwikkelingen. Daarbij weet Casco bij de activiteiten een divers publiek te betrekken, dat vaak intensief meewerkt aan de onderzoeken van de kunstenaars en ontwerpers. De onderzoeksmatige en soms theoretische aard van hun werkwijze maakt dat de presentaties vaak een documentair en enigszins droog karakter hebben. De commissie vraagt zich af of de presentaties aantrekkelijker te maken zouden zijn. De kwaliteit van het onderzoek is hoog, van internationaal niveau, en dus zou het mooi zijn als er meer mensen kennis van zouden kunnen nemen. De aanvraag geeft aan dat Casco juist op dit punt in de komende periode extra investeringen wil doen. Casco heeft de afgelopen periode inhoudelijk goed geprogrammeerd. De koers is vaster omljnd dan voorheen, maatschappelijk geëngageerd, maar verbeeldingsvol en kent veel verschijningsvormen. Bovendien biedt Casco studenten van diverse kunstacademies een podium, en smeedt het belangwekkende en productieve allianties met gelijkaardige instituten via haar grote nationale en internationale netwerk. De commissie is op de hoogte van het feit dat de huidige directeur Casco per 1 mei 2008 verlaat, maar heeft er alle vertrouwen in dat het bestuur voor een goede opvolging zorg draagt.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

CBKU

Stichting Centrum Beeldende Kunst Utrecht

Samenvatting aanvraag — Centrum Beeldende Kunst Utrecht is na de fusie met Lucas X (2003) en Grafische Atelier Utrecht (2007) en na de overname van de kunstenaarsdocumentatie van De Zonnehof (2006) een veelomvattende organisatie geworden met een brede opdracht voor de hedendaagse beeldende kunst in de provincie Utrecht. Na de verhuizing van Amersfoort naar Utrecht (2007) en de verbouwing van het pand aan de Plompetorengracht (2009) stelt het CBKU zichzelf de opdracht om de grote diversiteit te tonen aan disciplines, onderwerpen, benaderingen en toepassingen in het werkveld van de professionele beeldende kunst en vormgeving in de provincie Utrecht. De vier functies die het CBKU omvat zijn: het Presentatieprogramma annex Informatiecentrum, de uitgave van het tijdschrift Lucas X, de Werkplaats Grafisch Atelier en het Programma Kunst in opdracht. In het meerjarenplan voor 2009-2012 geeft het CBKU aan zich toe te willen leggen op het realiseren van een ontmoetingsplek voor kunstenaars, opdrachtgevers en overige belangstellenden. Daarnaast streeft het CBKU bij de uitgave van het kunsttijdschrift Lucas X naar een verdere groei van het aantal betalende abonnees. Het CBKU wil de Werkplaats Grafisch Atelier, dat in 2008/2009 wordt verbouwd, uitbouwen en professionaliseren. En, ten aanzien van het Programma kunst in opdracht, streeft het CBKU specifiek naar uitbreiding in het kader van het beleid culturele planologie en het programma Vrede van Utrecht.

Advies — De commissie is van mening dat het CBKU vanwege haar facilitaire functie zeker een plek behoeft in de basisinfrastructuur van de provincie Utrecht. Het CBKU is in hoofdzaak een ondersteunende instelling, die lokale en regionale kunstenaars faciliteert en het (regionale) publiek informeert. Een van de sterke functies, zo constateert de commissie, is het initiëren en uitvoeren van kunstopdrachten (openbare ruimte) in de provincie. Lucas X maakt een goede selectie uit het aanbod onderwerpen in de beeldende kunst uit stad en regio. Het vertegenwoordigt een bepaalde smaak en heeft een frisse uitstraling. Met succes heeft het tijdschrift de stap gemaakt van een gratis uitgave naar één met betalende abonnees. De fusies en de verhuizing naar Utrecht vragen om heroriëntatie in het kunstenveld, en om bijstelling van de koers en organisatie. Het Grafisch Atelier faciliteert en wil een kenniscentrum zijn. Het GAU probeert een nieuwe invulling te geven aan het programma. Daarvan worden in het beleidsplan van het CBKU al wel de kaders aangegeven en de impuls naar meer bekendheid is er ook, maar een duidelijke visie ontbreekt. Zelfreflectie en vernieuwing zijn echt nodig. De commissie toont begrip voor de vele problemen die het CBKU door de veranderingen ondervindt. Desondanks is zij kritisch over de ingediende aanvraag, die zij als 'moeilijk te beoordelen' omschrijft. Dat is voor een deel te wijten aan de versnippering van functies en de vele opdrachten die de organisatie zichzelf stelt. Het mag duidelijk zijn dat provincie en gemeente behoefte hebben aan een dienstverlenende organisatie als het CBKU, maar dat mag geen reden zijn om zich te verschuilen achter een waaier aan facilitaire mogelijkheden. Zo heeft de aanvrager de ambitie om een vergelijkbare positie als Stroom hcbk in Den Haag te verwerven, maar lijkt zich daarmee geen rekenschap te geven van de specifieke programma's en relaties van reeds in Utrecht gevestigde kunstinstellingen. Anders dan in de aanvraag wordt gesteld, zou het CBKU zich juist duidelijk moeten onderscheiden van de

overige kunstinstellingen, overlap vermijden en meer moeten zoeken naar afbakening van het eigen terrein. Daarvoor is een kritische zelfblik nodig: 'Waar staan wij?'. Ondanks deze bezwaren is de commissie voorstander van meerjarige ondersteuning. De functie van facilitair centrum op het gebied van beeldende kunst moet voor gemeente en provincie behouden blijven.

Conclusie — subsidiabel

De kleine biënnale

Stichting de kleine biënnale

Samenvatting aanvraag — De kleine biënnale wil inspelen op de behoefte aan een kwalitatief hoogwaardige kunsttentoonstelling voor een jong publiek (en volwassenen). Voor elke editie worden kunstenaars uit binnen- en buitenland uitgenodigd speciaal op kinderen toegesneden kunstwerken te realiseren. De biënnales (de eerste vond plaats in 2004) vinden plaats op forten in de nabijheid van Utrecht. Daarmee beoogt de organisatie tevens waardevol cultureel erfgoed op een bijzondere manier open te stellen voor publiek. Educatie vormt volgens de aanvrager een essentieel onderdeel van het programma. Daarvoor werkt de kleine biënnale samen met de Hogeschool Utrecht. De aanvrager is van mening dat deze manifestatie een voorbeeldfunctie vervult door een nieuw (jong) publiek te interesseren voor kwaliteitskunst. Tot voor kort lag de organisatie van de kleine biënnale in handen van Stichting Storm, maar in 2008 werd hiervoor een speciale stichting in het leven geroepen: stichting de kleine biënnale. De nieuwe stichting is opgericht om de tentoonstelling verder te ontwikkelen en de professionaliteit en continuïteit te waarborgen. Om die reden wil de organisatie van de biënnale een jaarlijkse manifestatie maken. Daarmee wordt beoogd de binding met de doelgroep te versterken, de continuïteit te waarborgen, en een groter en breder publiek aan te trekken. In de jaren 2009-2012 wil De kleine biënnale haar inhoudelijke uitgangspunten verder uitbouwen door, onder andere, meer aan te sluiten bij actuele ontwikkelingen in de kunst en te streven naar (culturele) diversiteit. De kleine biënnale wordt met haar aangescherpte tentoonstellingsprofiel een 'state of the art manifestatie van kunst voor kinderen, met historisch besef en verdieping, waaraan uitzonderlijk talent deelneemt'. De aanvrager meent dat De kleine biënnale een evenement zal worden dat de inhoudelijke agenda van de kunst en haar debat richting geeft.

Advies — De kleine biënnale is de enige, speciaal op kinderen gerichte biënnale van beeldende kunst. De commissie vindt het een waardevol initiatief met een vernieuwend profiel. Het succes van de edities is volgens de commissie mede te danken aan de goed gekozen locaties. Wat de biënnale in de afgelopen edities heeft neergezet oogst waardering. Maar de commissie is teleurgesteld in de aanvraag. De kleine biënnale heeft ambities, beoogt te groeien en streeft naar inhoudelijke verdieping en naar verbreding, maar ze maakt die ambities in het beleidsplan onvoldoende waar. De aanvraag is in dat opzicht veel te bescheiden, mist visie en een duidelijke koers. De noodzaak om van de biënnale een jaarlijks terugkerende manifestatie te maken wordt onvoldoende beargumenteerd. Ook is de commissie niet overtuigd van het internationale netwerk en de 'export' van de biënnale: de genoemde samenwerking met het buitenland. De commissie ziet wel mogelijkheden in de voorbeeldfunctie van de biënnale voor kinderen, maar de aanvrager zou meer moeten reflecteren over de betekenis van de educatie waar ze voor staat en scherper moeten formuleren hoe ze haar beleidsvoornemens denkt te realiseren. De commissie vindt om die reden dat de biënnale (nog) niet thuishoort in het cultuurconvenant.

Ze adviseert de aanvrager de komende periode aan te grijpen om die artistieke kwaliteit te bewijzen en de inhoudelijke koers veel duidelijker neer te zetten. De kleine biënnale zal dat vooralsnog met hulp van andere (project)subsidies moeten realiseren.

Conclusie — niet subsidiabel

Vormgeving

Utrecht Manifest

Utrecht Manifest

Stichting Utrecht Biënnale

Samenvatting aanvraag — De Stichting Utrecht Biënnale heeft als doel geëngageerde vormgeving zichtbaar te maken voor een breder publiek en maatschappelijke betrokkenheid te stimuleren bij belanghebbenden uit de industrie, de vormgevingswereld, de culturele en de onderwijssector. De stichting, opgericht in 2004, is een gezamenlijk initiatief van het Centraal Museum, de meubelfabrikant Pastoe en de Universiteit Utrecht. Onder de noemer Utrecht Manifest biedt de stichting tweejaarlijks een podium aan vormgeving met een 'missie'. Iedere editie, de eerste vond plaats in 2005, is gebaseerd op drie pijlers: theorievorming, tentoonstellingen en presentaties, en de functie van platform. Met deze manifestatie wil de stichting vakgenoten betrekken bij vraagstukken over vormgeving en engagement, het debat hierover verder verdiepen en verspreiden en een breed publiek kennis laten maken met vormgeving die duurzaamheid, kwaliteit en vernieuwing uitdraagt. Voor elke biënnale wordt een nieuwe intendant gekozen. Elke editie baseert zich op de bevindingen van eerdere edities waarvan de resultaten uiteindelijk in 2013 (Vrede van Utrecht) in zijn geheel gepresenteerd worden. De aanvrager is van mening dat een permanente inspanning van de organisatie vereist is om het traject van doorlopend onderzoek en theorievorming, voortdurende begeleiding en ondersteuning van initiatieven te kunnen waarborgen. Om die reden wil de stichting Utrecht Biënnale deze organisatie versterken door een vaste directeur aan te stellen, die ondersteund wordt door een klein bureau.

Advies — De commissie vindt de uitgangspunten van de aanvrager, te weten het kritisch inhoudelijk perspectief op design en de relatie met de samenleving, van belang. Utrecht Manifest heeft in de afgelopen edities interessante thema's aangesneden en weet die door middel van een divers aanbod aan activiteiten onder de aandacht te brengen. De communicatie met het publiek verloopt alleen nog niet optimaal. Juist in Utrecht, de vestigingsplaats van Pastoe en Rietveld, is een dergelijke biënnale over geëngageerde vormgeving op zijn plek. Ook sluit het geëngageerde programma van Utrecht Manifest aan bij dat van andere kunstinstellingen als Casco en BAK. Alle dragen bij aan het voeren van de discussie over design en samenleving. Utrecht Manifest benadert de relatie tussen design en samenleving vanuit de optiek van de industrie. Casco en BAK meer vanuit de kunst. Maar de commissie is zeer kritisch in haar oordeel over de aanvraag van de Stichting Utrecht Biënnale. De aanvraag mist bevoegdheid en een duidelijk inhoudelijk perspectief op de verdere ontwikkeling van de biënnale. De organisatie van dit evenement vraagt om iemand die een scherpere visie kan ontwikkelen, en er gestalte aan kan geven in samenwerking met diverse partners in Utrecht. Het bestuur is niet in staat gebleken om in vier jaar een degelijke organisatie neer te zetten met een leiding die de artistieke ambities waar kan maken. Met ander woorden, de commissie is van oordeel dat Utrecht Manifest vanwege de aandacht voor vormgeving vanuit een theoretisch/geëngageerd perspectief voor de stad Utrecht bewaard moet blijven. Maar gezien de ernstige beleidsmatige en organisatorische tekortkomingen acht de commissie Utrecht Manifest (nog) niet rijp genoeg voor meerjarige ondersteuning.

Conclusie — niet subsidiabel

Film/Audiovisuele Media

Holland Animation Film Festival Latin American Film Festival Nederlands Film Festival

Holland Animation Film Festival

Stichting Holland Animation Film Festival

Samenvatting aanvraag — Het Holland Animation Film Festival (HAFF), opgericht in 1985, is een tweejaarlijks, internationaal animatiefilmfestival. Het festival besteedt aandacht aan de nieuwste ontwikkelingen op het gebied van de animatiefilm, vertoont thematische programma's en retrospectieven en draagt bij aan kennisoverdracht en talentontwikkeling door activiteiten als talkshows, masterclasses en lezingen. Het festival geeft aan een platform te willen zijn voor de kwalitatief hoogwaardige animatiefilm, en tevens ontmoetingsplaats voor filmmakers, producenten, studenten en docenten van kunst- en filmacademies uit binnen- en buitenland. Maar HAFF zegt zich ook te richten op een algemeen publiek van liefhebbers. In 2006 bereikte het 12.000 bezoekers. De aanvrager geeft aan om, met ingang van 2009, een jaarlijks evenement te willen worden. Belangrijke overwegingen hierbij zijn: grotere herkenbaarheid voor de animatiefilm en het festival, continuïteit in de organisatie en betere aansluiting bij de actualiteit en nieuwste ontwikkelingen. Bovendien verwacht het HAFF met een jaarlijks evenement meer sponsors aan zich te kunnen binden. In de aanvraag wordt gesteld dat het programma van de festivals 'slanker en eenvoudiger' wordt. Per editie komt het accent te liggen op één thema of rode draad. Het aantal onderwerpen wordt beperkt en de voorstellingen van verzamelingen films worden korter. In de periode 2009-2012 streeft het HAFF naar een verdubbeling van het aantal bezoekers, enerzijds door meer professionals aan te trekken (bijv. het instellen van de prijs voor de beste Nederlandse Animatiefilm), anderzijds door zich meer specifiek te richten op jongeren. Er komen meer doelgroep-programma's, meer aandacht voor feature films en er wordt educatief materiaal voor schoolvoorstellingen ontwikkeld. Een deel van het aangevraagde budget zal besteed worden aan verdere professionalisering van de organisatie. Daarbij zegt de aanvrager prioriteit te willen leggen bij het vast aanstellen van een zakelijk leider.

Advies — Het HAFF is het enige animatiefilmfestival in Nederland. Het festival heeft in de loop der jaren internationaal aanzien verworven. De Nederlandse animatiefilm staat wereldwijd hoog aangeschreven en mede daarom is het goed dat er in eigen land een podium voor is. Die reputatie is belangrijk nu de animatiefilm aan populariteit wint. De commissie heeft begrip voor het feit dat het HAFF wil meelopen in het internationale circuit dat een jaarlijks aanbod van animatiefilmfestivals kent, en vanaf 2009 over wil gaan op jaarlijkse edities. Tegelijkertijd betwijfelt de commissie of de organisatie een jaarlijks festival kan waarmaken. De commissie constateert, overigens net als vier jaar geleden, dat er stevige kanttekeningen gemaakt moeten worden.* HAFF maakt zijn belangrijke functie als platform van de animatiefilm onvoldoende waar op zowel organisatorisch, zakelijk, publicitair en beleidsmatig vlak. Zo toont de aanvraag inhoudelijk weinig ambitie en de aanvraag mist visie (symptomatisch op dit punt is dat de catalogus geen voorwoord heeft). Er is sprake van een te zeer in zichzelf gekeerde organisatie en kritische zelfreflectie ontbreekt. Van inhoudelijke vernieuwing is vrijwel geen sprake. Er wordt vooral voortgeborduurd op de standaardformule. Het HAFF verwacht alle heil van jaarlijkse programmering, maar in de aanvraag wordt dit gegeven onvoldoende gemotiveerd. De aanvraag van het HAFF is een gemiste kans, gezien de belangwekkende ontwikkelingen op het gebied van animatiefilms

in relatie tot het digitale domein. Het festival zou daar een belangrijke rol in kunnen spelen, als voortrekker en als gids. De commissie vindt, gezien het feit dat het festival fungeert als platform van de nieuwste producties en een groot internationaal bereik heeft, de functie van het animatie-filmfestival noodzakelijk in het Nederlandse filmbestel, en adviseert derhalve positief over meerjarige subsidie.

Conclusie — subsidiabel

* De commissie constateert met spijt dat het advies van de vorige ad hoc commissie aan de gemeente en het HAFF om tussentijds het beleid te evalueren, niet is opgevolgd. Opnieuw stelt de commissie voor om deze evaluatie alsnog binnen twee jaar plaats te laten vinden.

Latin American Film Festival

Stichting Latin American Film Festival

Samenvatting aanvraag — Het Latin American Film Festival is in 2005 opgericht en richt zich exclusief op de Latijns-Amerikaanse cinema. Het festival brengt de Latijns-Amerikaanse film onder de aandacht van een breed publiek, en levert ook een bijdrage aan het vergroten van kennis over maatschappelijke ontwikkelingen in Latijns Amerika. Het festival trok vanaf de eerste editie veel bezoekers en media-aandacht. Het LAFF heeft de ambitie om in de komende jaren een autoriteit te worden op het gebied van de Latijns-Amerikaanse film in Nederland. Het festival wil het podium worden voor de publieksvriendelijke kwaliteitsfilm uit dit werelddeel. Daarnaast wordt ingezet op uitwisseling van expertise tussen filmmakers en filminstellingen, en op het ontwikkelen van andere kanalen om de Latijns-Amerikaanse film aan Nederlands publiek te tonen. Door middel van de films en het uitgebreide nevenprogramma (dans, muziek, feest, talkshows) beoogt de aanvrager de bewustwording te stimuleren op het gebied van maatschappelijke en culturele ontwikkelingen in Latijns Amerika. De focus van de aanvrager ligt in de komende periode op kwantitatieve groei. Dit wordt bereikt door uitbreiding van het aantal films, nieuwe programma's (o.a. voor kinderen en studenten), het LAFF On Tour programma het hele jaar door aan te bieden, en meer landelijke publiciteit te genereren. Volgens de aanvrager kan ook de kwaliteit worden verbeterd door meer samenhang in de programmering en nevenactiviteiten te brengen en een betere verhouding te creëren tussen speelfilms en documentaires. Het festival acht verdere professionalisering van de organisatie noodzakelijk om continuïteit te kunnen garanderen.

Advies — De commissie heeft veel waardering voor het enthousiasme van de initiatiefnemers van het Latin American Film Festival die in korte tijd een bruisend en goedbezocht festival hebben weten te realiseren. Ook is er vanuit de bevolking veel belangstelling voor alle nevenactiviteiten. Deze spin-off voor de stad is waardevol. In die zin is een financiële ondersteuning van de gemeente en provincie wel wenselijk. Echter, het draait bij dit festival niet alleen om het creëren van een podium voor een bijzondere film, maar vooral om het vieren van de Latijns-Amerikaanse cultuur. Binnen de filmsector legt dit festival geen gewicht in de schaal. In hun aanvraag geven de organisatoren weliswaar aan meer regisseurs uit te willen nodigen en meer documentaires op te willen nemen in hun programma. De commissie betwijfelt echter of dit haalbaar is, want het LAFF heeft te maken met veel internationale concurrentie. Het festival is thematisch gericht, maar in cinematografisch opzicht heeft het LAFF onvoldoende meerwaarde ten opzichte van de grote internationale festivals. Deze festivals zullen altijd de 'krenten uit de pap' halen. Daarnaast beoordeelt de commissie de financiële onderbouwing van het beleidsplan als zwak. De commissie is om die redenen van mening dat dit thematische festival geen functie vervult in de gemeentelijke en provinciale basisinfrastructuur.

Conclusie — niet subsidiabel

Nederlands Film Festival

Stichting Nederlands Film Festival

Samenvatting aanvraag — Het Nederlands Film Festival draagt naar eigen zeggen bij aan de profilering van en kennisontwikkeling over de Nederlandse film en filmcultuur in binnen- en buitenland. De aanvrager meent dat de stedelijke cultuur met een grote creatieve beroepsgroep en een gevarieerd, hoogstaand cultureel aanbod zorgen voor een omgeving waarin het festival goed gedijt en zorgt voor een constante toestroom van nieuw publiek. In de komende cultuurnotaperiode zal het festival zich vooral richten op de versterking en professionalisering van de interne organisatie en het vernieuwen en ontwikkelen van het festivalprogramma. Het festival gaat meer actief inspelen op de mogelijkheden die digitalisering biedt; er komt meer aandacht voor specifieke genres of thema's; interdisciplinaire programma's krijgen een vaste plek en de educatieve functie wordt versterkt. Ook wil het festival investeren in (inter)nationale marketing om een groter en meer divers publiek voor het tiendaagse festival zelf te bereiken. De komende jaren verandert de bioscoopsituatie in Utrecht grondig. Het NFF maakt zich in de aanvraag sterk voor het nog te bouwen complex voor taal- en beeldcultuur op het Smakkelaarsveld. Het NFF zou graag zien dat haar organisatie en een groot deel van de festivalactiviteiten daar onderdak krijgen.

Advies — Het Nederlands Film Festival is hét platform voor de Nederlandse film in al haar verschijningsvormen, en heeft in de 27 jaar van zijn bestaan zijn plaats wel bewezen. De commissie heeft veel waardering voor de wijze waarop het festival wordt geprogrammeerd, georganiseerd en in de markt gezet. Het festival is voor de Nederlandse filmbranche een belangrijke ontmoetingsplaats. Voor Utrecht is het een groot publieksevenement. Gemeente en provincie moeten het NFF dan ook koesteren. Het festival genereert bovendien een enorme spin-off voor de stad in termen van economische bedrijvigheid en media-aandacht. De stichting weet dit alles te realiseren met een beperkt subsidiebudget. Het is bewonderenswaardig hoeveel sponsorgelden, projectbijdragen en publieksinkomsten de organisatie jaarlijks uit de markt weet te halen. Voor het jaarlijks acquireren van een aanzienlijk additioneel budget is een goede, bij de kwaliteit en de omvang van het festival passende, structurele subsidie onontbeerlijk. Daarmee wordt de basis veilig gesteld. Een verhoging van het subsidiebudget zou op zijn plaats zijn. Wel is de commissie van mening dat het NFF bij de selectie van films artistiek inhoudelijk scherpere keuzes zou kunnen maken. Bovendien zou dat selectieproces transparanter mogen zijn. De speerpunten die het NFF in haar beleidsplan noemt, waaronder 'vernieuwen en ontwikkelen festivalprogramma', worden door de commissie onderschreven. De commissie vraagt daarbinnen specifiek aandacht voor vernieuwing op inhoudelijk niveau. De commissie constateert met spijt dat Utrecht nog altijd over veel te weinig goed geoutilleerde bioscoopzalen beschikt. Voor het festival als het NFF is dat een grote handicap.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Dans

Merkx & Dansers Springdance

Merkx & Dansers

Stichting Merkx & Dansers

Samenvatting aanvraag — Jeugddansgezelschap Merkx & Dansers (voorheen Dansend Hart, 1984) is een productiekern die dansvoorstellingen maakt voor kinderen tussen 4 en 14 jaar. Het dansgezelschap heeft een eigentijds verhalend dansgenre tot stand gebracht. Het ontwikkelt educatieve projecten met Kunst Centraal en het Utrechts Centrum voor de Kunsten en beweegt zich in een (inter)nationaal netwerk van jeugd-dansmakers. Merkx & Dansers richt zich op kinderen voor wie kunst niet vanzelfsprekend is. Om dat doel te ondersteunen heeft het gezelschap zich gevestigd in de Reuzenhal in de wijk Overvecht. In de komende beleidsperiode produceert het gezelschap zes dansstukken: twee nieuwe voorstellingen van artistiek leidster Wies Merkx, twee locatieprojecten rond de Reuzenhal in samenwerking met andere kunstenaars en twee stukken gecreëerd door nieuwe makers. Er worden extra activiteiten ontwikkeld rondom de ongeveer honderd voorstellingen per jaar. Merkx & Dansers wil zijn koers verleggen van het verhalende naar een meer abstracte dansopvatting onder het motto: Merkx & Dansers brengt fantasie in beweging. Het gezelschap wil zijn taak verbreden en meer jonge makers aan het werk zetten. Er zijn plannen voor een gedeelde ontwikkelingsfunctie met Het Lab, waarmee Merkx & Dansers al jaren samenwerkt. Met DOX en Springdance is het gezelschap in gesprek over een Urban Dancehuis. Merkx & Dansers opteert voor een plaats als jeugdgezelschap dans in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — De commissie is van mening dat jeugddans in jeugdtheaterstad Utrecht onmisbaar is en dat de aanwezigheid van een jeugddansgezelschap daarvoor noodzakelijk is. Maar ze constateert dat de kwaliteit van de voorstellingen van Merkx & Dansers onvoldoende tegemoetkomt aan het niveau dat ze daarbij voor ogen heeft. De producties die Merkx & Dansers maken missen vaak een dramatische kracht en een volwaardige spanningsboog. Ook aan de ambachtelijke uitvoering van de combinatie spel en dans mogen hogere eisen worden gesteld. De commissie heeft in de afgelopen jaren helaas weinig verbetering geconstateerd in de gepresenteerde artistieke kwaliteit. Dat maakt dat er weinig vertrouwen is bij de commissie dat die artistieke groei zich de komende vier jaar alsnog zal voordoen. Uit de fantasierijke plannen in het beleidsplan spreekt geen sterke visie op de choreografische kant van de ontwikkeling van de jeugddans als discipline. Terwijl dat wel verwacht mag worden van een gezelschap als Merkx & Dansers dat al zo lang actief is. De commissie ziet het belang in van de ontwikkelingsfunctie voor jeugddans die het gezelschap ambieert. Daarbij vindt ze dat Merkx & Dansers niet alleen ruimte zou moeten maken voor en coaching zou moeten bieden aan jonge, beginnende makers maar ook ervaren makers aan zou moeten trekken om hen te verleiden de discipline jeugddans te ontdekken. Dit is ook de wens van Merkx & Dansers zelf, zo blijkt uit de aanvraag, maar de namen die het gezelschap voor de komende periode noemt overtuigen de commissie niet. De enorme sprong omhoog in het gevraagde subsidiebedrag vindt de commissie op basis van de plannen voor de komende jaren onvoldoende beargumenteerd.

De commissie waardeert de betrokken wijze waarop Merckx & Dansers aan een netwerk bouwt, jeugddansgroepen bij elkaar weet te krijgen en tot samenwerkingsverbanden weet uit te nodigen. Ze heeft echter niet het vertrouwen dat Merckx & Dansers in de komende periode op artistiek vlak de gewenste en noodzakelijke groei zal doormaken en beoordeelt de aanvraag derhalve negatief.

Conclusie — niet subsidiabel

Springdance

Stichting Moderne Dans en Beweging

Samenvatting aanvraag — Springdance (1978) is een tweejaarlijks internationaal dansfestival dat nieuwe ontwikkelingen in de hedendaagse dans en performancekunst presenteert. In de niet-festivaljaren biedt de organisatie jonge, talentvolle dansmakers uit binnen- en buitenland een onderzoeks- en ontwikkelingstraject aan onder de naam Springdance/dialogue & preview. Springdance werkt daarnaast aan het vergroten van het publieksbereik voor hedendaagse dans. Springdance is zowel een publieks- als een vakfestival en stimuleert de dialoog tussen vakgenoten. Met de komst (juni 2008) van Bettina Masuch als nieuwe artistiek directeur blijven deze doelstellingen van Springdance ongewijzigd. Wel wil Springdance in de komende periode weer jaarlijks in plaats van tweejaarlijks een festival organiseren en in het festival meer dan voorheen aparte activiteiten opzetten voor professionals en vakgenoten. Springdance ontwikkelt onder meer een expertprogramma met de nieuw op te zetten masteropleiding voor dans aan de Universiteit Utrecht. Het dansfestival bevordert actief de ontmoetingen tussen makers en (internationale) programmeurs. Springdance opteert voor de functie van internationaal festival voor de discipline dans zoals beschreven in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — Springdance positioneert zich in zijn aanvraag overtuigend als een waardevol voorhoedefestival in de landelijke basisinfrastructuur, oordeelt de commissie. De aanvrager verwoordt de speerpunten helder en maakt inzichtelijk hoe het festival zich na enkele mindere jaren succesvol heeft ontwikkeld van voornamelijk publieksfestival naar een festival ook voor dansonderzoekers. Het festival neemt zijn researchtaak uiterst serieus. Tegelijkertijd is het performance- en publieksbewustzijn van het festival en de gepresenteerde makers de afgelopen jaren duidelijk gegroeid. De zichtbaarheid in de stad door de samenwerking met onder meer de Vrede van Utrecht is eveneens sterk toegenomen. Het festival leeft in toenemende mate ook onder jongeren, ervaart de commissie in de praktijk. De commissie plaatst kanttekeningen bij de plannen voor een dansvakprogramma in samenwerking met de Universiteit Utrecht; ze voorziet een valkuil: het festival zou te veel als verlengstuk functioneren van de masteropleiding. De commissie is verheugd dat Springdance vanaf juni 2008, na een periode waarin geen geschikte opvolger voor Simon Dove werd gevonden, Bettina Masuch als nieuwe artistiek leider kan voorstellen. Haar aanstelling ziet de commissie als succesvol resultaat van het internationale netwerk waarin Springdance al jaren sterk opereert. De commissie betreurt het dat Bettina Masuch nog geen kans heeft gezien een duidelijk stempel op de aanvraag te drukken, maar ze stelt ook vast dat Masuchs artistieke uitgangspunt, zoals geformuleerd in de aanvraag, goed aansluit bij de artistieke strategie van het festival. De forse sprong omhoog in de begroting vindt de commissie onvoldoende gemotiveerd. De ambitie om weer jaarlijks een festivaleditie te presenteren zou met het inmiddels opgebouwde internationale netwerk van coproducerende instellingen niet volledig ten laste moeten worden gelegd van de Nederlandse subsidiegevers. Ook vindt de commissie de toename van personeelslasten van bijna dertig procent niet in verhouding staan tot de geformuleerde ambitie van Springdance.

Conclusie — subsidiabel

Muziek

Amsterdam Baroque

Orchestra & Choir

Baraná

Camerata Trajectina

De Nederlandse Bachvereniging

Ensemble Gending

Fortuna

Holland Baroque Society

Insomnio

Internationaal Franz Liszt

Pianoconcours

Internationaal Kamermuziek

Festival Utrecht

Muziekhuis Utrecht

Opera Spanga

Organisatie Oude Muziek

Popwaarts

RASA

Rosa Ensemble

Rumor

SJU Jazzpodium

Utrecht String Quartet

Walter Maas Huis

Xynix Opera

Yo! Opera Festival & Werkplaats

Amsterdam Baroque Orchestra & Choir

Stichting The Amsterdam Baroque Orchestra & Choir

Samenvatting aanvraag — Het Amsterdam Baroque Orchestra (1979) & Choir (1992) is opgericht door dirigent/toetsenist Ton Koopman voor de uitvoering en registratie op cd van zeventiende- en achttiende-eeuwse muziek. Het is een projectensemble: enkele productieperioden per jaar werkt een groep (inter)nationale barokspecialisten aan een speciaal programma, waarmee het ensemble op tournee gaat. Het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir heeft sindsdien een omvangrijke discografie opgebouwd die inmiddels via het label Antoine Marchand in eigen beheer wordt uitgebracht. Het vanuit Amsterdam opererende, (inter)nationaal befaamde gezelschap heeft nauwe banden met Utrecht (Organisatie Oude Muziek, Vredenburg) en overweegt zich, op voorwaarden, in de 'oude-muziekstad' te vestigen, waar het een eigen serie wil beginnen. Voor de komende periode richt het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir zich op de volgende drie doelen: (1) meer oude muziek in Nederland; (2) uitbreiding van repertoire en meer Nederlandse muziek; (3) het veilig stellen van de nieuwe generatie oudmuziekspelers.

Advies — De commissie is van mening dat Ton Koopman en zijn Amsterdam Baroque Orchestra & Choir onmiskenbaar de oude muziek in Nederland een dienst hebben bewezen. Over zijn artistieke uitgangspunten wordt weliswaar verschillend gedacht, maar altijd leiden Koopmans opvattingen tot bewogen debatten met vakgenoten en andere kenners. Ton Koopman heeft zich ontwikkeld tot merksnaam in de oude muziek en weet zo tot buiten de landsgrenzen de aandacht op zich te vestigen. Dat is zijn kracht, meent de commissie, maar ook zijn zwakte: het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir is afhankelijk van één persoon en dat maakt het ensemble uiterst kwetsbaar. Op dit punt, meent de commissie, geeft het beleidsplan weinig blijk van zelfanalytisch vermogen. De commissie beoordeelt de aanvraag van het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir als slordig, te weinig uitgewerkt en onvolledig: de plannen na 2010 zijn mager. De overige ideeën zijn verkennend en hypothetisch, er worden niet meer dan voornemens en wensen geformuleerd – zoals meer concerten en een eigen serie in Utrecht – die amper zicht geven op wat er daadwerkelijk ondernomen zal worden. De plannen voor educatie houden nauwelijks verband met de kernactiviteiten van het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir, en ook hier staat de naam van zijn artistiek leider voorop. Het onvoldoende beargumenteerde subsidiebedrag in de aanvraag acht de commissie erg hoog. Samenvattend: de commissie staat positief tegenover een grotere aanwezigheid van het Amsterdam Baroque Orchestra & Choir op de Utrechtse podia, maar de aanvraag biedt onvoldoende zicht op meerwaarde in structurele zin voor het Utrechtse oudmuzieklandschap. De commissie beoordeelt de aanvraag voor een meerjarensubsidie dan ook negatief.

Conclusie — niet subsidiabel

Baraná

Stichting Baraná

Samenvatting aanvraag — Baraná (2002) is een in Utrecht gevestigd Turks-Nederlands ensemble rond zanger en multi-instrumentalist Behsat Úvez en rietblazer Steven Kamperman. Het Baraná-ensemble treedt op in verschillende vaste formaties met een maximum van negen muzikanten, de aanvankelijke bezetting, en creëert nieuwe muziek op het grensvlak van Turkse traditionele muziek en oude en nieuwe niet-Turkse muziek. Baraná omschrijft zijn muziek als 'contemporary folk music' of wereldjazz, met wortels in de etnische, de geïmproviseerde en de nieuwe gecomponeerde muziek. Het ensemble overschrijdt uit principe muzikale grenzen en weet een zeer divers publiek te bereiken doordat het zich op zeer uiteenlopende podia presenteert. Baraná heeft vanaf het begin samengewerkt met de Utrechtse organisaties Music: World Series en Stichting Four in One. Sinds 2008 is het ensemble ondergebracht in een aparte stichting Baraná. Baraná wil zich in de komende jaren als ensemble helder in de markt zetten. In de periode 2009-2012 ontwikkelt Baraná, naast de reguliere optredens met het Baraná Kwintet, zeven nieuwe programma's, waaronder een tweedaags jubileumfestival in 2012.

Advies — Ensemble Baraná maakt op de commissie een bijzonder vitale indruk. De muziek is spannend en spreekt aan, het ensemble heeft een krachtige en levendige podiumpresentatie. De artistieke plannen die Baraná in zijn aanvraag ontvouwt voor de komende beleidsperiode zijn volgens de commissie zeer overtuigend en goed uitgewerkt. De programma's zijn spannend en creatief. Er is ook goed nagedacht over de doelgroepen en de podia voor de programma's. Deze muziek spreekt ook kinderen en scholieren aan, weet het ensemble zelf; de educatieplannen zijn goed uitgewerkt. De commissie zet wel haar vraagtekens bij de plannen voor de bedrijfsvoering. Baraná geeft aan een zakelijk leider en een bureaumedewerker te willen aanstellen, samen voor 1.4 fte, wat de commissie een ruime productionele bezetting lijkt. Afgezien daarvan is de begroting bescheiden en realistisch. De publiciteitsplannen zijn nog onvoldoende uitgewerkt en wel erg eenzijdig aan internet gekoppeld. Een website met gratis downloads biedt te geringe publicitaire slagkracht voor een ensemble met de ambities van Baraná. De verbondenheid met Utrecht maakt Baraná nog onvoldoende duidelijk: het aantal optredens in de stad en de regio is vooralsnog gering. De commissie vindt het echter positief dat Baraná actief participeert in Muziekhuis Utrecht en kantoor- en repetitieruimte zal huren in het nieuwe Muziekgebouw aan de Loevenhoutsedijk. |De commissie gaat ervan uit dat het tweedaags jubileumfestival van Baraná in Utrecht plaatsvindt.

Conclusie — subsidiabel

Camerata Trajectina

Stichting Camerata Trajectina

Samenvatting aanvraag — Camerata Trajectina (1974) onderzoekt en presenteert Nederlands vocaal repertoire van de middeleeuwen tot en met de zeventiende eeuw. Camerata Trajectina onderzoekt met name de niet-elitaire, orale en semi-orale genres die niet of nauwelijks genoteerd en op improvisatie zijn gestoeld. Met zijn beperking tot Nederlandse muziek levert Camerata Trajectina een bijdrage aan de ontsluiting, ontwikkeling en valorisatie van Nederlands immaterieel erfgoed. In de komende periode wil Camerata Trajectina zich nog meer toeleggen op het produceren van zeventiende-eeuws muziektheater. Jaarlijks wil het gezelschap, naast losse concerten en kleine theatrale programma's, een grote muziektheaterproductie realiseren. Een kostbare ambitie waarvoor Camerata Trajectina een meerjarensubsidie vraagt. De vier concrete voorstellen voor de komende beleidsperiode zijn inmiddels bij festivals onder dak. Camerata Trajectina wil zich in de komende tijd ook ontwikkelen tot productiehuis.

Advies — Camerata Trajectina is volgens de commissie een begrip in Utrecht. Het gezelschap paart vakmanschap aan artistieke zeggingskracht en weet dode historische feiten om te toveren tot warmbloedige producties. Van hun theatrale tekortkomingen – soms slordige en houterige presentaties – maken de musici vaardig hun handelsmerk. De band met Utrecht is duidelijk, ook in de producties (bijvoorbeeld rond de Utrechtse stadsbeiaardier Jacob van Eijck). De doelstelling, het levend houden van cultureel erfgoed, past bij het historische karakter van de stad. Camerata Trajectina fungeert in het buitenland bovendien als ambassadeur voor de stad Utrecht. Camerata Trajectina formuleert volgens de commissie in zijn bondige, degelijke en goed onderbouwde beleidsplan een haalbare doelstelling. Het voornemen meer muziektheater te produceren wordt door de commissie toegejuicht, maar ze vindt een verdubbeling van het aantal grootschalige producties niet sterk beargumenteerd. De commissie wijst erop dat theatermaken een vak apart is. Dit geldt eveneens voor 'authentiek' theatermaken (Gijsbrecht van Amstel). Dat is niet slechts een kwestie van bronnenstudie, maar van hedendaagse interpretatie. Authentieke uitvoeringspraktijk in het theater heeft een museaal karakter. Samenwerking met ook andere dan zogenoemde specialistische regisseurs acht de commissie aan te bevelen. Bij de tweede ambitie van Camerata Trajectina – de wens zich te ontwikkelen tot productiehuis Nederlandse muziek – heeft de commissie vraagtekens. Ze ziet dit streven in het beleidsplan nauwelijks toegelicht en gefundeerd. De financiële kant van het beleidsplan is goed doordacht en beargumenteerd. Camerata Trajectina geeft wel blijk van achterhaald marketingdenken met de uitspraak 'de beste marketing is natuurlijk een goed concert'.

Conclusie — subsidiabel

De Nederlandse Bachvereniging

Stichting de Nederlandse Bachvereniging

Samenvatting aanvraag — De Nederlandse Bachvereniging (1921) is het oudste ensemble voor oude muziek in Nederland en bekend bij een groot publiek door de jaarlijkse uitvoering van de Matthäus Passion in Naarden. De Nederlandse Bachvereniging presenteert op eigentijdse manier de muziek van Johann Sebastian Bach, diens voorgangers, erfgenamen, en tijd- en geestgenoten. De huidige chef-dirigent Jos van Veldhoven maakt geregeld plaats op de bok (bij de Matthäus om het jaar) voor voor- aanstaande (inter)nationale oudmuziekspecialisten. De Nederlandse Bachvereniging geeft concerten door heel Nederland (vijftig procent in eigen beheer) en in toenemende mate in het buitenland. De authentieke beleving waar de Nederlandse Bachvereniging voor staat, wordt versterkt door de randprogrammering: inleidingen, workshops, tentoonstellingen en boekuitgaven. Educatieve projecten verzorgt de Nederlandse Bachvereniging met bureau Podium. De Nederlandse Bachvereniging ontwikkelt met de Geertekerk en de Organisatie Oude Muziek plannen voor een Huis van de Oude Muziek, waar de vereniging zich wil vestigen.

Advies — De commissie is van mening dat de Nederlandse Bachvereniging kwalitatief hoogstaande producten levert en het maximale haalt uit haar goudmijn: de Matthäus Passion, waarmee ze honderd procent bezetting onder een breed publiek behaalt. De vereniging bereikt haar doelen en heeft daarvoor een sterk netwerk opgebouwd. De Nederlandse Bachvereniging zet Utrecht ook meer en meer internationaal op de kaart. In haar heldere en zorgvuldige aanvraag presenteert de Nederlandse Bachvereniging voor de komende jaren een uitgewerkte programmering met concrete, realistische en creatieve plannen. De vereniging is ondernemend in de wijze waarop ze bekende muziek met onbekende werken combineert. Het festivalachtige evenement 'Dagreis Bach' vindt de commissie een oorspronkelijk en uitdagend idee. Het marketingplan laat volgens de commissie wel wat te wensen over: de term 'verleiden' in relatie tot de verwachte publiekstoeename zou met het bestaande publieksonderzoek aanzienlijk beter onderbouwd kunnen worden. De connectie met de omroepen is nog te weinig geconcretiseerd. De commissie is enthousiast over de wijze waarop de Nederlandse Bachvereniging haar educatietaken opvat. Ze merkt op dat deze logisch voortvloeien uit de kernactiviteiten van de Nederlandse Bachvereniging; dat de vereniging al meer dan tien jaar projecten voor het onderwijs ontwikkelt, getuigt van grote betrokkenheid bij en hart voor nieuwe publieksgeneraties. De website ondersteunt de activiteiten van de vereniging effectief. De commissie is ook positief over de plannen van de Nederlandse Bachvereniging voor een Huis van de Oude Muziek: vestiging in het Huis zal de band van de vereniging met Utrecht doen versterken.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Ensemble Gending

Stichting Symbiosis

Samenvatting aanvraag — Ensemble Gending (1982) speelt op een Javaans gamelaninstrumentarium nieuw gecomponeerde, soms geïmproviseerde muziek, vaak gecombineerd met elektronica. Gending is ensemble in residence van het Utrechtse Conservatorium en beschikt sinds 2003 over een compleet Midden-Javaans gamelanorkest. Samen met de Amsterdamse gamelanguroepen Widosari en Multifoon heeft Gending de koepelorganisatie Stichting Raras Budaya in het leven geroepen met als belangrijkste gezamenlijke doel het bevorderen van de gamelanmuziek en –cultuur en het integreren van de gamelan in de westerse muziekcultuur. De samenwerking krijgt vorm in de uitwisseling van spelers, onderlinge scholing, gezamenlijke educatieve projecten, een gezamenlijke website en een centraal kantoor. Voor de komende beleidsperiode hanteert de koepel de volgende doelstellingen: handhaven en verder perfectioneren van het artistieke niveau; tot stand brengen van een gevarieerd aanbod; het aanboren van nieuwe speelplekken en publieksgroepen, onder meer in het buitenland; uitbreiden van het educatieve aanbod. Gending werkt intensief samen met hedendaagse componisten in Nederland en Indonesië. Het ensemble wil daarbij zijn speerpunt van acculturatie aanscherpen door niet alleen opdrachten te verlenen, maar de makers eerder in het werkproces bij elkaar te brengen.

Advies — De commissie is enthousiast over de activiteiten die Ensemble Gending ontplooit. Het ensemble is artistiek interessant en oorspronkelijk. Met de nieuwe muziek die Nederlandse en Indonesische componisten voor het Javaanse instrumentarium componeren, probeert het ensemble met succes los te komen van de historische herkomst van de gamelan en een nieuw muzikaal product te maken dat toevoegende waarde heeft. Het onderzoek naar de combinatie van de gamelan met elektronische muziek getuigt van artistieke ondernemerszin. Dat geldt ook voor de samenwerking met Multifoon en Widosari in de stichting Raras Budaya, waarmee volgens de commissie een sterke koepel is ontwikkeld. De bundeling van krachten werpt zijn vruchten af. De gezamenlijke website ziet er weliswaar mooi uit maar lijkt niet actueel: de activiteiten lopen niet verder dan 2007. De aanvraag van Ensemble Gending voor de komende beleidsperiode is realistisch, bescheiden en deels concreet. Het ensemble streeft naar consolidatie, waarbij de commissie wel een afname constateert van de activiteiten en een toename van het gevraagde subsidiebedrag. De vier projecten die het beleidsplan presenteert voor de komende periode zijn markant en gevarieerd. De nadruk op acculturatie, waarbij de culturele verschillen onder de loep genomen worden en er tijd wordt ingepland om van elkaar te leren, wijst op een gezonde realiteitszin. De educatieplannen zijn, hoewel deels nog in ontwikkeling, goed doordacht. De gevraagde subsidiebedragen zijn beperkt van omvang en vormen een bescheiden deel van de realistische en acceptabele begroting.

Conclusie — subsidiabel

Fortuna

Stichting Fortuna Muziek- en Kunstproducties

Samenvatting aanvraag — Fortuna (2003) is een Utrechts ensemble dat zich toelegt op de uitvoering van Ars Nova-repertoire uit laat-middeleeuwse Noord-Nederlandse manuscripten. Fortuna is het enige ensemble dat zich exclusief richt op dit repertoire van de Lage Landen. Aan elk programma gaat een intensieve onderzoeks- en reconstructieperiode vooraf. Het ensemble geeft 8 tot 12 concerten per jaar, met een bescheiden publieksbereik. Om het Ars Nova-repertoire breder onder de aandacht te brengen speelt Fortuna niet alleen op podia voor oude muziek, maar ook tijdens laagdrempelige culturele evenementen als Open Monumentendag en de Utrechtse Culturele Zondagen. Fortuna brengt het repertoire in themaprogramma's. Sinds 2006 geeft Fortuna tevens workshops aan (amateur)musici en -zangers. Het ensemble is van plan verdere professionalisering door te voeren.

Advies — De commissie heeft waardering voor de doelstelling van Fortuna: het onder de aandacht brengen van het weinig uitgevoerde Nederlandse Ars Nova-repertoire, maar de uitvoeringskwaliteit van het ensemble stelt haar teleur. Het ensemble klinkt naar het oordeel van de commissie te voorzichtig, te ingehouden en de uitvoering mist daardoor spanning. De commissie oordeelt negatief over het beleidsplan dat Fortuna heeft ingediend. Ze erkent dat onderzoek nodig is voordat deze muziek tot klinken kan worden gebracht, maar de commissie deelt niet de mening van het ensemble als zou gedegen wetenschappelijk onderzoek naar dit repertoire nog niet in Nederland zijn gedaan. De concrete programma's die Fortuna aankondigt voor de komende jaren zijn gering in aantal en worden deels ook nu al via de website aangeboden. Daaruit blijkt weinig ontwikkeling voor de nieuwe beleidsperiode. De plannen om allianties aan te gaan – uitzonderlijk in de wereld van de hele oude muziek – getuigt van een open houding in het ensemble die de commissie waardeert. Met name de plannen met de organisatie Slow Food, vindt de commissie interessant. De commissie staat ook positief tegenover Fortuna's plannen voor jeugdconcerten, maar ze vraagt zich wel af waarom geen samenwerking wordt gezocht met Utrechtse partijen. Alles overwegend ziet de commissie voor dit enthousiaste maar prille ensemble dat nog groei nodig heeft geen grond voor een meerjarige subsidie.

Conclusie — niet subsidiabel

Holland Baroque Society

Stichting Steun Holland Baroque Society

Samenvatting aanvraag — Holland Baroque Society (2005) is een jong Utrechts barok-ensemble dat zeventiende- en achttiende-eeuws repertoire speelt in de concertzaal en op scholen. Het ensemble werkt op projectbasis, met wisselende artistiek leiders, en presenteert zich als barokpartner voor podia, festivals en koren. Verspreid over Nederland organiseert het ensemble zijn eigen concerten. Holland Baroque Society maakt innovatieve, thematische programma's, vaak in combinatie met een vocale of instrumentale topsolist of een podiumkunstenaar uit een andere discipline (danser, voordrachtskunstenaar, acteur, jazz-musicus). Voor het basis- en voortgezet onderwijs ontwikkelde het ensemble de 'Kids Only'-concerten. Holland Baroque Society geeft aan in de komende periode zijn organisatie te willen professionaliseren.

Advies — Holland Baroque Society maakt het motto van zijn beleidsplan – innovatief en avontuurlijk – volledig waar, naar het oordeel van de commissie. De musici creëren pakkende programma's, dikwijls met unieke partners, die ze op een oorspronkelijke manier presenteren. De commissie ziet in Holland Baroque Society een nieuwe generatie uitstekende spelers die is opgegroeid in de vanzelfsprekendheid van de historische uitvoeringspraktijk – het authenticiteitsdictaat met zijn enige-waarheidsclaim zijn de musici aantoonbaar voorbij. De commissie vindt de plannen die Holland Baroque Society presenteert voor de nieuwe beleidsperiode sterk en origineel. Ze zijn geloofwaardig, bescheiden en realistisch: de ambities en de potenties zijn in evenwicht. Er blijkt uit de aanvraag dat de musici goed nadenken over hoe ze zichzelf neerzetten; het zoeken naar hun eigen kracht is daarbij lofwaardig. De plannen van het ensemble getuigen van cultureel ondernemerschap waarbij de musici enthousiast bereid zijn de gebaande paden te verlaten. De educatieve projecten heeft Holland Baroque Society succesvol van de grond af opgebouwd en zijn een natuurlijk gevolg van een eigen behoefte. De wederkerigheid bij de 'Kids Only'-concerten – de musici nemen zich de kritiek van kinderen ter harte – is in de muziekwereld nog weinig gebruikelijk. Het professionaliseringstraject dat het ensemble de komende jaren wil doorvoeren is groots opgezet. De commissie hoopt dat Holland Baroque Society zijn bijzondere signatuur zal weten te behouden bij de schaalvergroting die het ensemble ambieert. Het bescheiden subsidiebedrag in de aanvraag staat in verhouding tot de voorgestelde activiteiten.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Insomnio

Stichting Insomnio

Samenvatting aanvraag — Insomnio (1997) is een internationaal samengesteld muziek-ensemble voor actuele muziek onder leiding van dirigent Ulrich Pöhl. Begonnen als klein studentenensemble voor muziek van de nieuwste generatie componisten, heeft het zich in enkele jaren ontwikkeld tot een groter, professioneel ensemble met een breder repertoire: het werk van jong hedendaags talent combineert Insomnio met muziek van gevestigde componisten uit de twintigste en eenentwintigste eeuw. Vanaf komend seizoen heeft het ensemble een eigen muzikserie in Vredenburg Leeuwenbergh, waarbij Insomnio educatieve projecten ontwikkelt voor scholen in Utrecht en de regio. Insomnio is actief betrokken bij Muziekhuis Utrecht. Het bouwt zijn onderzoeksactiviteiten uit met I-Lab, een laboratorium voor hedendaagse muziek dat een plaats krijgt in het Muziekgebouw aan de Loevenhoutsedijk, in de toekomst als zelfstandige stichting. Insomnio is internationaal actief: in 2007 was het ensemble in residence van het International Society for Contemporary Music (ISCM).

Advies — Insomnio is volgens de commissie als ensemble voor actuele muziek in de afgelopen jaren aanmerkelijk vooruitgegaan. Er is terecht aandacht geweest voor verbetering van de speelkwaliteit: het niveau van de musici is hoog, het ensemble speelt uitstekend. Op het podium is Insomnio nog wel erg serieus; meer speelsheid zou, naar de mening van de commissie, het contact met het publiek kunnen bevorderen. De keuze om splinternieuwe composities te combineren met gevestigd werk vindt de commissie sterk; een minder naar binnen gekeerde programmering kan een opening naar nieuw publiek geven. Het Klankkapitaalplan, een actuele vorm van het mecenaat, getuigt volgens de commissie van goede ondernemingszin, al moet ze nog zien dat het begrote bedrag daadwerkelijk binnenkomt. De commissie is positief over de programmering voor de komende beleidsperiode. De plannen zijn helder, er spreekt continuïteit uit en er zijn voldoende verrassingen. De combinatie Pierrot Lunaire van Schönberg en nieuw werk van Robin de Raaff noemt de commissie vermetel. Publieksbereik blijft een punt van zorg: wie kiest voor dit segment van de muziek, dient daar een stevige marketing aan te verbinden. De commissie ziet zo'n marketingbeleid in de aanvraag onvoldoende geformuleerd. Over de activiteiten in het I-Lab is de commissie positief, met name de samenwerking met andere disciplines vindt ze waardevol: het naar binnen gerichte karakter van het ensemble kan hiermee worden opengebroken. De commissie acht het wenselijk dat Insomnio bij I-Lab betrokken blijft. De begroting wordt naar het oordeel van de commissie voldoende beargumenteerd door de voorgenoemde activiteiten.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Internationaal Franz Liszt Pianoconcours

Stichting Liszt Concours

Samenvatting aanvraag — Het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours (1986) is een gerenommeerd concours voor internationaal pianoptalent dat elke drie jaar plaatsvindt in Muziekcentrum Vredenburg. Op het concours wordt exclusief de pianomuziek van Franz Liszt gespeeld waarmee een groeiende groep geïnteresseerd publiek wordt bereikt. Het concours staat bekend als een van de meest veeleisende muziekwedstrijden ter wereld. Naast het ontdekken van het jonge toptalent, vat het concours ook het ondersteunen en presenteren van dit talent op als zijn taak. De deelnemende pianisten krijgen masterclasses aangeboden en de prijswinnaars worden ondersteund met een career-developmentprogramma waaronder een wereldwijde tournee. In de komende beleidsperiode handhaaft het Liszt Concours zijn doelstellingen. Er wordt gewerkt aan nieuwe randprogrammering en extra activiteiten rondt Liszts tweehonderdste geboortjaar en het 25-jarige bestaan van het Liszt Concours, beide in 2011. De organisatie presenteert plannen om een breder publiek te bereiken. Ze start in 2010 de Liszt Junioracademie in Vredenburg Leeuwenbergh, met workshops door vooraanstaande docenten en een klein concours. De Junioracademie functioneert als kweekvijver en is bedoeld voor internationaal pianotalent onder de achttien.

Advies — De commissie is positief over het Internationaal Franz Liszt Pianoconcours. De ontwikkeling – van kleinschalig, Utrechts evenement naar het internationaal toonaangevende concours van tegenwoordig – is van binnenuit op voortreffelijke wijze tot stand gekomen. De winnaars van het concours fungeren wereldwijd als ambassadeurs van Utrecht. De internationale allianties zijn voorbeeldig. Ook de nevenfunctie van het concours – het bereiken van geïnteresseerd publiek – is succesvol: niet alleen worden zowel de voorrondes als de finales steeds beter bezocht, ook de media-aandacht wordt per editie groter. Het goedgestructureerde beleidsplan voor de komende periode is zowel ambitieus als realistisch. De functieomschrijving is helder en over de nieuwe plannen in de randprogrammering is de commissie enthousiast. De uitstekende website is up to date, de participatieplannen via het web zijn lofwaardig. Het pianist-aan-huisconcept vindt de commissie inventief en ook de participatieplannen zijn spannend, maar de commissie betwijfelt of er, zoals het concours ambieert, een potentieel nieuw publiek mee wordt bereikt. De commissie mist een verantwoording van de samenstelling van de jury. Een concours staat of valt met zijn jury; openheid in de selectiecriteria acht ze daarbij gewenst. De plannen voor de junioracademie passen uitstekend bij de kernactiviteit. Dat het concours zestig procent van zijn kosten zelf dekt, vindt de commissie prijzenswaardig, evenals de lage overheadkosten in verhouding tot de prestaties. Dat neemt niet weg dat het Liszt Concours om zijn niveau te kunnen handhaven volgens de commissie structureel ondersteund dient te worden.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht

Stichting Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht

Samenvatting aanvraag — Het Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht (2003) – het festival rond violiste Janine Jansen – is een jaarlijks, vijfdaags evenement tussen kerst en nieuwjaar in Muziekcentrum Vredenburg en enkele historische locaties in de Utrechtse binnenstad. Janine Jansen weet als motor van het festival een breed publiek, waaronder ook jonge mensen te trekken. Haar internationale carrière heeft geleid tot internationale muziekvriendschappen. Het zijn die vrienden – topmusici van over de hele wereld – die tijdens het festival in Utrecht komen spelen in een ongedwongen festivalsfeer. Tijdens het festival geven enkele musici ook masterclasses. Het festival presenteert daarnaast jong Nederlands kamermuziektalent. In de komende beleidsperiode wil het Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht de hoge artistieke kwaliteit handhaven en internationaliseren. Er zijn plannen voor onder meer een landelijk te verspreiden festivalkrant (met partner NRC Handelsblad), een festivalcafé als pleisterplaats, een journal via internet, exposities en strijkersdagen voor jonge strijkers en volwassen amateurmusici en een jaarlijkse compositieopdracht.

Advies — Violiste Janine Jansen is met haar internationale reputatie in staat een festival te dragen, meent de commissie, dat hebben de vijf edities van het Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht in de afgelopen jaren bewezen. De violiste weet belangstelling te genereren en ook een jonger publiek aan zich te binden, hoewel het imago van het Internationaal Kamermuziek Festival Utrecht – anders dan in de aanvraag wordt gesuggereerd – niet revolutionair afwijkend is: het publiek blijft een traditioneel klassieke-muziekpúblic. Een violistenfestival is ook niet uniek in Nederland; de commissie is van mening dat het Utrechtse festival zich daarom nadrukkelijk dient te profileren ten opzichte van collega-festivals. Juist op dit punt schiet de aanvraag volgens de commissie tekort: onvoldoende wordt duidelijk gemaakt wat de sterke kanten zijn van dit festival en waarin het zich onderscheidt van andere kamermuzikale evenementen en van de reguliere kamermuziekprogrammering. Hoe de artistiek leider te werk gaat tijdens het festival – de musici en de te spelen werken selecteert – wordt in het geheel niet uitgelegd en beargumenteerd. De commissie vindt het beleidsplan voor de komende periode muziekinhoudelijk mager: er komt geen meerjarenvisie uit naar voren en concrete plannen en motivaties als het gaat om spelers en composities worden er niet genoemd. Ook aan het voornemen een jaarlijkse compositieopdracht te verstrekken wordt geen enkele naam verbonden. De plannen voor de randprogrammering vindt de commissie niet origineel en onvoldoende uitgewerkt. De internationaliseringsplannen blijven steken in goede bedoelingen en onvoldragen ideeën. Het festival maakt zich bovendien kwetsbaar doordat het door slechts één persoon wordt gedragen. De commissie vindt om bovenstaande redenen een meerjarige subsidiëring niet op zijn plaats.

Conclusie — niet subsidiabel

Muziekhuis Utrecht

Stichting Muziekhuis Utrecht en PUMP

Samenvatting aanvraag — Muziekhuis Utrecht is een voortzetting van De Toonbank en sinds 2007 samen met PUMP – Projecten Utrecht Muziek Podium – opgegaan in de stichting Muziekhuis Utrecht en PUMP. Muziekhuis Utrecht is een samenwerkingsplatform en ondersteuningsinstelling van en voor professionele Utrechtse muziekensembles met diverse muzikale achtergronden. Het huis biedt zakelijke en facilitaire ondersteuning (Muziekhuis Utrecht), en ondersteuning bij inhoudelijke en programmatistische samenwerking (PUMP). Deze functies worden in de komende periode uitgebreid met het professioneel begeleiden en faciliteren van initiatieven voor een muziekwerkplaats en productiehuis in het nieuwe Muziekgebouw aan de Loevenhoutsedijk. Deze broedplaats zal in 2009 zijn deuren openen. Muziekhuis Utrecht wil daarmee in de periode 2009-2012 een eigen identiteit ontwikkelen en niet slechts fungeren als paraplu voor de ensembles.

Advies — Met het toekomstige Muziekgebouw aan de Loevenhoutsedijk voor ogen als een van de herkenbare cultuurplaatsen in Utrecht, is de commissie positief over de subsidieaanvraag van Muziekhuis Utrecht. In een stad die zich profileert met een rijke ensemblecultuur van uiteenlopende muziekgroepen, voorziet een overkoepelende organisatie in de mogelijkheid om de krachten te bundelen tot een 'sterk merk'. De zakelijke, facilitaire ondersteuning die Muziekhuis Utrecht de individuele muziekensembles aanbiedt acht de commissie een zinvolle bijdrage aan de versterking van het cultureel ondernemerschap van de ensembles. Ook over de nieuwe activiteiten die Muziekhuis Utrecht in de komende periode van plan is te ontplooiën – de werkplaats en het productiehuis in de nieuwe broedplaats – is de commissie enthousiast. Ze ziet duidelijk kansen voor het muzieklaboratorium I-Lab van Insomnio, een van de initiatiefnemers van Muziekhuis Utrecht en toekomstige bewoner van het Muziekgebouw. De commissie heeft wel haar vraagtekens bij de programmatische plannen van Muziekhuis Utrecht. Het lijkt de commissie weinig zinvol als Muziekhuis Utrecht, naast het bieden van facilitaire ondersteuning en het coördineren in het Muziekgebouw, ook gaat programmeren. Het is een nodeloze uitbreiding van de verantwoordelijkheid die primair bij de ensembles ligt. Ook heeft de commissie haar twijfels over de huidige naam – Het Muziekhuis – van dit belangrijke initiatief, zeker in relatie tot het geplande Muziekpaleis. Een betere afspiegeling in de naam van de toekomstige bewoners, de ensembles, acht de commissie wenselijk.

Conclusie — subsidiabel

Opera Spanga

Stichting Spanga het Verona van Weststellingwerf

Samenvatting aanvraag — Sinds zijn ontstaan in 1989 realiseert Opera Spanga vrijwel jaarlijks een grote operaproductie in het Friese plaatsje Spanga. Behalve deze live-producties heeft Opera Spanga twee operafilms tot stand gebracht en opdrachten verstrekt voor nieuwe opera's. Begonnen in een achtertuin, verplaatst naar een tegenoverliggend weiland en tegenwoordig in een festivaltent, is het opera-evenement uitgegroeid tot een jaarlijks gebeuren van nationale en zelfs internationale betekenis. In Friesland heeft het operagezelschap de grenzen van zijn mogelijkheden bereikt. Om groei te kunnen voortzetten wil Opera Spanga van Friesland verhuizen naar Utrecht. De verplaatsing biedt uitzicht op interessante samenwerking met Yo! Opera, Rosa Ensemble, Vrede van Utrecht en Studio 32.

Advies — De commissie waardeert de eigennigheid van Opera Spanga, zijn dwarse, aparte, onverwachte en vooral niet-keurige operaproducties. Ze onderkent het publiekssucces van opera(film)-in-een-weiland en heeft oog voor de artistieke waarde van de producties. Over de subsidieaanvraag is de commissie minder te spreken. De aanvraag is rommelig, en inhoudelijk amper beargumenteerd. De commissie vindt in de aanvraag nauwelijks geloofwaardige onderbouwing voor de in de aanvraag verwachte publieksaantallen. De aanvrager heeft geen marketingplan bijgevoegd waaruit blijkt welk publiek Opera Spanga in Friesland trekt en op welk publiek het gezelschap kan rekenen bij vestiging in Utrecht. Opera Spanga wil samenwerken met onder meer Yo! Opera, maar geeft geen artistiek-inhoudelijke fundering aan die wens. De commissie onderkent het belang van muziektheater voor volwassenen in de regio Utrecht, waarvoor door het accent op jeugdopera (Yo! Opera en Xynix) zeker nog ruimte is, maar ze betwijfelt of Opera Spanga de juiste organisatie is om deze ruimte op te vullen. De commissie is er niet van overtuigd dat vertrek uit Friesland de juiste keuze is. Ze betwijfelt of een stedelijke omgeving stimulerend zal werken voor Opera Spanga en ziet het opereren in een niet-stedelijke omgeving juist als deel van de aantrekkingskracht. Het publiek reist er graag voor naar het platteland. Er is ook grote twijfel of de onderneming gebaat is bij groei. De commissie meent dat de waarde van Opera Spanga juist ligt in de schaarste van één jaarlijkse productie.

Conclusie — niet subsidiabel

Organisatie Oude Muziek

Stichting Organisatie Oude Muziek

Samenvatting aanvraag — De Organisatie Oude Muziek (1981) produceert jaarlijks het tiendaagse Festival Oude Muziek Utrecht, haar kernactiviteit, met ongeveer honderd concerten en evenementen op diverse Utrechtse podia. Het festival wil kennis over en liefde voor de oude muziek bevorderen door gespecialiseerde (inter)nationale musici en musicologen een platform te bieden en trekt jaarlijks gemiddeld vijftigduizend bezoekers. Het succes van de monothematische festivals sinds 2006 is reden om de komende festivals ook onder één herkenbaar hoofdthema te organiseren. De belangrijkste nevenactiviteit van de Organisatie Oude Muziek is het seizoen oudemuziek – voorheen Netwerk Oude Muziek – met eveneens zo'n honderd concerten door het jaar heen op historische locaties in het land. De Organisatie Oude Muziek heeft plannen, samen met de Remonstrantse Gemeente Utrecht en de Nederlandse Bachvereniging, om in de Geertkerk het Huis van de Oude Muziek te vestigen: het eerste Utrechtse vaste podium voor oude muziek. De Organisatie Oude Muziek en de Nederlandse Bachvereniging worden de vaste bewoners van het Huis, dat een spilfunctie gaat vervullen in het seizoen oudemuziek. Het Huis biedt, naast concerten, tevens masterclasses, workshops en educatieve projecten. Een jong ensemble krijgt er een jaar lang repetitieruimte en coaching. De organisatie geeft als tweede nevenactiviteit het kwartaalblad Tijdschrift Oude Muziek uit dat sinds 2006 in een vernieuwde lay-out verschijnt. De Organisatie Oude Muziek ambieert een plaats in de landelijke basisinfrastructuur als internationaal festival voor muziek.

Advies — De commissie is vol lof over de Organisatie Oude Muziek en haar jaarlijkse kernactiviteit: het Festival Oude Muziek. Ze meent dat het Utrechtse cultuurlandschap er beduidend schraller zou uitzien zonder dit festival dat een zeer trouw publiek aan zich heeft weten te binden en in hoge mate bijdraagt aan de citymarketing van Utrecht als cultureel rijke historische stad met internationale uitstraling. Uit de concreet geschreven aanvraag blijkt dat de organisatie in de juiste handen is. Na een periode waarin zij haar koers niet precies wist te bepalen, is de organisatie op volle kracht teruggekomen. Het Festival Oude Muziek is weer een jaarlijks hoogtepunt, haar belangrijkste nevenactiviteit, het seizoen oudemuziek, functioneert goed. Wel wijst de commissie op het gevaar van een te overdadige programmering door het jaar heen, waardoor de aandacht voor het festival, met zijn feestelijke 'overaanbod', kan verwateren. Ook vindt de commissie dat de organisatie zich in haar marketingbeleid niet uitsluitend moet richten op ouder publiek en publiek dat het festival al kent, maar ook een jonger publiek moet zien aan te spreken. De commissie zou bovendien graag zien dat het Tijdschrift Oude Muziek zijn discoursfunctie actiever zou oppakken. Ten slotte vraagt de commissie zich af of het Huis van de Oude Muziek niet te veel publieksaandacht van het festival zal wegzuigen. Ze ziet niettemin het Huis als podium wel functioneren voor perifere onderdelen die niet helemaal in het festival passen en voor experimenten waarmee een nieuw publiek kan worden aangesproken.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Popwaarts

Stichting Popwaarts

Samenvatting aanvraag — Stichting Popwaarts (1998) organiseert jaarlijks het reizend muziekfestival Popronde dat fungeert als opstap voor talentvolle Nederlandse popgroepen en popmuzikanten naar het live- en clubcircuit. Het laagdrempelige festival heeft een activerings- en een signaleringsfunctie en doet dienst als kweekvijver. Met 425 concerten in negentien steden op ruim 325 podia is Popronde in de afgelopen jaren flink groter geworden en het festival groeit nog steeds. De inschrijving (in 2007 meer dan negenhonderd) overstijgt de podiumcapaciteit (honderd acts) waardoor een zorgvuldige selectie noodzakelijk is. Behalve op kwaliteit selecteert een beoordelingscommissie op eigen, live- repertoire en op pluriformiteit. Popwaarts wil uitbreiden naar vijftientig steden, samenwerking met België onderzoeken en de organisatie professionaliseren.

Advies — De commissie onderkent het belang van de jaarlijkse Popronde waarmee Stichting Popwaarts regionaal talent in de Nederlandse popmuziek breder onder de aandacht brengt. Dat de geselecteerde bands buiten de vertrouwde van hun eigen regio ervaring kunnen opdoen en zich kunnen toetsen aan een publiek dat niet uit louter fans bestaat, vindt de commissie de kracht van het reizend muziekfestival. Het beleidsplan geeft een gedegen beschrijving van de werkwijze van Popronde, maar de commissie stelt vast dat de organisatoren de aanvraag niet hebben aangegrepen om een even gedegen artistieke visie te verwoorden. De doelstellingen en uitgangspunten blijven dan ook diffuus. Het festival geeft aan als kweekvijver te willen fungeren, maar zonder professionele begeleiding te bieden. Uit de aanvraag wordt niet duidelijk of Popronde de artiesten helpt bij promotiedoeleinden of het maken van opnamen. De commissie is van mening dat talenten op popgebied ook zonder dit reizend muziekfestival gespot zullen worden door programmeurs uit het clubcircuit, major/indie labels en festivalorganisatoren. De toegevoegde waarde van Popronde als doorgeefluik is daarmee beperkt. Verder maakt het muziekfestival volgens de commissie zijn claim dat het de actuele stand van zaken op popmuziekgebied in Nederland toont, niet waar: Popronde presenteert een deelgebied van de popmuziek en dat zouden de organisatoren duidelijker mogen vermelden; het live-criterium impliceert immers dat de studio-georiënteerde popmuziek buiten de scope van het festival blijft, terwijl juist ook daar belangrijke ontwikkelingen plaatsvinden. Popronde is een landelijk evenement; weliswaar is Utrecht een van de negentien steden waar Popronde zich manifesteert, maar het festival heeft geen specifieke binding met de stad en provincie Utrecht. Op grond van bovenstaande constatering ziet de commissie onvoldoende reden voor een meerjarige ondersteuning.

Conclusie — niet subsidiabel

RASA

Stichting RASA

Samenvatting aanvraag — RASA (1984) produceert, presenteert en ontwikkelt hoogwaardig internationaal aanbod op het gebied van wereldmuziek en werelddans. RASA richt zich daarbij op het instandhouden van klassieke en ‘volkse’ muziek- en dansvormen, en draagt met het initiëren van hedendaagse reacties daarop bij aan de voortzetting van deze tradities. RASA organiseert voor dit doel concerten (RASA Podium), internationale festivals en internationale tournees (RASA Producties). RASA constateert dat wereldmuziek en -dans in Nederland is uitgegroeid van een kleine niche tot een volwaardig segment op de reguliere podia – daarin is RASA een factor van betekenis geweest – en dat met de groei van nieuw aanbod en nieuwe podia voor wereldmuziek en -dans zijn pioniersfase is voltooid. RASA wil daarom in de komende beleidsperiode zijn bakens verzetten, zijn werkterrein uitbreiden en zijn profiel aanscherpen. Terwijl de markt vooral geïnteresseerd is in de populaire wereldmuziekgenres uit Latijns-Amerika, subsaharisch Afrika en bepaalde delen van Europa, richt RASA zich nadrukkelijk op traditionelere muziek en dans en progressieve kruisbestuivingen, het islamitisch cultuurgebied, Azië en de andere delen van Europa.

Advies — RASA heeft een zelfbewuste aanvraag ingediend, passend bij zijn positie, vindt de commissie: RASA is een belangrijk podium, uniek en onmisbaar voor de wereldmuziek in Utrecht en daarbuiten. De commissie constateert dat RASA goed reageert op de marktontwikkelingen waarin populaire vormen van wereldmuziek hun weg al vinden. RASA gaat een stap verder in zijn inhoudelijke oriëntatie, kiest weloverwogen voor diepgang en maakt zich sterk om daarin zijn leidende rol te continueren. De commissie maakt daarbij de kanttekening dat RASA zich nu niet moet isoleren in louter niet-commerciële muzieksoorten. Ook beveelt de commissie RASA aan een heldere beleidslijn te ontwikkelen zodat de signatuur van de organisatie niet eenzijdig afhankelijk is van de programmeurs. Graag had de commissie een expliciete standpuntbepaling van RASA (als westers podium) over het programmeren van niet-westerse muziek gelezen; tegelijkertijd stelt zij vast dat RASA op dit vlak uiterst zorgvuldig opereert. De plannen voor de komende beleidsperiode vindt de commissie interessant, al zijn er in de aanvraag nog weinig producties concreet beschreven. Ze is teleurgesteld over de magere wijze waarop het onderdeel werelddans in de aanvraag is uitgewerkt. Waar stelselmatig wereldmuziek én -dans wordt vermeld mag een visie op de ontwikkeling van werelddans niet ontbreken. Marketing- en communicatieplannen blijven veelal beperkt tot voornemens. Een duidelijke omissie, oordeelt de commissie, zeker omdat het hier een podium betreft met zo'n allure.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Rosa Ensemble

Stichting Rosa Ensemble

Samenvatting aanvraag — Het Rosa Ensemble (1997) maakt elektroakoestische muziek en nieuwe vormen van muziektheater, geherformuleerd tot ‘muziek als theater’. Muziek wordt door Rosa bewust opgevat als contextueel en niet autonoom. De invloed van externe factoren bij het beleven van muziek is voor Rosa onderdeel van reflectie. Rosa zoekt zijn doelgroepen onder een breed publiek. De activiteiten van Rosa rusten op vier pijlers: (1) muziektheater, meestal in coproductie, (2) muziekseries waarin gewerkt wordt aan klank en samenspel, (3) het laboratorium Rosa sub Rosa waar klank- en speeltechnieken worden onderzocht, en (4) opnames voor eigen gebruik en om te verspreiden, ook via nieuwe media als internet radio en YouTube. De betrokkenheid van Rosa op Utrecht is evident: het is huisensemble van Theater Kikker en gehuisvest in broedplaats De Bonte Koe. Rosa staat aan de basis van Muziekhuis Utrecht en het nieuwe Utrechtse label Bonte Koe Records. Het ensemble wil in de komende jaren meer en diversere muziektheaterprojecten ontwikkelen in samenwerking met andere makers en coproductanten. Hiermee wil het zijn publiek verbreden. Rosa heeft zijn eerste stappen op de internationale markt gezet met concerten in Brazilië en Canada.

Advies — De commissie waardeert Rosa als een initiatiefrijk en oorspronkelijk ensemble, dat zijn risicovolle voornemens weet waar te maken. In de ensemblewereld neemt Rosa een unieke plaats in als maker van theater middels muziek. In het zoeken naar partners is Rosa creatief; de samenwerking met makers van uiteenlopende disciplines verloopt succesvol, het is een handelsmerk van het ensemble geworden. De commissie apprecieert het dat Rosa zijn ‘moeilijke’ muziek met aandacht voor zijn publiek presenteert zonder water bij de wijn te doen, en tegelijkertijd beseft dat muziek niet in een vacuüm bestaat. De commissie staat positief tegenover de aspiraties op het gebied van pluriform muziektheater, die Rosa in het beleidsplan voor de komende periode heeft geformuleerd. De concrete plannen vindt ze avontuurlijk, zoals de risicovolle samenwerking met cabaretier Jan Jaap van der Wal. Gewaagd is ook de samenwerking met choreografe Nanine Linning in de functie van regisseur. De visie van het ensemble op elektroakoestische muziek acht de commissie in het beleidsplan onvoldoende uitgewerkt; Rosa’s opvattingen over elektroakoestische muziek lijken eerder technisch dan artistiek georiënteerd. De commissie is tot slot enthousiast over het laboratorium Rosa sub Rosa waar jonge componisten de kans krijgen hun eigen muzikale signatuur te ontwikkelen en uit te voeren.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Rumor

Stichting Rumor

Samenvatting aanvraag — Rumor (1995) is een Utrechts festival voor nieuwe en experimentele muziek dat de traditionele grenzen wil slechten tussen de muziekgenres door concerten te programmeren met zowel jazz als hedendaagse gecomponeerde muziek, pop en wereldmuziek. Rumor organiseert jaarlijks vier tot vijf festivalavonden, bij voorkeur volgens de vaste formule: drie concerten van drie soorten muziek op drie verschillende locaties. Met deze formule brengt Rumor liefhebbers – spelers en luisteraars – van verschillende genres met elkaar in contact en daarin is het festival uniek. Rumor wil de komende jaren doorgaan op de ingeslagen weg en, omdat de organisatie een toenemende belangstelling van podia en festivals voor een afwijkende programmering waarneemt, de frequentie opvoeren tot zes festivals per jaar. Rumor wil in de toekomst minder afhankelijk zijn van langstoerende musici en met betrekking tot zijn programmering zelf het heft in handen nemen.

Advies — Rumor hanteert naar het oordeel van de commissie een ijzersterke, doeltreffende formule en is daarmee een waardevol Utrechts festival. Het concertleven is nog steeds overheersend verzuimd en met Rumor vindt de commissie het overbruggen van de kloven in de infrastructuur tussen de genres nastrevenswaardig. Rumor stelt zich daarbij bescheiden op: de festivals zijn bedoeld als aanvulling op het reguliere podiumaanbod. Tegelijkertijd kiest Rumor in zijn muzikale pioniersfunctie niet de gemakkelijkste weg en dat waardeert de commissie. De programmering is doorgaans van hoog niveau, experimenteert op het scherp van de snede, en biedt aangename verrassingen. De aanvraag van Rumor oogst minder de lof van de commissie. Behalve diversiteit heeft de aanvrager geen andere artistieke uitgangspunten geformuleerd, waardoor het festival in de aanvraag op een te smalle basis rust. De commissie mist in de aanvraag een meerjarenvisie en een plan van aanpak voor marketing en publiciteit. Er zijn onvoldoende concrete plannen voor de komende jaren, namen worden niet genoemd. De organisatoren zouden bovendien meer openheid kunnen geven over hun relatie met de podia. De commissie mist ook elke vorm van zelfreflectie op het functioneren van het festival. Samenvattend is de commissie van oordeel dat de organisatie meer professionele voortvarendheid had mogen tonen door de aanvraag daadkrachtiger neer te zetten. Echter, omdat de festivalformule in de praktijk effectief is en Rumor ontegenzeggelijk iets nieuws toevoegt aan het Utrechtse concertleven meent de commissie dat meerjarige ondersteuning gerechtvaardigd is.

Conclusie — subsidiabel

SJU Jazzpodium

Stichting Jazz & Geïmproviseerde Muziek Utrecht

Samenvatting aanvraag — Stichting Jazz & Geïmproviseerde Muziek Utrecht (SJU, 1977) bevordert de jazz en de geïmproviseerde muziek in Utrecht. Zij exploiteert het SJU Jazzpodium, waar jaarlijks ruim driehonderd publieksactiviteiten plaatsvinden. Vanaf 2012 gaat de SJU met Muziekcentrum Vredenburg en poppodium Tivoli op in het toekomstige Muziekpaleis. De SJU profileert zich door middel van drie elkaar aanvullende functies: (1) concerten, (2) educatie: workshops, sessies, jong talentprogramma met de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, en (3) productie: de ontwikkeling van improvisatiemuziek onder meer in het SJU-Lab. De SJU is partner in De 5e Verdieping, een samenwerkingsverband van enkele jazzpodia in de regio. De komende jaren staan voor de SJU in het teken van groei in de aanloop naar het Muziekpaleis en de daarbij behorende verbreding van het muziekaanbod, toenemende publieksgroepen en professionalisering van de organisatie. De concerten worden meer op de doelgroep en in grotere samenhang (cluster, serie, thematisch) geprogrammeerd. Een huisensemble gaat zich actief richten op de drie kernfuncties: concerten, educatie en productie. De SJU wil middels e-jazz haar internetmogelijkheden verbeteren en uitbreiden.

Advies — De commissie onderschrijft ten volle dat de SJU een belangrijk jazzpodium in Utrecht is. Het podium functioneert goed: het heeft een eigen publiek opgebouwd dat enthousiast is over het aanbod. Het nieuwe beleidsplan van de SJU stelt echter teleur. De commissie mist in de aanvraag een duidelijk uitgewerkte artistieke visie en kwaliteitscriteria. De plannen zijn in te vage en algemene termen geformuleerd en onvoldoende uitgewerkt. De SJU verwoordt bijvoorbeeld de noodzaak tot schaalvergroting, maar onderbouwt deze noodzaak pover. De commissie ziet nauwelijks hoe de SJU op grond van haar nieuwe beleidsplan voorsorteert in de aanloop naar het Muziekpaleis. De geformuleerde plannen roepen vragen op. Ze geven bijvoorbeeld onvoldoende zicht op de vraag hoe het huisensemble concreet gaat functioneren. Onuitgewerkt blijft ook hoe schaalvergroting en verdieping zich verhouden tot de genoemde verbreding van het muziekaanbod. Niettemin erkent de commissie dat aandacht voor jazz in Utrecht van belang is en meent ze dat de SJU als jazzpodium niet uit Utrecht valt weg te denken. Ze meent dat de SJU de komende jaren op weg naar het Muziekpaleis een daadkrachtiger programmeerbeleid zou moeten ontwikkelen, om daarmee explicieter te maken wat haar eigenheid is en die eigenheid te consolideren. De commissie zou het wenselijk vinden als de SJU vooralsnog niet zou uitbreiden. Ze is dan ook van mening dat voor de gevraagde verhoging van het subsidiebedrag onvoldoende grond is.

Conclusie — subsidiabel

Utrecht String Quartet

Stichting Utrecht String Quartet

Samenvatting aanvraag — Het Utrecht String Quartet (1985) legt zich toe op het spelen van onbekend Nederlands en buitenlands kwartetrepertoire uit de periode 1880-1950 en levert zo een belangrijke bijdrage aan de verbreding van de (inter)nationale strijkkwartetliteratuur. Het Utrecht String Quartet doet daarvoor onderzoek naar vergeten en/of verloren gewaand repertoire, in het geval van Nederlands repertoire in samenwerking met de Universiteit Utrecht. Daarnaast speelt het Utrecht String Quartet een breed repertoire aan bekende strijkkwartetten, van Haydn tot en met hedendaagse componisten. Jaarlijks voegt het kwartet ten minste één nieuw, vaak in opdracht geschreven werk aan zijn repertoirelijst toe. Het kwartet heeft een jaarlijkse serie van vier concerten in Muziekcentrum Vredenburg en werkt sinds 2006 als 'quartet in residence' aan het Utrechts Conservatorium. Het Utrecht String Quartet heeft inmiddels elf cd's uitgebracht. Het speelt ongeveer veertig concerten per jaar, maakte verschillende buitenlandse tournees en is jaarlijks te gast in de Londense Wigmore Hall. Het Utrecht String Quartet is mede-initiatiefnemer van de Stichting Strijkkwartetten Nederland. Het kwartet wil verder professionaliseren en nieuwe projecten ontwikkelen waarmee een nieuw publiek kan worden bereikt.

Advies — De commissie is ervan overtuigd dat het Utrecht String Quartet met het goed uitvoeren van onbekend repertoire een belangrijke taak vervult, het verleden heeft dat uitgewezen. Het kwartet heeft een paar interessante strijkkwartetten (van onder anderen Henriëtte Bosmans en Willem Kes) opnieuw op de lessenaars gekregen en dat is ontegenzeggelijk een verdienste. Het is ook duidelijk dat het Utrecht String Quartet zijn academische connecties daarbij goed weet te benutten. Maar herontdekken is geen doel op zich. Vanzelfsprekend moet het repertoire wel eerst gespeeld kunnen worden, maar de commissie ziet de ontdekkingen te weinig omgezet in een sterke programmering. Waar het kwartet in zijn aanvraag bijvoorbeeld spreekt over 'verloren gewaande composities in revoluties en oorlogen', komt dat oorlogsthema in de programmering niet terug. Het beleidsplan 2009-2012 geeft geen zicht op concrete speelactiviteiten voor de komende jaren. Er blijkt ook te weinig groei uit: met het aangevraagde verdubbelde subsidiebedrag worden geen nieuwe activiteiten ondernomen. Het onderdeel educatie is in de aanvraag slechts algemeen beschreven en te summier onderbouwd. Ook de overige ondersteunende activiteiten blijven op het niveau van onuitgewerkte voornemens. De zakelijke kant van de onderneming maakt op de commissie evenmin een sterke indruk. De plannen voor sponsoring zijn pover. De vervulling van de functies van zakelijk leider en lid van het bestuur door één persoon is strijdig met de code cultural governance. De commissie vindt het Utrecht String Quartet op grond van deze aanvraag niet in aanmerking komen voor meerjarige subsidie.

Conclusie — niet subsidiabel

Walter Maas Huis

Stichting Walter Maas Huis

Samenvatting aanvraag — Het Walter Maas Huis – van oudsher het componistenhuis Gaudeamus (1924) van toonkunstenaar Julius Röntgen en na de oorlog een internationaal centrum voor nieuwe muziek rond Walter Maas – is een huis voor professionele en culturele ontwikkeling en beleidsadvies. Het Huis is een culturele vrijplaats waar componisten, musici en artistiek leiders in de podiumkunsten een laboratorium vinden voor het onderzoeken en ontwikkelen van cultureel ondernemerschap vanuit de notie 'richtinggevend kunstenaarschap', een begrip dat uitdrukking geeft aan de dynamiek tussen kunst en samenleving. Het Walter Maas Huis begeeft zich in de driehoek kunst, wetenschap en bedrijfsleven. Het Walter Maas Huis organiseert educatieve projecten met scholen uit de buurt. Het bouwt aan een netwerk tussen het kunstvakonderwijs, de professionele praktijk en muziekeducatie met een programma van studiedagen, debat en advies. In het Walter Maas Huis vinden met regelmaat activiteiten voor publiek plaats: concerten, lezingen en open dagen.

Advies — De commissie kent het Walter Maas Huis als een inspirerende buitenplaats in Bilthoven. Het Huis met zijn indrukwekkende muzikale historie, legt nog steeds het accent op de muziek en media, al waaieren de activiteiten inmiddels ook uit naar de andere kunsten. De aanvraag van het Walter Maas Huis schiet echter op vele belangrijke punten tekort, meent de commissie. De doelstellingen zijn onhelder geformuleerd en blijven steken in algemeenheden. De conclusies naar aanleiding van de activiteiten van afgelopen jaren, die de basis vormen voor de plannen voor de komende beleidsperiode, vindt de commissie pover, vaak ook te vanzelfsprekend. Het Walter Maas Huis positioneert zich in de driehoek kunst, wetenschap en bedrijfsleven, maar met name de wetenschappelijke poot wordt onvoldoende in de aanvraag toegelicht. De regionale invulling is versmald tot het educatieve aandeel. De begroting is nauwelijks gespecificeerd. Specifieke samenwerkingspartners uit genoemde driehoek ontbreken grotendeels; er is geen blijk van hun behoefte aan het beoogde discours. Ook vindt de commissie dat het denken over cultureel ondernemerschap al enige stappen verder is dan in het bedrijfsplan van het Walter Maas Huis wordt gesteld. De meerwaarde van activiteiten die door het Walter Maas Huis zijn ondernomen is ook de laatste jaren onvoldoende gebleken. De geïnitieerde projecten krijgen dikwijls geen follow-up. De commissie erkent dat er in de muzieksector wel behoefte is aan een professionaliseringsslag, maar ze is van mening dat er elders voldoende instanties zijn die professionaliseringstrajecten met succes en effect reeds aanbieden. De commissie onderkent de kwaliteiten van de artistiek en zakelijk directeur Bart van Rosmalen. Hij heeft op bevlogen wijze het Walter Maas Huis een gezicht gegeven. Maar het Huis verdient in de toekomst, naar het oordeel van de commissie, een beter, dieper en relevanter profiel dan in de aanvraag wordt gepresenteerd. Het huis, de villa Gaudeamus, is goed gefaciliteerd en kan zich als fysieke, historische plek zonder structurele subsidie in leven houden, mits het zijn eigen cultureel ondernemerschap goed aanstuurt. De commissie is daarom van mening dat de projecten die het Walter Maas Huis ontwikkelt met zijn afnemers geen meerjarensubsidie behoeven.

Conclusie — niet subsidiabel

Xynix Opera

Stichting Xynix

Samenvatting aanvraag — Xynix Opera (1994) is een jeugdoperagezelschap dat nieuwe opera maakt voor kinderen en jongeren en ook voor een familiepubliek. Voor deze producties verstrekt Xynix opdrachten aan componisten. Xynix speelt daarnaast eigentijdse bewerkingen van bestaand repertoire. Jaarlijks maakt Xynix tevens een locatieproductie waarmee een breder publiek wordt bereikt. Voor het onderwijs ontwikkelde Xynix het educatieproject Let's play opera. Met het betrekken van de Amersfoortse Veerensmederij opent Xynix in 2009 het eerste jeugdoperahuis van Nederland. Het gezelschap streeft voor de komende periode naar honderd voorstellingen per jaar. De verhoging met twintig voorstellingen vergeleken met de huidige periode heeft te maken met de vestiging in Amersfoort. Xynix wil zich ook meer toeleggen op opera op locatie. Xynix gaat een samenwerkingsverband aan met het YO! Opera Festival dat internationale producties in het Xynix Jeugdoperahuis zal programmeren. Het Jeugdoperahuis zal ook dienen als kweekvijver voor nieuw talent dat een opleidingstraject kan volgen onder de naam NeXXt generation. Xynix investeert actief min contacten met buitenlandse jeugdopera-gezelschappen. Xynix opteert voor een plaats in de landelijke basisinfrastructuur als jeugdgezelschap op het terrein van muziek en muziektheater.

Advies — Xynix heeft zich in de ogen van de commissie de laatste jaren bijzonder sterk ontwikkeld. Waren de eerste opera's van Xynix nog wel eens aan de brave en trage kant, met de tegenwoordige producties heeft Xynix zich geschaard bij het betere deel van het jeugdtheater. De makers nemen kinderen serieus en ze nemen het muziektheater serieus. De makers geven er blijk van uitstekend te weten wie hun doelgroep is; de spanningsboog in hun voorstellingen weten ze vast te houden. De plannen van Xynix voor de komende periode zijn concreet en goed onderbouwd, maar inhoudelijk en artistiek had het gezelschap wel iets meer durf en lef kunnen tonen, naar het oordeel van de commissie. Bij de nieuwe producties staan veelal dezelfde componistennamen, namen die ook al jaren met Xynix verbonden zijn. De commissie zou het toejuichen als Xynix vaker andere componisten zou weten te verleiden opera voor kinderen te schrijven. De allianties die Xynix de volgende jaren aangaat – met het Nederlands Blazersensemble, Europa Cantat, De Volharding en YO! Opera – vindt de commissie veelbelovend. Op zakelijk gebied is de organisatie goed op orde, de begroting is sluitend, de reprises geven het gezelschap armslag om nieuwe vormen uit te proberen en tijd om het nieuwe, eigen podium op orde te krijgen. Het gevraagde subsidiebedrag is realistisch gezien het betrekken en exploiteren van een eigen pand in Amersfoort, een stap die de commissie van groot belang vindt.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

YO! Opera Festival & Werkplaats

Stichting YO!

Samenvatting aanvraag — Stichting YO! (2003) laat kinderen en jongeren kennismaken met operavormen die hen aanspreken. Met het tweejaarlijkse, internationale Yo! Opera Festival – uniek in de wereld – en met de speciale jeugdoperaprojecten in Utrechtse wijken en scholen bouwt ze bruggen tussen het genre opera en een jong en breed publiek. Het vijfdaagse, vanaf 2009 zesdaagse jeugdoperafestival richt zich als platform op een publiek van zowel professionele makers als jongeren. Het betreft een nieuwe generatie makers actief bij de ontwikkeling van actuele vormen van jeugdopera. Met opera-projecten in de alledaagse omgeving (Opera in de Bus, De Operaflat) ontwikkelt YO! een eigen handtekening. Uit behoefte aan meer en kwalitatief betere jeugdopera investeert YO! in repertoire- en talentontwikkeling. Dit laatste in samenwerking met Muziektheater Transparant (België) en mede-Berenkuilbewoner Het Lab. YO! werkt ook duurzaam samen met de Neuköllner Oper en Glyndebourne. Voor de komende periode zoekt YO! Opera samenwerking met Oost-Europese landen. In Utrecht maakt YO! onder meer een 'mobiele mediaopera' en een opera over VMBO-jongeren met partnerscholen in Kanaleneiland en Ondiep. YO! Opera ontwikkelt virtuele opera in het nieuwemediaproject 'De Zingende Stad', en een soort Hyves voor zingende mensen, dat in de toekomst ook internationaal wordt uitgezet. YO! Opera opteert voor een plaats in de landelijke basisinfrastructuur als internationaal festival voor muziektheater.

Advies — De commissie beoordeelt YO! Opera Festival en Werkplaats als een belangrijke Utrechtse organisatie, met landelijke en internationale uitstraling. Ze is zeer positief over de ontwikkeling van YO! en zijn in korte tijd opgebouwde naamsbekendheid. YO! slaagt goed in zijn doel, opera uit zijn ivoren toren te halen en een plek te geven in de samenleving, zonder verlies van kwaliteit: kinderen ontdekken de zeggingskracht van goedgeschoolde zangers. Er is volgens de commissie terecht aandacht voor alle stromingen in wat nu jeugdopera heet. Waardering oogst ook de permanente toetsing van de activiteiten op effectiviteit. Als organisatie is YO! zichtbaar gegroeid. Artistiek leider Anthony Heidweiller en zakelijk leider Saskia van de Ree vormen een kundig team en vullen elkaar goed aan. Het nieuwe beleidsplan is artistiek sterk en bevlogen, goed en doelmatig geschreven. De plannen zijn helder en doordacht. De aangekondigde thema's spreken aan en houden duidelijk verband met de hoofddoelstellingen van YO! Opera. De commissie is zeer te spreken over De Zingende Stad. Het mediaproject is goed neergezet en heeft in zijn combinatie van YouTube en Google Earth een voorbeeldfunctie. De kostenstijging in de begroting is steekhoudend onderbouwd. Het beleidsplan legitimeert, naar het oordeel van de commissie, de gevraagde extra subsidie.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Theater

Aluin

't Barre land

d*Amor

De Berenkuil

De Paardenkathedraal

DOX

Growing up in Public

Het Filiaal

Het Lab

Link

Stout

STUT

The Lunatics

Theater De Lieve Vrouw

ThEater EA

Aluin

Stichting Theatergroep Aluin

Samenvatting aanvraag — Theatergroep Aluin (1991) maakt toegankelijke toneelvoorstellingen voor een breed publiek. Het repertoire van Aluin kent twee stromingen: actuele bewerkingen van klassieke stukken met universele thema's, en moderne stukken die aansluiten bij de tijdgeest. Beide stromingen trekken hun eigen publiek. Aluin werkt met een vaste groep van vier acteurs en beschikt over een eigen repetitieruimte (Villa Concordia) waar incidenteel ook voorstellingen worden gespeeld. De Aluintuin biedt theaterstudenten van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht de gelegenheid hun afstudeerprojecten te presenteren. Aluin speelt een belangrijke rol in het Utrechts Model. In de komende periode wil Aluin zowel landelijk als regionaal zijn positie uitbouwen, grotere producties maken (in samenwerking met het Utrechtse regiogezelschap) en vaker spelen. De wens de organisatie te professionaliseren leidt tot verhoging van het subsidiebedrag in de aanvraag.

Advies — De commissie is van mening dat Aluin in de afgelopen jaren belangwekkende voorstellingen heeft gemaakt van een vrij constant niveau. Ze waardeert het gezelschap als een kwalitatief goedwerkend ensemble dat met zijn besluit regelmatig reprises te spelen, stevig bouwt aan een eigen repertoire. Dat de acteurs zijn gaan experimenteren met het schrijven van teksten vindt de commissie een interessante ontwikkeling. Aluin presenteert een compacte, goed opgezette aanvraag met een heldere artistieke visie. De aanvraag blaakt van het zelfvertrouwen en niet onterecht: Aluin maakt het waar. Dat hoopt de commissie ook voor de grotezaalproducties die Aluin van plan is te realiseren, in samenwerking met het regiogezelschap Midden Nederland. Tot nu toe heeft Aluin zijn kracht bewezen op kleinere schaal. De commissie waardeert het dat Aluin rekening houdt met zijn eventuele tekortkomingen bij grotezaalproducties – een ander ambacht – en daarbij ondersteuning zoekt van het regiogezelschap. De commissie hoopt dat Aluin in de grote zaal zijn identiteit zal kunnen bewaren. Met 'de Klassiekers' weet Aluin, via het CKV, ook jongeren te bereiken. Aluin erkent dat het tot nu toe weinig ruimte geeft aan educatie. In de aanvraag formuleert Aluin de nadrukkelijke wens een publiciteit/educatie-medewerker aan te stellen. Logischerwijs had die wens in de aanvraag gepaard moeten gaan met een educatieplan; dat ontbreekt vooralsnog. Maar de commissie acht Aluin wel in staat zo'n plan te formuleren.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

't Barre Land

Stichting 't Barre Land

Samenvatting aanvraag — 't Barre Land (1990) omschrijft zichzelf als toneelspelers-ensemble en repertoiregezelschap dat complex theater maakt en artistieke risico's neemt op zijn zoektocht naar vernieuwing. 't Barre Land ziet theater niet als massamedium maar als niche, toneel niet als uitje maar als culturele en maatschappelijke arena. Het ensemble is gehuisvest in De Snijzaal in Utrecht en speelt in heel Nederland en Vlaanderen. Naast voorstellingen met het hele ensemble, speelt 't Barre Land ook in kleine bezetting waardoor meer en meer uiteenlopende voorstellingen zijn gemaakt. 't Barre Land wil zich de komende beleidsperiode profileren als avant-gardegezelschap in vier verschijningsvormen: (1) het toneelspelersgezelschap in de toneelzalen, (2) het ontvangende atelier, De Snijzaal, als experimenteel atelier, (3) de mede-initiator van Dertien Rijen, een samenwerking van verwante gezelschappen die enkele weken achtereen een toneelzaal beheren, (4) een groep kunstenaars die de grenzen van het toneel overschrijdt.

Advies — De commissie roemt 't Barre Land als hoogstaand gezelschap met opwindend repertoire, uniek in het theaterlandschap en van grote waarde voor Utrecht. In het prikkelende beleidsplan, waar het zijn avant-gardefunctie helder omschrijft, presenteert 't Barre Land nieuwsgierig makende producties voor de komende jaren, en verantwoorde en goed beargumenteerde beleidskeuzes. De commissie vindt het een mooi initiatief om De laatste dagen der Mensheid als hoorspel uit te brengen; samenwerking met het Rosa Ensemble beoordeelt ze als spannend. Het verhoogde subsidiebedrag beoordeelt de commissie als realistisch. Toch ziet de commissie ook dat 't Barre Land een probleem heeft te overwinnen. Na het vertrek van drie belangrijke leden (waaronder een acteur) ontbreekt het de groep aan voldoende getalenteerde acteurs, waardoor het spelniveau soms te wensen overlaat. De commissie constateert dat het gezelschap in zijn beleidsplan geen strategie voorlegt waarmee dit gemis wordt ondervangen. Ze zou het toejuichen als 't Barre Land goede (gast)spelers zou aantrekken, waardoor het spelniveau een welkome impuls kan krijgen. De commissie ondersteunt de plannen voor publiekswerving, maar de vraag hoe 't Barre Land met minder voorstellingen meer publiek denkt te kunnen bereiken, wordt volgens haar onvoldoende beantwoord. Het ensemble spreekt van samenwerking met andere niches zonder concreet aan te geven welke dat zijn. Dit zijn overigens slechts kanttekeningen bij een door de commissie als zeer positief gewaardeerde aanvraag.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

d*Amor

Stichting d*Amor

Samenvatting aanvraag — D*Amor (2001) is een door onder anderen toneelacademie-studenten opgericht Amersfoorts productiehuis waar op kleine schaal geëxperimenteerd wordt met locatiegericht theater. D*Amor wil zich in de komende jaren ontwikkelen tot volwaardig professioneel productiehuis voor locatiespecifiek theater voor de provincie Utrecht en aangrenzende gebieden. D*Amor heeft tevens het Amersfoortse festival Etcetera onder zijn hoede, maar het productiehuis en het festival opereren gescheiden. Voor de komende jaren wil D*Amor twee grote locatieproducties maken en enkele kleine, experimentele producties. Daarnaast wil D*Amor coproducties realiseren met partijen die in het binnentheater werken en als een uitstapje hun vaardigheden op locatie willen onderzoeken. D*Amor gaat zich vestigen in natuurgebied Het Hammetje, grenzend aan Vathorst, in twee romneyloodsen en het oude huis van Willem Ham.

Advies — De commissie kent D*Amor als een veelbelovende organisatie die in Amersfoort enthousiast werk levert. Ze stelt echter vast dat de subsidieaanvraag van het productiehuis op vrijwel alle punten tekort schiet. De commissie vindt in de aanvraag slechts algemene artistieke uitgangspunten over locatietheater. Ze constateert dat de aanvragers in hun uiteenzetting amper verder komen dan de omschrijving van de exploitatie van een locatie. Het beleidsplan bevat voornamelijk globale formuleringen en overtuigt niet in de onderbouwing en de uitwerking van de doelstellingen. Het artistieke profiel van D*Amor als productiehuis, zoals dat uit de aanvraag naar voren komt, is mager. Concrete plannen over de producties die D*Amor wil maken, zijn er nauwelijks. Het stelt de commissie teleur dat in de aanvraag niet is terug te vinden waar D*Amor goed in is: de ontwikkeling van een stimulerend theaterklimaat. Er is groei in het Amersfoortse theaterlandschap waar deze makers een centrale rol in willen spelen. Echter, op basis van deze povere aanvraag kan de commissie niet anders dan een negatief oordeel geven.

Conclusie — niet subsidiabel

De Berenkuil

Stichting Jeugdtheaterhuis de Berenkuil

Samenvatting aanvraag — De Berenkuil (1999) is een cultureel bedrijfsverzamelgebouw waar zeven (jeugd)theatergroepen en festivalorganisaties in zijn ondergebracht. Stichting De Berenkuil faciliteert de bewoners op het gebied van kantoor- en repetitieruimte en organisatie, exploiteert en beheert het gebouw, bundelt kennis van en voor bewoners op het gebied van kunsteducatie en ontwikkelt draagvlak voor jeugd- en jongerentheater in de stad en provincie Utrecht. De partners DOX, Het Filaal en Het Lab staan financieel garant voor de exploitatie van De Berenkuil en dragen daarmee in het huis een bijzondere verantwoordelijkheid. Stichting De Berenkuil werkt met deze partners aan de ontwikkeling van een nieuw, ambitieus podium voor jeugd- en jongerentheater in de regio Utrecht, te realiseren in 2013. De subsidieaanvraag heeft betrekking op de instandhouding van De Berenkuil als verzamelhuis en, met een bijdrage van het Programmafonds Cultuurparticipatie, op de verdere ontwikkeling van het expertisecentrum kunsteducatie en publieksbereik.

Advies — De Berenkuil is, naar de mening van de commissie, bij uitstek de organisatie die de confederatieve gedachte van Utrecht zichtbaar kan maken. De samenwoningformule heeft zijn bestaansrecht bewezen; de meerwaarde van alle gezelschappen onder één dak laat zich aflezen aan het gemak waarmee de groepen samenwerken en hun expertise delen. De individuele groepen hebben een stap kunnen doen in de professionalisering van hun organisaties en varen wel bij het delen van diverse faciliteiten. Het facilitaire deel van de aanvraag, het gebouw en de beheersfunctie, staat voor de commissie niet ter discussie. Ook de plannen voor het expertisecentrum kunsteducatie en publieksbereik krijgen de steun van de commissie. De Berenkuil heeft zich ontwikkeld tot keurmerk voor jeugd- en jongerentheater en heeft een gezichtsbepalende taak naar scholen. De verhoging van het gevraagde subsidiebedrag lijkt gerechtvaardigd. De commissie stelt wel vast dat het expertisecentrum voornamelijk niet meer is dan de som der delen. Ze mist in de aanvraag een overkoepelende kijk op jeugd- en jongerentheater en hoopt dat de Berenkuil niet schuwt een visie op de discipline te ontwikkelen. Voorts is de commissie het met de initiatiefnemers eens dat een jeugdtheaterpodium voor Utrecht als jeugdtheaterstad is toe te juichen.

Conclusie — subsidiabel

De Paardenkathedraal

Stichting De Paardenkathedraal

Samenvatting aanvraag — De Paardenkathedraal (1993) presenteert het beleidsplan van een nieuw Utrechts theaterinitiatief onder de werknaam Het Utrechts Theaterhuis, in de landelijke basisinfrastructuur omschreven als regiogezelschap landsdeel Midden. Als artistiek leider/intendant is Jos Thie aangesteld. Het Utrechts Theaterhuis ziet zichzelf niet als hoofdbespeler van een specifieke zaal: het wil theatervoorstellingen maken van uiteenlopende signatuur, op verschillende locaties, voor een divers publiek in de stad, de regio en daarbuiten. De plannen voor de komende periode behelzen seriebespeling in de Stadsschouwburg; grootschalige voorstellingen op buitenlocaties in de provincie; multidisciplinaire spektakels in een industriële omgeving (Urban); voorstellingen in de Paardenkathedraal; diverse theater- en onderwijsprojecten gericht op jongeren van 15 jaar. Het Utrechts Theaterhuis heeft ook de ambitie zich te profileren als leerorganisatie voor jonge theaterprofessionals, en wil investeren in een stagebureau. Het Utrechts Theaterhuis wil een belangrijke volgende stap zetten binnen het Utrechts Model. Het ziet zichzelf als primus inter pares in het Utrechtse theaterklimaat en heeft concrete samenwerkingplannen met de makers van 't Barre Land, Aluin, TheAter EA, DOX en YO! Opera.

Advies — Met zijn beleidsplan 2009-2012 voor het nieuw op te richten Utrechts Theaterhuis verwoordt De Paardenkathedraal zijn ambitie zich te positioneren als het regiogezelschap Midden Nederland. De commissie stelt vast dat de nieuwe artistiek leider/intendant Jos Thie nog onvoldoende tijd heeft kunnen nemen om een gedegen aanvraag te formuleren die past bij deze strategisch zwaarwegende positie. De commissie mist een afgewogen artistiek credo van de nieuwe artistiek leider en stelt vast dat de plannen voor de komende beleidsperiode onvoldoende zijn uitgekristalliseerd. De aanvraag bestaat voornamelijk uit een verlanglijst van een gedreven regisseur, terwijl de situatie waarin Utrecht zich bevindt juist om een specifieke aanpak vraagt. Toch is de commissie positief over de komst van Thie. Met zijn bindend vermogen is hij bij uitstek geschikt om als intendant het gezicht te gaan bepalen van het Utrechts Theaterhuis. Daarbij zou voorrang moeten krijgen dat het Theaterhuis als primus inter pares in het Utrechtse theaterlandschap optreedt. Die gedachte ziet de commissie graag uitgewerkt in bijvoorbeeld een confederatief model. De commissie is van oordeel dat het Theaterhuis slechts op organische wijze kan ontstaan. De plannen moeten niet van bovenaf worden geïmplementeerd maar in stad en regio geworteld raken vanuit de bestaande structuren. De in de aanvraag geopperde allianties (met EA, Aluin en 't Barre Land) acht de commissie een goede basis voor het onderzoek naar de plaats van het regiogezelschap in artistiek opzicht. In aanzet is zo'n confederatieve gedachte in de aanvraag verwoord. De commissie spreekt haar vertrouwen uit dat dit plan in de handen van de artistieke en zakelijke leiding van het Utrechts Theaterhuis een goede kans van slagen heeft. Zij pleit ervoor om de komende vier jaren in samenwerking te investeren, waarbij de nadruk zal moeten liggen op de ontwikkeling van een regiogezelschap dat inspeelt op de unieke Utrechtse theatersituatie. Een herinrichting van onderdelen van de begroting acht de commissie hierbij vanzelfsprekend.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

DOX

Stichting DOX

Samenvatting aanvraag — Theatergroep DOX (1997) is een broedplaats voor jong, cultureel divers talent in de podiumkunsten en voor nieuwe makers met affiniteit voor jongeren en hun cultuur. DOX maakt multidisciplinaire voorstellingen die een breed jongerenpubliek aanspreken. Een van de kernactiviteiten is het trainingstraject DOXworks!, een gedifferentieerd opleidingstraject voor jong talent op verschillende niveaus waaraan in de komende periode het Jonge Makerstraject Xtra Small voor het voortgezet onderwijs wordt toegevoegd. DOX gaat één grote en één kleine voorstelling per jaar maken – tot nu één grote – en zoekt daarbij naar artistieke partners. Twee keer per jaar presenteert DOX zich in zijn eigen kleine festival Brandstof in Theater Kikker. DOX maakt plannen om samen met Springdance en Merckx & Dansers te werken aan een ontwikkelingstraject urban dance. De theatergroep biedt samen met Stichting De Vrolijkheid culturele activiteiten aan in asielzoekerscentra. Verregaande samenwerking zoekt DOX in de toekomst met Het Lab en incidentele samenwerking met Het Filaal, medebewoners van de Berenkuil, waarmee DOX de ambitie heeft een nieuw jeugd podium op te zetten (2013). DOX opteert voor een plaats in de landelijke basisinfrastructuur in de functie van ontwikkelinstelling op het gebied van cultuureducatie en interculturaliteit.

Advies — DOX slaagt goed in wat de groep beoogt: fysieke, multidisciplinaire voorstellingen maken, een opleidingstraject bieden aan jongeren die niet vanzelfsprekend de weg naar de kunstopleidingen weten te vinden en het binnen die groep scouten van theatermaker- en podiumtalent. De commissie heeft waardering voor het model van de geschakeerde opleiding dat DOX zodanig heeft ontwikkeld dat talent op elk niveau kan participeren (differentiatie zonder uitsluiting). Dat ex-DOXers in de beroepspraktijk naam beginnen te maken, bevestigt nog eens de effectiviteit van dit model en de aanpak van de artistieke staf. De voorstellingen van DOX laten een steeds sterkere handtekening zien. In de manier waarop DOX jongeren aan de slag krijgt én het jongerenpubliek weet te bereiken en te raken is DOX uniek; de groep heeft inmiddels landelijk een voorbeeldfunctie. De commissie toont zich verheugd dat de synergie tussen de artistiek leiders Hildegard Draaijer en Sassan Saghar Yaghmai is hervonden. Hoewel nog niet volledig uitgewerkt zijn de ideeën die DOX in zijn nieuwe beleidsplan ontvouwt duidelijk en overtuigend. Het is een vitaal verhaal, sterk toekomstgericht. De verbinding van dans en muziek uit de jongerencultuur aan andere stijlen en disciplines is een sterk punt. Het voornemen pers en opinieliders te activeren om de ontwikkelingen in het jongerentheater te commentariëren voor een groter publiek, vindt de commissie een goed idee met het oog op verbreding van het draagvlak. Het plan van een 'message board' is logisch – internet hoort bij de doelgroep – maar de wijze waarop dit gestalte moet krijgen is volgens de commissie te naïef geformuleerd. Een verhoging van het subsidiebedrag zou, naar het oordeel van de commissie, terecht zijn gezien de nog immer lage uitkoopsommen in het jongerentheater.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Growing up in Public

Stichting Growing up in Public

Samenvatting aanvraag — Growing up in Public (1989) maakt kritisch, politiek theater in een vaak parodiërende vorm. Met meerdere schrijvers in huis creëert het gezelschap voorstellingen in een performancestijl vanuit een vrouwenperspectief (Daphne de Bruin), een historisch perspectief (Paul Feld) en een jongerenperspectief (Jeroen Kriek). Talentontwikkeling is een belangrijke spin-off van veel van de producties. Growing up in Public hanteert daarbij bewust een lage drempel voor jonge aanwas. De komende periode wil Growing up in Public zijn beleid vanuit de drie invalshoeken continueren maar nu, ter vergroting van de onderlinge samenhang, vanuit één overkoepelende thematiek: de biotoop van een fictieve metropool in wording. Growing up in Public reduceert het aantal voorstellingen van negen tot zes, om drie grotere projecten te kunnen realiseren (de driedelige cyclus Tri-poli) waarin de drie invalshoeken samenvloeien.

Advies — Growing up in Public heeft een neus voor aansprekende onderwerpen, maar het gebeurt zelden, vindt de commissie, dat de voorstellingen het hype-achtige niveau ontstijgen. De makers hebben naar het oordeel van de commissie hun ideeën in de afgelopen periode voornamelijk in eendimensionaal parodiërend toneel weten om te zetten. De voorstellingen zijn eenvormig en blijven aan de oppervlakte: de satirevorm, aanvankelijk de kracht van Growing up in Public, is voorspelbaar geworden en mist daardoor zijn doel. De makers scherpen hun eigen vorm onvoldoende aan; de combinatie van het drietal lijkt uitgewerkt. De commissie erkent dat het beleidsplan dat Growing up in Public heeft ingediend helder geformuleerd is; de ideeën voor de komende periode zijn interessant, de bedrijfsvoering is op papier in orde. Uit de aanvraag blijkt ook een eigen artistieke visie. Echter, de commissie is er niet van overtuigd dat de geïnstitutionaliseerde samenwerking van de drie makers van Growing up in Public in staat is dit plan in hoogwaardige artistieke producten te vertalen. De voorgestelde, op papier interessante Tri-policycyclus vereist verfijning en een speelstijl met verdieping, die deze makers, naar de mening van de commissie, onvoldoende beheersen. De commissie stelt vast dat Growing up in Public zijn zalen weet vol te krijgen, maar heeft ook geconstateerd dat de aandacht van het publiek tijdens de voorstellingen snel verflauwt. De commissie ziet op het punt van de regie- en speelstijl weinig zelfreflectie en zelfkritiek in de aanvraag. De commissie onderkent de betrokkenheid en de stimulerende rol van Paul Feld in het Utrechtse theaterlandschap en hoopt dat zijn kwaliteiten voor het Utrechtse theaterklimaat behouden zullen blijven. Maar ze ziet onvoldoende de meerwaarde van het makerscollectief, onvoldoende kwaliteitswaarborg in de samenwerking en onvoldoende vakmatige verdieping om de subsidieaanvraag positief te waarderen.

Conclusie — niet subsidiabel

Het Filiaal

Stichting Het Filiaal

Samenvatting aanvraag — Het Filiaal (1994) heeft naam gemaakt als jeugdtheatergezelschap dat tekst en muziek een gelijkwaardige plaats geeft in zijn voorstellingen. Alle producties worden aangeboden als reguliere voorstelling en als schoolvoorstelling. Het Filiaal biedt bij de schoolvoorstellingen (zestig procent) actieve kunstprogramma's voor het primair onderwijs. Het educatieve project Helemaal Filiaal is sinds 2004 vast onderdeel en wordt gerealiseerd in samenwerking met de Utrechtse Pabo's. Het Filiaal tekent in op de positie Jeugdgezelschap Midden Nederland – de instandhoudingsfunctie – in de landelijke basisinfrastructuur. Schaalvergroting acht Het Filiaal daarbij onvermijdelijk. Het Filiaal gaat jaarlijks – tot nu tweejaarlijks – een nieuwe grotezaalproductie maken. Naast theater en muziek als pijlers in de voorstellingen, maken object-theater, poppenspel, beeldende kunst en dans nu ook deel uit van het palet van de makers. Het Utrechtse muziektheatergezelschap werkt nauw samen met onder meer Het Lab en DOX, waarmee het ook plannen ontwikkelt voor een nieuw Utrechts jeugdtheaterpodium (2013).

Advies — Het Filiaal heeft zich ontwikkeld tot een uniek onderdeel van het Utrechtse jeugdtheaterlandschap, met een sterke uitstraling ook buiten de regio, nationaal en internationaal. Het gezelschap heeft zijn artistieke kwaliteiten ruimschoots bewezen, zowel in muzikaal als in theateraal opzicht; de commissie spreekt van een prachthuwelijk tussen beide disciplines. Het educatieve aanbod Helemaal Filiaal functioneert goed. Dat het Utrechts Centrum voor de Kunsten en Kunst Centraal de producties ongezien aan de scholen aanbiedt, is voor de commissie een indicatie dat Het Filiaal ook in het onderwijsveld hoog staat aangeschreven. De commissie beoordeelt het beleidsplan voor de komende periode als ambitieus en goed beargumenteerd. De reden tot schaalvergroting – jaarlijks in plaats van tweejaarlijks een nieuwe grotezaalproductie – wordt overtuigend gemotiveerd vanuit de eerdere successen. De commissie hoopt overigens wel dat Het Filiaal zijn zorgvuldig opgebouwde identiteit en kwaliteit weet te behouden bij de verdubbeling van het aantal grotezaalproducties. De ver ontwikkelde plannen voor de toekomstige producties, ook de concertzaalproducties, de kleinezaalproducties en de overige activiteiten, zijn in dat opzicht bemoedigend: ze zijn intrigerend en uitnodigend. De financiële ambities en -verwachtingen in het beleidsplan zijn grondig onderbouwd. De commissie beoordeelt de poging van Het Filiaal middels schoolpubliek ook het reguliere publiek te werven – kinderen nemen ouders mee – als lovenswaardig.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Het Lab

Stichting Het Lab

Samenvatting aanvraag — Het Lab (1999) begeleidt jonge, professionele theatermakers in hun ambities theaterproducties voor jeugdig publiek te verwezenlijken. Getalenteerde makers doorlopen een meerjarig, gefaseerd traject met als doel de ontwikkeling van een artistieke handtekening. Vanaf 2009 wil Het Lab volledige trajecten voor jeugdtheatermakers aanbieden, inclusief het opzetten van volwaardige producties en reisvoorstellingen. De organisatie wil uitgroeien van werkplaats tot productiehuis, en zet in op de functie van productiehuis voor jeugdtheater in de landelijke basisinfrastructuur. Het Lab wil op basis van zijn ervaring in de afgelopen jaren de discipline jeugddans als nieuwe taak op zich nemen. Choreografen krijgen de gelegenheid het medium jeugddans onder professionele leiding verder te onderzoeken. Een jeugddansmedewerker wordt aangesteld die tevens zal optreden als ambassadeur van de jeugddans. Het Lab heeft geen eigen podium, het maakt gebruik van de theaterzaal van De Berenkuil en andere Utrechtse podia, en kan jaarlijks twee weken zijn producties tonen in Huis aan de Werf. Samen met Het Filiaal en DOX is Het Lab initiatiefnemer van een toekomstig jeugdtheaterpodium in Utrecht, te realiseren in 2013.

Advies — Het Lab neemt als onderzoeks- en ervaringsplaats volgens de commissie een belangrijke en unieke plaats in in de ontwikkeling van het jeugdtheater. Het activiteitenoverzicht van Het Lab bevat een indrukwekkende lijst namen van de nieuwe generatie jeugdtheatermakers. Het Lab geeft een sterke impuls aan Utrecht als creatieve stad en provincie; zijn landelijke uitstraling mag wel nog sterker worden geprofileerd. Een duidelijke kracht van Het Lab is de principiële zoektocht naar samenwerking bij de uitvoering van zijn taak. De commissie beoordeelt de subsidieaanvraag van Het Lab als helder, competent en geloofwaardig. De organisatie presenteert een sterk beargumenteerde visie op de toekomst. De commissie staat positief tegenover de ambitie van Het Lab zich als productiehuis te profileren. Uit de aanvraag blijkt dat het Lab op organische wijze ook de jeugddans aan zijn doelstelling heeft toegevoegd. Die discipline kan in dramaturgisch opzicht versterking gebruiken en de commissie acht Het Lab goed in staat die taak te vervullen. Er is een jeugddansdramaturge aangesteld in wie de commissie vertrouwen heeft. Het Lab kan zijn plannen voor samenwerking met jeugddansgezelschappen verder verruimen door ook landelijke partners te zoeken. In de aanloop naar het eigen jeugdpodium (2013) verdient het aanbeveling de producties van Het Lab al eerder op een herkenbare plek (bijvoorbeeld Huis aan de Werf) te presenteren. Het Luchtasteel, de interactieve website in ontwikkeling waarmee theatermakers in contact kunnen komen met hun jonge publiek, is een veelbelovende site die nu al naar behoren functioneert. De verhoging van de gevraagde subsidie vindt de commissie overtuigend gemotiveerd.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Link

Stichting Jongerentheater Link

Samenvatting aanvraag — Jongerentheater Link (2006) onderzoekt de educatieve mogelijkheden voor jongeren op het gebied van fysiek theater en dans. Het begeeft zich op het snijvlak van de uitvoerende kunsten, jongerenwerk en ontwikkelingssamenwerking. Link realiseert haar doelstelling door theater- en danstrainingen aan te bieden, voorstellingen te maken, en lokale theater- en dansactiviteiten met aandacht voor de minderheden in de samenleving te ondersteunen. De stichting wordt gedragen door de Keniaanse theatermaker Odak Onyango en de Nederlandse danser Saskia Ottenhof, die al eerder in Afrika (Nairobi) betrokken zijn geweest bij een vergelijkbaar project voor jongeren: K-PAG. Link heeft in 2006 en 2007 met K-PAG driemaandenlange tournees door Nederland, Engeland en België georganiseerd en uitgevoerd, met voorstellingen, workshops en discussieprogramma's voor uiteenlopende doelgroepen. Link ambieert als ontwikkelinstelling een positie in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — De commissie stelt vast dat Jongerentheater Link zich in zijn korte bestaan nog niet heeft weten te manifesteren als de professionele educatieve organisatie die het volgens zijn aanvraag wil zijn. De aanvraag beschrijft twee interessante uitwisselingstournees met de Keniaanse jongeren van K-PAG in voorgaande jaren, maar biedt verder nog te weinig goed door-dachte en onderbouwde plannen. Het beleidsplan is naar de mening van de commissie zowel slordig als naïef. Link verwoordt zijn visie in te algemene termen, zijn doelstellingen zo omvattend dat de commissie de haalbaarheid in twijfel trekt. Uit de aanvraag blijkt dat Link geen realistische kijk heeft op zijn plaats in de landelijke basisinfrastructuur. Als enthousiaste ondernemers weten de initiatiefnemers wel te begeisteren, maar Link zou zich volgens de commissie beter kunnen verbinden met organisaties die al met succes op deelterreinen opereren (bijvoorbeeld DOX, Het Lab). Ook de organisatorische en financiële kant van de aanvraag vindt de commissie onvoldoende afgewogen. Ze wijst erop dat het bestuur in de beschreven samenstelling niet in overeenstemming is met de code cultural governance. Dit, en het disproportionele bedrag voor publiciteit (2500 euro op een begroting van bijna drie ton) ziet de commissie als symptomatisch voor het premature van de aanvraag. Hoewel de commissie waardering heeft voor de onderzoekende houding van de initiatiefnemers, hun gedrevenheid en elan, acht ze de plannen van Link te pril en te weinig doordacht om in aanmerking te komen voor een meerjarige subsidie. Link zou er goed aan doen partners te zoeken onder bestaande jeugdtheater en -dansorganisaties en op basis van incidentele subsidies verder te gaan.

Conclusie — niet subsidiabel

Stout

Stichting Stout

Samenvatting aanvraag — Theatergroep Stout (1986) maakt multidisciplinair school-gebonden theater met en voor kinderen en jongeren die weinig of niet met theater vertrouwd zijn. De school is de vanzelfsprekende habitat van Stout, in de leefomgeving en de cultuur van de leerlingen vindt Stout zijn inspiratie. De theatergroep heeft in 2007 zijn beleid aangescherpt en zal dat in de komende beleidsperiode voortzetten. Stout gaat een 'creative partnership' aan met een beperkt aantal scholen (twee basisscholen, één vmbo-school) in één wijk (Kanaleneiland), en kiest voor één thema (oorlog en vrede) voor de komende vier jaren. Een keer per jaar zal Stout een nieuwe voorstelling maken en een daaraan gekoppeld wijkgericht kunsteducatieproject uitvoeren. Stout wil zijn organisatie professionaliseren door het aantrekken van een educatiemedewerker en een publiciteitsmedewerker.

Advies — De commissie is van mening dat Theatergroep Stout in de meer dan twintig jaar van zijn bestaan zijn educatieve waarde tot op zekere hoogte heeft bewezen. Stout geeft blijk van inlevingsvermogen in en kennis van zijn moeilijk te bereiken doelgroepen; deze expertise en het netwerk dat Stout heeft opgebouwd vindt de commissie van groot belang. Ze juicht het tevens toe dat Stout zich ook in de komende periode met name wil richten op kinderen en jongeren in de wijk Kanaleneiland. Stout zet theater in als educatief middel en wil een thema als geweld aansprekend aan de orde stellen. Daarbij toont de groep zich gedreven en betrokken bij het publiek. Desondanks is de commissie van mening dat de educatieve en de artistieke kant van het werk van Stout zich onvoldoende ontwikkelen en verdiepen. De sociaal-emotionele doelstellingen die Stout hanteert krijgen geen doeltreffende vertaling in het theaterwerk. Stout nodigt kinderen uit om mee te spelen en invloed uit te oefenen op het verloop van het verhaal in de voorstelling maar in de praktijk is die ruimte vaak niet aanwezig. In artistiek opzicht zijn de voorgenomen plannen onvoldoende vernieuwend of uitdagend. Het artistieke concept verdiept zich niet, wat wel verwacht mag worden van een gezelschap dat zich al zo lang op deze markt beweegt. De commissie realiseert zich dat Stout binnen de ketengedachte een functie wil vervullen die zij waardevol vindt en die nog onvoldoende door andere partijen wordt opgepakt. In die zin ziet zij mogelijkheden voor Stout bij het nieuw op te richten Programmafonds Cultuurparticipatie.

Conclusie — niet subsidiabel

STUT

Stichting Toneelbegeleidingsgroep STUT

Samenvatting aanvraag — STUT Theater (1977) is een van de eerste community theatre-groepen in Nederland. Professionele makers ontwikkelen toneelstukken voor en met buurtbewoners in oude en moderne volkswijken die in een kwetsbare positie verkeren en doorgaans niet of nauwelijks deelnemen aan culturele activiteiten. STUT geeft mensen in die wijken door middel van theater een eigen stem. Bij het maken van kleinschalige, actuele en snel te produceren voorstellingen, biedt STUT tevens kansen aan jonge theatermakers en -schrijvers die daarbij professionele begeleiding krijgen.

Daarnaast maakt STUT ook grotere producties. STUT werkt sinds kort vanuit het Stefanus Cultuurcentrum in Overvecht waar het maandelijks een laagdrempelige voorstelling presenteert in de serie Theater Dichterbij. STUT initieerde het landelijke Wijktheater-platform en draagt zijn expertise uit via publicaties en een dvd. In de landelijke basis-infrastructuur ziet STUT een functie als ontwikkelinstelling op de terreinen amateurkunst, cultuureducatie en interculturaliteit. STUT wil in de komende beleidsperiode meer projecten realiseren en tegemoetkomen aan de toenemende vraag naar de expertise van de makers in debatten en openbare gesprekken.

Advies — De commissie waardeert theatergroep STUT als een bron van de community arts in Nederland. Al meer dan dertig jaar maakt de groep gedegen wijkvoorstellingen en weet ze het vertrouwen van de doelgroep – van nature ‘cultuurmijders’ – te winnen. Hoewel tegenwoordig niet meer uniek als community theatermaker en in originaliteit wellicht voorbijgestreefd, is STUT exceptioneel in zijn standvastige relatie met de wijken. STUT heeft zich in de afgelopen jaren breder opgesteld en een nieuwe generatie makers aan zich weten te binden. De commissie realiseert zich dat de waarde van de producten van STUT langs een andere dan een puur artistieke meetlat beoordeeld moet worden: het gaat om het maakproces en daarin om het bijeenbrengen van mensen in de wijk, die zich via theater uitspreken; dat is de belangrijkste functie van de voorstellingen. Toch is de community art die STUT produceert wel degelijk gelieerd aan kunst, naar de mening van de commissie, en niet alleen een vorm van sociaal-cultureel werk. Er wordt goed nagedacht over het vraagstuk hoe de maatschappelijke inhoud theatraal is te vertalen. De aanvraag is helder, integer en goed onderbouwd. STUT vraagt een verhoging van het subsidie-bedrag in de huidige beleidsperiode, met name voor de uitbreiding van de formatie. STUT maakt het aannemelijk dat deze verhoging noodzakelijk is om tegemoet te kunnen komen aan de toegenomen omvang van het werk.

Conclusie — subsidiabel

The Lunatics

Stichting The Pigthing

Samenvatting aanvraag — The Lunatics (1994) maakt beeldend locatietheater op niet alledaagse plekken met als doel te ontregelen, vragen op te roepen en verwondering af te dwingen bij zowel de makers als het publiek. Voor de innovatieve, non-verbale producties vinden de theatermakers inspiratie in de natuur, in maatschappelijke thema's en menselijke hartstochten. De brandstof voor hun werk vinden ze in de globaliserende, multiculturele samenleving. The Lunatics keert na een vijfjarig verblijf in 's-Hertogenbosch terug naar Utrecht en vestigt zich op industrieterrein Cartesiusweg. The Lunatics geeft aan te willen uitbouwen en wil, naast de eigen locatievoorstellingen, specifieke projecten ontwikkelen voor stad en provincie. Voor de kunstvakopleidingen heeft The Lunatics het talentontwikkelingsprogramma Triple-F opgezet. De groep heeft de ambitie in de komende beleidsperiode jaarlijks één grote reisvoorstelling te maken, drie specifiek op vernieuwing gerichte projecten en tweemaal een locatietheaterproject.

Advies — De commissie is verheugd over de terugkeer van The Lunatics naar Utrecht. De komende Utrechtse feesten rond de Vrede van Utrecht en de kandidaatstelling van Utrecht als Culturele Hoofdstad van Europa, en de vele bouwputten die Utrecht de komende jaren heeft te trotseren, zijn in potentie de habitat voor The Lunatics. De groep die jaren geleden in Utrecht is begonnen, kan een rol vervullen in de ontwikkeling van het benodigde locatiespecifiek theater. The Lunatics heeft naam gemaakt als beeldend locatietheatermaker; de groep heeft een herkenbare eigen stijl gecombineerd met vakmanschap en heeft zich succesvol ontwikkeld van straattheatermakers naar festivalspelers. Wel ontberen de voorstelling soms een heldere dramaturgische uitwerking, zeker waar het de beeldinhoud betreft. De commissie heeft vragen bij de schaalvergroting die The Lunatics in zijn aanvraag aankondigt: een teveel aan projecten kan zijn weerslag hebben op de inhoud. Twaalf Triple-F producties in de komende beleidsperiode vindt de commissie te veel. In de concrete plannen voor de komende beleidsperiode mist de commissie de vertaling naar de vormgeving. The Lunatics kiest voor complexe verhalen zonder aan te geven hoe ze die in beeld gaan omzetten. De commissie ziet veel in een samenwerking met het Rosa Ensemble op de vliegbasis Soesterberg. De commissie waardeert de wijze waarop The Lunatics internationaal opereert. In haar zelfkritisch vermogen acht ze de groep voorbeeldig. De commissie beoordeelt de sprong omhoog in de begroting als bovenmatig. De huisvestingskosten zijn buitensporig, de personeelslasten niet realistisch en de verdubbeling van de eigen inkomsten nauwelijks reëel.

Conclusie — subsidiabel

Theater De Lieve Vrouw

Stichting Theater De Lieve Vrouw

Samenvatting aanvraag — De Lieve Vrouw (1989) is een Amersfoortse theater/filmcafé met een volwaardige middenzaal. Het theater biedt een gevarieerd programma voor een breed publiek van alle leeftijdsgroepen. De Lieve Vrouw ondersteunt als coproducerend podium beginnende, lokale theatermakers die daarbij op de voet worden gevolgd. De Lieve Vrouw is budgethouder en coördinator van het Amersfoortse wereldmuziekproject Global Village. Het werkt daarin samen met andere podia in Amersfoort, podia in de stad Utrecht (RASA, SJU), de provincie en landelijke podia.

Advies — De Lieve Vrouw is naar de mening van de commissie een interessant en actief theater; in Amersfoort een waardevol podium naast Theater De Flint. Als coproducerend podium komt De Lieve Vrouw in de aanvraag minder goed uit de verf. De commissie constateert dat er minder gewerkt wordt met onervaren makers dan met makers die al geruime tijd in de marge actief zijn en die de kans geboden wordt hun eigen plannen verder te ontwikkelen. Van een coproducerend podium mag worden verwacht dat het meer doet dan faciliteren. Dat wil De Lieve Vrouw ook, maar de werkwijze die het podium als coproducent in het beleidsplan voor de komende periode verwoordt overtuigt de commissie niet. Die is vooral gericht op praktische en zakelijke ondersteuning. De groei die het podium voor ogen heeft – van vijf producties per jaar naar negen – vindt de commissie hoog gegrepen. Met een geringer aantal groepen kan een meer diepgaande band worden opgebouwd en grondig worden samengewerkt. Het wereldmuziekproject Global Village is attractief en trekt een groot publiek, maar de commissie stelt vast dat er aan het evenement geen artistieke visie en amper kwaliteitscriteria ten grondslag liggen. Het ontbreekt de organisatoren aan programmeerkracht waardoor het festival onvoldoende ‘gezicht’ toont. De Lieve Vrouw streeft ernaar zijn publiek ‘veelkleuriger’ te maken, maar geeft niet aan hoe het dat wil bereiken. De commissie is van oordeel dat er in Amersfoort zeker plaats is voor een goedwerkend coproducerend podium en adviseert, ondanks haar bezwaren, de initiatieven van De Lieve Vrouw meerjarig te ondersteunen, maar onder strikte voorwaarden. De Lieve Vrouw zou, naar het oordeel van de commissie, moeten doen wat ze in haar beleidsplan zegt: investeren in beginnende theatermakers. Het jaarlijkse aantal coproducties zou niet moeten toenemen. Voor Global Village zou een programmeur verantwoordelijk moeten zijn voor het artistiek beleid. De commissie beveelt een tussentijdse evaluatie na twee jaar aan waarbij getoetst wordt op bovenstaande voorwaarden.

Conclusie — subsidiabel

ThEater EA

Stichting EA

Samenvatting aanvraag — Het Utrechtse ThEater EA (2002) is een ad-hocgezelschap rond de Turks/Nederlandse regisseur Tarkan Köroğlu. Zijn achtergrond is het grootstedse Turkije: internationaal georiënteerd, intellectueel en niet-religieus. Hij hanteert een voor Nederland verrikend artistiek credo: de negen producties die ThEater EA tot nu toe heeft gerealiseerd zijn niet alleen politiek-filosofisch georiënteerd en literair geïnspireerd, ze zijn ook gepassioneerd, emotioneel en spiritueel. Alles bijeengenomen noemt Köroğlu zich een verhalenverteller. Twee grote thema's beheersen de voorstellingen van ThEater EA: de absurditeit van het bestaan en het gevaar van religie. De komende periode staat in het teken van groei en schaalvergroting. ThEater EA wil per jaar meer en meer soorten voorstellingen maken, de organisatie verstevigen met vaste medewerkers, een buitenlandse tournee realiseren en werken aan publieksontwikkeling.

Advies — De commissie is van mening dat Tarkan Köroğlu een markante theatermaker is met meeslepende plannen. Zijn Turks-Nederlandse achtergrond biedt hem een spannende focus om het westerse toneelrepertoire te analyseren; het resulteert regelmatig in gedurfde interpretaties. De commissie is enthousiast over de voorstellingen van ThEater EA, maar EA heeft zijn aanvankelijke hoge niveau niet in alle voorstellingen weten vast te houden. De plannen van ThEater EA voor de komende beleidsperiode zijn intrigerend: ze getuigen van heldere artistieke concepten en een verrassende politiek-filosofische inspiratie. De realisatie van een dialoog tussen Sartre en Camus voor toneel vindt de commissie onvermoed actueel. Ze kijkt ook met belangstelling uit naar Wildcard, de maandprojecten waarin een stuk in wekelijkse afleveringen wordt gerepeteerd en uitgevoerd. De commissie staat positief tegenover de samenwerkingsplannen van Köroğlu met het nieuwe regiogezelschap en zijn artistiek leider Jos Thie voor de middelgrote zaalvoorstelling naar het boek Sneeuw van Pamuk. Als Köroğlu zich laat coachen, voorziet de commissie een bevredigend resultaat. De alliantie met het regiogezelschap zou wat de commissie betreft minder vrijblijvend geformuleerd mogen zijn. De commissie betwijfelt de meerwaarde van een eigen ensemble voor regisseur Köroğlu – waarvoor een hele organisatie moet worden opgebouwd – maar geeft hem gezien zijn kwaliteit van groeidiamant het voordeel van die twijfel. Het subsidiebedrag in de aanvraag acht de commissie fors waar het de overheadkosten betreft, maar voor een ander deel ook gerechtvaardigd. Köroğlu weet de beste acteurs aan zich te binden en daar is geld voor nodig.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Multidisciplinair

Click FI – UCee Station
Festival Etcetera
Het Kaasschaafcollectief
Het Poëziecircus
Huis en Festival a/d Werf
Impakt
Planet jr. Productions
Tweetakt
Wereld Muziektheater Festival
z25.org
ZIMIHC huis voor amateurkunst

Click F1 - UCee Station

Stichting Click F1

Samenvatting aanvraag — De stichting Click F1 vraagt in het kader van het cultuurconvenant 2009-2012 subsidie aan voor de uitvoering van UCee Station in de stad Utrecht. Click F1, opgericht in 2004, treedt op als intermediair in het beroepsveld van welzijn, zorg, onderwijs, kunst & cultuur, en arbeid. Click F1 ontwikkelt onder meer innovatieve concepten die aansluiten op sociale, culturele en maatschappelijke vraagstukken in de grote steden. Deze concepten worden uitgevoerd in samenwerking met partijen uit de lokale infrastructuur. UCee Station is daar een voorbeeld van. UCee Station is in 2007 in Utrecht gestart als media-, educatie- en cultuurparticipatieproject dat zich richt op jongeren uit het VMBO. De jongeren zijn de makers en de consumenten van radioshow's en van programma's op internet. UCee Station stimuleert jongeren hun mening te geven en informatie uit te wisselen over maatschappelijke onderwerpen die de doelgroep aangaan. Het biedt een netwerk van (media)stations aan die gezamenlijk de verschillende wijken vertegenwoordigen. UCee Station verenigt vier verschillende functies: een platform voor jongeren, educatie (op het gebied van radio en film), intermediair en onderzoek (vanuit het perspectief van jongeren). De jongeren worden daarbij opgeleid en gecoacht door jonge (semi)professionals met een mediaachtergrond. UCee Station vindt dat het project en de methodiek dermate succesvol zijn dat het UCee Station wil uitbreiden naar Amsterdam, Rotterdam en Den Haag.

Advies — De commissie heeft veel waardering voor de activiteiten van UCee Station. Het betreft een organisatie die in staat is gebleken om een moeilijk bereikbare doelgroep te laten participeren op een manier die hen én (media)vaardigheden bijbrengt én kennis laat nemen van maatschappelijke thema's die hen aangaan. Zij weten hun programma bovendien met een minimum aan middelen uit te voeren. De projecten van deze buitengewoon actieve organisatie zijn laagdrempelig en effectief. Door deze vorm van competentiegericht leren worden jongeren aangespoord tot (zelf) expressie en tot kritische kennisname van onderwerpen die spelen in de samenleving om hen heen. De commissie is echter ook van mening dat de artistiek-inhoudelijke betekenis van UCee Station gering is. De aanvraag van UCee Station hoort vanwege de sterke gerichtheid op educatie en sociaal-emotionele competenties eerder thuis bij onderwijs of bij de opvolger van het Actieplan Cultuurbereik. De commissie is van mening dat de aanvraag om die redenen niet gehonoreerd mag worden uit het kunstbudget.

Conclusie — niet subsidiabel

Festival Etcetera

Stichting Festival Etcetera

Samenvatting aanvraag — Festival Etcetera (2000) ontwikkelde zich van Amersfoortse straatfestival tot een landelijk opererend vijfdaags locatietheaterfestival met speciale aandacht voor jong talent. Het jaarlijkse festival programmeert voorstellingen van makers die inspiratie putten uit het dagelijks leven. De voorstellingen zijn gericht op een breed publiek. Etcetera programmeert werk van makers met wie het een langdurige samenwerking wil aangaan. Makers die de grens tussen theater en realiteit opzoeken. Etcetera biedt een combinatie van streetart en voorstellingen met een kern in tekst en taal. De voorkeur ligt nadrukkelijk bij locatie- en locatiespecifiek theater. Tot voor kort was er een nauwe samenwerking met het Amersfoortse productiehuis d*Amor maar die alliantie veroorzaakte onrust bij andere Amersfoortse partijen. In de toekomst opereren Etcetera en d*Amor weer meer gescheiden.

Advies — Etcetera is een laagdrempelig festival, een verdienste naar het oordeel van de commissie mits het festival daarbij kwaliteit garandeert. Volgens de commissie heeft Etcetera de afgelopen jaren een wisselend niveau laten zien. Van een succesvol festival met landelijke allure raakte het plotseling in het slop; inmiddels vertoont het weer een stijgende lijn. Hoe verheugend de opgaande lijn van het festival ook is, de subsidieaanvraag van Etcetera is naar het oordeel van de commissie in veel opzichten teleurstellend. Het lukt de aanvrager niet zich in zijn beleidsplan voldoende te profileren. Concrete plannen worden er nauwelijks geformuleerd, er worden namen genoemd van makers, maar wat ze gaan doen en hoe, wordt niet vermeld. Echter, omdat de commissie vertrouwen heeft in de aanvrager, de potentie van het rudimentaire profiel onderkent en zij het festival van belang vindt voor Amersfoort, adviseert ze de Provincie een meerjarige subsidie onder strikte voorwaarden toe te kennen: de aanvrager dient voor elk festival zijn programmeringsvoorstellen concreet en grondig onderbouwd op schrift te stellen, waarna een jaarlijkse dan wel tweejaarlijkse toetsing kan plaatsvinden. De commissie zou het toejuichen als Etcetera samenwerking met andere relevante partijen in Amersfoort (opnieuw) zou oppakken en benutten.

Conclusie — subsidiabel

Het Kaasschaafcollectief

Stichting Het Kaasschaafcollectief

Samenvatting aanvraag — Het Kaasschaafcollectief (2001) is een multidisciplinair cultureel productiehuis dat zich via een wijkgerichte aanpak inzet voor talent- en platformontwikkeling. Het productiehuis biedt jonge makers een werkplaats – De Broederij –, expertise en een netwerk als opstap naar verdere scholing of naar het professionele circuit. Sinds zijn oprichting heeft het Kaasschaafcollectief zowel structurele activiteiten (de hiphopevenementen Rof! en Stroom, het interculturele Blendfestival) als incidentele projecten verwezenlijkt. Het collectief realiseert naast de Broederij in de Schildersbuurt (doelgroep: hoger opgeleide 18- tot 35-jarigen; aanbod: debat, poëzie, theater, jazz- en kamermuziekconcerten), het Marcuscentrum (te realiseren eind 2008) in Utrecht Zuidwest. Het Marcuscentrum wordt een tweede, complementaire werkplaats, waar jongeren van 12 tot 25 via educatietrajecten zich in dans, rap, design en (nieuwe) media kunnen ontwikkelen. Het Kaasschaafcollectief opteert voor een functie van multidisciplinaire jongerenwerkplaats gericht op talent- en platformontwikkeling in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — Het Kaasschaafcollectief heeft een bevroren subsidieaanvraag ingediend waarin de aanvragers een warm pleidooi houden voor de ontwikkeling van jonge makers. De commissie is van mening dat de organisatie daarbij een goed scoutingtraject presenteert, maar het vervolgtraject is naar haar oordeel niet steekhoudend onderbouwd. Het collectief begeleidt jonge amateurs en biedt vooral praktische ondersteuning en coaching; in artistiek opzicht is er geen overtuigende follow-up voor de activiteiten. Het Kaasschaafcollectief formuleert een forse ambitie als het gaat om de bijdrage die het levert aan cultuur. Maar de commissie stelt vast dat het hier voornamelijk gaat om maatschappelijke empowerment, waarbij kunst vooral middel is en geen doel. De plannen voor de komende periode waarin het Kaasschaafcollectief vanuit twee vaste locaties wil werken – De Broederij en het Marcuscentrum – zijn geen noodzakelijke aanvulling op al bestaande initiatieven. De overige plannen in de aanvraag zijn onvoldoende concreet en overstijgen amper het niveau van de intenties en de voornemens. Het Kaasschaafcollectief vraagt een hoog subsidiebedrag terwijl het in de aanvraag onvoldoende onderbouwt wat daarmee geproduceerd zal worden. Tegelijkertijd is de opbrengst uit verhuur van de werkruimtes laag, terwijl zich onder de huurders ook commerciële partijen bevinden. Op grond van bovenstaande overwegingen ziet de commissie onvoldoende redenen voor meerjarige ondersteuning.

Conclusie — niet subsidiabel

Het Poëziecircus

Stichting Het Poëziecircus

Samenvatting aanvraag — Stichting Het Poëziecircus (1996) bevordert de Nederlandse poëzie bij een breed publiek door middel van gevarieerde kleine en grote poëzieprogramma's met het accent op voordrachtsactiviteiten, zoals het Nationaal Kampioenschap Poetry Slam en het Grote Poëziecircus in Tivoli. Het Poëziecircus richt zich de komende periode op drie terreinen: participatie (nieuw talent en nieuwe, jonge publieksgroepen), innovatie (programma's met experimentele poëzie en ict-activiteiten/nieuwe media), en diversiteit (poëzie van migrantengroepen). Tot nu ligt de organisatie in handen van vrijwilligers, die dreigen 'ten onder te gaan aan hun eigen succes'. De stichting heeft de ambitie uit te groeien tot een krachtige culturele instelling en vraagt ondersteuning om te kunnen professionaliseren. De organisatie is voornemens een zelffinancieringsstrategie te ontwikkelen. Poëziecircus opteert voor een plaats in de landelijke basisinfrastructuur als ontwikkelinstelling voor de amateurkunst in de discipline letteren.

Advies — De commissie heeft waardering voor de wijze waarop het Poëziecircus een kunstvorm als poëzie onder de aandacht van een breed publiek weet te brengen. Dat de organisatoren met een kleinschalige organisatie zo slagvaardig weten op te treden, vindt ze lofwaardig. Het beleidsplan van het Poëziecircus is praktijkgericht maar in inhoudelijk opzicht vindt de commissie de artistieke visie en de plannen voor de komende periode mager en in te algemene termen verwoord. De doelstellingen zijn meer organisatorisch dan op de inhoud gericht. De commissie betreurt het dat er niet wordt ingegaan op het verschil tussen gesproken en geschreven taal. Ze betwijfelt ook of de 'drietrapsformule' - beginnende dichters stromen door van open podium, via literair café, naar literair theater - na een eerste generatie dichters te hebben voortgebracht, zijn springplankfunctie nog steeds waarmaakt. Met het succesvolle Poetry Slam wordt een publiek bereikt dat normaal niet snel in aanraking komt met poëzie. Het lijkt de commissie echter niet wenselijk hiervoor een aparte organisatie inclusief overhead te subsidiëren. De commissie ziet mogelijkheden dit onderdeel Poetry Slam aan te haken bij een instelling als ZIMIHC of bij andere literaire initiatieven in de regio. Ook verwacht ze dat het nieuwe Programmafonds Cultuurparticipatie kansen zal bieden voor subsidieaanvragen op dit terrein. De voorgenomen groei en de noodzaak tot groei acht de commissie ontoereikend vanuit de doelstellingen beargumenteerd. De commissie is evenmin overtuigd van de toegevoegde waarde specifiek voor Utrecht: van samenwerking met andere literaire initiatieven in Utrecht is veel te weinig sprake. De commissie ziet op grond van bovenstaande onvoldoende rechtvaardiging voor een meerjarige ondersteuning.

Conclusie — niet subsidiabel

Huis en Festival a/d Werf

Stichting Huis en Festival a/d Werf

Samenvatting aanvraag — Huis en Festival a/d Werf (1986) is een Utrechts festival, productiehuis en -podium voor theater, beeldende kunst en muziek. Het huis heeft een regionale verankering en een (inter)nationale uitstraling. Het festival en het productiepodium fungeren als platform voor jonge makers. Als huis voor de kunsten sluit Huis en Festival a/d Werf (HFadW) aan bij de veranderende praktijk waarin disciplines niet meer strikt gescheiden zijn. Het productiehuis vormt het hart van de organisatie. HFadW is verankerd in de actualiteit, biedt ruimte aan experiment en nieuwe ontwikkelingen, neemt risico en bereikt desondanks een groot publiek. HFadW streeft naar kunst waarin alle zintuigen worden bediend. Beeldende kunst, theater en muziek worden alle drie ontwikkeld in een theatrale context. Als productiehuis is HFadW een huis voor talentontwikkeling en vakinhoudelijke ontwikkeling. Het Festival, een stadsfestival dat in 2010 zijn 25-jarig jubileum viert, is een platform waar de makers worden gelanceerd: zestig procent van het festivalprogramma is ge(co)produceerd door het Huis. HFadW opteert voor een plaats als productiehuis voor theater in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — De commissie is van mening dat Huis en Festival a/d Werf een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan het Utrechtse podiumkunstenlandschap. Het festivalaandeel beoordeelt de commissie nog steeds als sterk: het festival biedt kwaliteit, al functioneert het niet langer als dé etalage van wat er in Nederland op experimenteel gebied gebeurt. Het productiehuis floreert echter matig, naar het oordeel van de commissie: het huis levert amper meer belangrijke makers af. De commissie betreurt het daarom dat er in de aanvraag geen helder onderscheid wordt gemaakt tussen het productiehuis en het festival. Hoe de financiële stromen lopen wordt niet inzichtelijk gemaakt; de commissie beoordeelt de aanvraag op dat punt als te weinig transparant. Bovendien wordt het exorbitant hoge subsidiebedrag in de aanvraag noch in artistiek opzicht, noch in beheerlasten overtuigend onderbouwd. De inhoudelijke kant van de aanvraag stelt de commissie eveneens teleur. Concrete plannen ontbreken nagenoeg. De commissie heeft daarbij de indruk dat de artistieke leiding niet sterk genoeg opereert. Zij weet onvoldoende inhoudelijk talent om zich heen te verzamelen. Een onderscheidende visie op productiehuis en festival ontbreekt. De commissie vindt de onderbouwing van het muzikale aandeel ontoereikend: er wordt geen inhoudelijke visie op muziek geformuleerd en onvoldoende wordt duidelijk gemaakt wat er in de komende beleidsperiode gaat gebeuren. Het in de aanvraag voorgestelde opleidingstraject voor zakelijk leiders acht de commissie vooralsnog geen taak voor Huis en Festival a/d Werf. Over het aandeel beeldende kunst is de commissie gematigd positief; de afgelopen periode zijn prikkelende en interessante producten getoond, waarbij een goed gevoel voor de actualiteit aan de dag werd gelegd en een consequente inhoudelijke lijn werd gevolgd. Helaas biedt de aanvraag nauwelijks zicht op enig concreet vervolg. Omdat de commissie het belang van het festival voor Utrecht onderkent en wil ondersteunen, ondersteunt ze de aanvraag voor meerjarige subsidiëring. Maar niet zonder haar negatieve oordeel over het productiehuis te benadrukken en haar twijfels uit te spreken over de getoonde kwaliteiten van de artistieke leiding.

Conclusie — subsidiabel

Impakt

Stichting Impakt

Samenvatting aanvraag — Impakt is een internationaal platform voor mediakunst. Het festival is een ontmoetingsplek van professionals en geïnteresseerden op het gebied van (media)kunst. Vanaf het begin, nu twintig jaar geleden, heeft Impakt gekozen voor een multidisciplinaire aanpak en ziet het als zijn taak om bewust gebruik van nieuwe media te stimuleren. De reflectie is vooral gericht op de kunst: 'Impakt wil laten zien hoe kunst bijdraagt aan eigenheid, pluriformiteit, innovatie en kritische analyse binnen ons medialandschap en de opinievorming bevordert over complexe processen in onze snel veranderende samenleving.' Daarmee neemt Impakt een positie in tussen, enerzijds, de film- en mediafestivals en, anderzijds, musea, galeries en presentatie-instellingen. Door educatieve projecten en door alternatieve muziek – die deel uitmaakt van de dj- en vj-cultuur – op te nemen in het programma wil Impakt een jong en breed publiek bereiken. Het jaarlijkse festival is nog steeds de voornaamste activiteit van Impakt, maar deze is ingebed in een programma waar ook Impakt Events, Impakt Online en Impakt Works onderdeel van uitmaken. De laatste twee worden betiteld als op onderzoek en productie gerichte projecten, waarbij de aandacht ligt op ondersteuning van jong talent uit binnen- en buitenland. Het programma voor de komende periode bestaat uit een jaarlijks vijfdaags festival, elf Impakt Events, vier Impakt Online producties en zes residencies met bijbehorende workshops. De voornaamste wijziging in het beleidsplan voor de komende jaren bestaat uit een andere opzet van het festival. Het festival zal steeds vanuit een centraal thema worden geprogrammeerd. Impakt beoogt daarmee meer aan te sluiten bij actuele vraagstukken. Het wil bovendien verdieping, uitwisseling en discussie stimuleren met de uitbreiding van het dagprogramma met symposia, lezingen en workshops. Ook hoopt de organisatie met de thematische opzet een groter publiek te bereiken. Daarnaast wordt het aanbod van film- en videowerken kleiner en meer selectief.

Advies — Impakt is een belangrijk platform van (vooruitstrevende) mediakunst in Nederland. Ofschoon er geen twijfel bestaat over het belang van Impakt en de waardevolle internationale contacten die de organisatie onderhoudt, is de commissie niet enthousiast over de ingediende aanvraag. Die is niet in overeenstemming met wat verwacht mag worden van een organisatie die al zoveel jaren meedraait. De aanvraag bevat veel herhaling, is soms tegenstrijdig en mist bevologenheid. Een gedegen onderbouwing van voorgestelde plannen ontbreekt. De voornaamste koerswijziging – de thematische benadering van het festival die Impakt voor ogen staat – wordt bijvoorbeeld niet concreet gemaakt. Ook plaatst de commissie vraagtekens bij het onderdeel muziek. De commissie meent dat Impakt in de laatste edities geen blijk heeft gegeven van een interessante visie op dit onderdeel van het programma. Voor de komende cultuurnotaperiode wordt beduidend meer geld aangevraagd, zonder dat daarvoor een degelijke onderbouwing wordt gegeven die deze groei verantwoordt. De structurele ondersteuning van de afgelopen vier jaar heeft te weinig geleid tot de voorgenomen inhoudelijke verdieping. De commissie is evenwel van mening dat Impakt binnen het kunstenveld een belangrijke positie bekleedt op het snijvlak van beeldende kunst en 'nieuwe media'. Onder mediafestivals is Impakt met de zo kenmerkende cross-

over programmering de enige in zijn soort. Met deze productieve mix weet Impakt verschillende soorten publiek – vanuit de film, muziek en beeldende kunst – bijeen te brengen. Met name het Impakt Festival en de Events trekken een jong en divers publiek. De uitbreidingen die de laatste jaren zijn gerealiseerd met Impakt Events, Impakt Online en meer recentelijk nog Impakt Works hebben geleid tot grotere zichtbaarheid van Impakt en hebben de slagkracht van Impakt inzake de kennis van en het inzicht in de mediakunst op een substantiële manier vergroot. Alles in overweging nemend adviseert de commissie om Impakt meerjarig te ondersteunen.

Conclusie — subsidiabel

Planet jr. Productions

Stichting Planet jr. Productions

Samenvatting aanvraag — Stichting Planet jr. Productions, projectbureau voor jeugd- en wereldcultuur, vraagt subsidie voor haar kernactiviteit: het Wereld Kinderfestival (1993), een jaarlijks festival dat in het voorjaar door Nederland toert (nationale editie), en in het najaar door het themaland (internationale editie). Het is een intercultureel evenement door en voor kinderen uit binnen- en buitenland, met optredens, workshops, een interactieve tentoonstelling en een wereldmarkt. Het festival wordt ondersteund door schoolprojecten voor de hoogste klassen van het primair onderwijs waarvoor Planet jr. Productions een uitgebreid lespakket rondom het themaland/gebied ontwikkelt. Het Wereld Kinderfestival 2009-2012 voert het meerjaren thema 'Grensverleggend'. Het festival begon 15 jaar geleden in Utrecht en heeft er sindsdien een vaste basis. In samenwerking met het Utrechts Centrum voor de Kunsten bereikt het in Utrecht rond de tweeduizend leerlingen (het hoogste aantal vergeleken met andere regio's). Planet jr. Productions is sinds maart 2007 gevestigd in Rotterdam in het gebouw van het World Music and Dance Center, waarmee het projectbureau sinds 2005 samenwerkt.

Advies — De commissie vindt een wereldkunst- en cultuurfestival voor kinderen een goede zaak, maar ze is van mening dat het Wereld Kinderfestival zich onvoldoende artistiek heeft ontwikkeld. De voorstellingen maken op de commissie een gedateerde, folkloristische en weinig vernieuwende indruk. Niet zelden worden er stereotypen bevestigd, die volgens de commissie juist doorbroken zouden moeten worden. De sfeer en het enthousiasme die de voorstellingen uitstralen lijken bij de selectie te prevaleren boven het artistieke concept. Het tamelijk hoogdravend geformuleerde beleidsplan onderbouwt volgens de commissie onvoldoende de genoemde doelstellingen. De plannen voor de toekomst maken op de commissie geen verrassende en artistiek belangwekkende indruk. Het gekozen meerjaren thema 'Grensverleggend' is zo algemeen en voor de hand liggend dat het niet onderscheidend werkt. De ingediende aanvraag is bovendien diffuus omdat er in de aanvraag geen strikte scheiding wordt gehanteerd tussen Planet jr. Productions en het Wereld Kinderfestival. De aanvraag heeft betrekking op de organisatie van het festival, maar de gevraagde financiële steun voor een medewerker voor het projectbureau behelst veel meer dan de organisatie van het festival. De vorige aanvraag (periode 2005-2008) is onder voorwaarden gehonoreerd. De commissie stelt vast dat aan de belangrijkste voorwaarden niet is voldaan. Van de geadviseerde aanscherping van de deelnamecriteria voor binnenlandse groepen is te weinig terug te zien. Dat geldt ook voor de geadviseerde noodzakelijke verdieping. Het plan biedt onvoldoende basis om artistieke ontwikkelingen op korte termijn alsnog te kunnen verwachten. De commissie oordeelt negatief over deze aanvraag.

Conclusie — niet subsidiabel

Tweetakt

Stichting Storm

Samenvatting aanvraag — Festivalbureau Storm organiseert jaarlijks (eerder tweejaarlijks) het negendaagse jeugd- en jongerentheaterfestival Tweetakt (2000) op diverse podia in Utrecht. Tweetakt biedt een overzicht van de belangrijkste (inter)nationale jeugdtheaterproducties en signaleert nieuwe ontwikkelingen op het gebied van educatie en cultuurparticipatie (in samenwerking met Hogeschool Utrecht en de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht). Daarnaast organiseert het festival debatten, rondetafelgesprekken en lezingen rond actuele thema's en trends in het veld. Behalve bezoekers uit de stad, de regio en het land, trekt het festival ook een groot internationaal vakpubliek. Na een periode waarin Tweetakt zich voornamelijk op vakpubliek richtte, bouwt het nu aan een cultureel divers en intergenerationeel publiek. Tweetakt werkt geregeld samen met mede-Berenkuilbewoners Het Lab, Yo! Opera en Het Filiaal. Tweetakt ambieert als internationaal jeugdtheaterplatform een positie in de landelijke basisinfrastructuur.

Advies — Tweetakt is volgens de commissie een belangrijk Utrechts jeugdtheaterfestival met een landelijke uitstraling. De commissie is er minder van overtuigd dat Tweetakt ook een sleutelrol speelt als het gaat om de internationalisering van jeugdtheater. Ze is unaniem positief over de wijze waarop Tweetakt zich kwijt van zijn hoofdtaak, het bieden van een overzicht van de artistiek belangrijkste jeugdtheaterproducties van het afgelopen seizoen. De organisatoren tonen daadwerkelijk hart te hebben voor de discipline: het gaat ze in de eerste plaats om artistieke kwaliteit en ze verwarren deze niet met bijvoorbeeld de maatschappelijke werking van jeugdtheater. Ze laten zien daarbij goed te weten wat de doelgroep aanspreekt. Minder positief is de commissie over de nevenfuncties die Tweetakt ontwikkelt en van plan is te ontwikkelen op het gebied van productie en educatie. Het zou het festival ten goede komen als het zich tot zijn kerntaak van een podium bieden zou beperken, een taak op zich, meent de commissie. Zelf produceren ligt buiten het terrein van een representatief festival; educatie wordt doorgaans door de theatermakers zelf georganiseerd en functioneert hier hooguit als publiekswervende actie. Hoewel het festival samenwerkt met tal van andere jeugdtheaterorganisaties, wekt het in de aanvraag de indruk op alle fronten zelf de touwtjes in handen te (willen) houden. Ook lijken de aanvragers voor de hand liggende samenwerkingsmogelijkheden te negeren. Het verbaast de commissie dat Tweetakt in zijn beleidsplan geen behoefte heeft geformuleerd aan een jeugdtheaterpodium, terwijl de organisatoren aangeven nauw samen te werken met Het Lab en Het Filiaal, initiatiefnemers van zo'n podium. De commissie adviseert om de gevraagde bijdrage voor de bestending en groei van de hoofdfunctie te honoreren en geen additionele middelen te verstrekken voor de nevenfuncties productie en educatie.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

Wereld Muziektheater Festival

Stichting Wereld Muziektheater Festival

Samenvatting aanvraag — Het Wereld Muziektheater Festival (1996) is een internationaal zalenfestival van niet-westerse podiumkunsten, met een landelijk bereik. Hoewel niet in Utrecht gehuisvest, heeft het een speciale band met de stad (Stadsschouwburg, RASA en Vredenburg) die het de komende jaren aanzienlijk wil versterken. Zoals het festival dat ook wil met Amsterdam, Rotterdam en Den Haag. In deze vier grote steden organiseert het Wereld Muziektheater Festival vanaf 2009 jaarlijks een tiendaags festival, gevolgd door een landelijk on tour programma (voorheen tweejaarlijks met 6 weken voorstellingen door het hele land). Het Wereld Muziektheater Festival kiest voor de komende periode voor een nieuwe koers: actueler, met de focus verschoven van de klassieke niet-westerse tradities naar nieuwe ontwikkelingen in de niet-westerse podiumkunst. Met Cultural Diversity, Cultural Identity als rode draad, krijgt elke editie een eigen inhoudelijk thema. Het festival opent jaarlijks met een nieuwe productie van niet-westerse makers, een opdracht (in coproductie) van het Wereld Muziektheater Festival. Een parallelprogrammering (workshops, literatuurprogramma's, 'wereld'-diners) zorgt voor verdieping. Omdat in de nieuwe opzet makers en spelers gelijktijdig in Nederland zijn, wordt gestructureerde uitwisseling tussen vakgenoten een vast onderdeel. Het Wereld Muziektheater Festival opteert voor een plaats in de landelijke basisinfrastructuur als internationaal festival voor muziektheater.

Advies — Het Wereld Muziektheater Festival is een goedlopend festival, dat met zijn voorgenomen koerswijziging op de juiste manier inspeelt op de ontwikkelingen van de reguliere podia waar het niet-westerse aanbod een vaste plek heeft gevonden. Het voornemen van het Wereld Muziektheater Festival om zich jaarlijks tien dagen te concentreren in vier grote steden vindt de commissie vanuit publicitair oogpunt helder beargumenteerd. Wel vraagt ze zich af of er ieder jaar voor een tiendaags aanvullend georiënteerd festival voldoende, kwalitatief hoogstaande producties zijn te programmeren. De commissie stelt vast dat het Wereld Muziektheater Festival zijn nieuwe koers in zijn beleidsplan onvoldoende uiteenzet. De plannen voor de komende periode zijn weinig expliciet: van de genoemde aandacht voor nieuwe ontwikkelingen in het niet-westerse muziektheater worden amper concrete voorbeelden gegeven. Evenmin maakt het Wereld Muziektheater Festival concreet op welke wijze het festival zijn band met Utrecht wil versterken. Hoe RASA, de Stadsschouwburg en Vredenburg als podia zullen participeren in de nieuwe opzet wordt niet duidelijk gemaakt. Er is sprake van masterclasses en workshops, waarmee het Wereld Muziektheater Festival een jonger publiek wil aanspreken, maar de voor de hand liggende lokale partners, zoals DOX en Het Filiaal, worden niet genoemd. De forse sprong omhoog in de begroting acht de commissie dan ook onvoldoende gemotiveerd. De commissie stelt dat het Wereld Muziektheater Festival in zijn beleidsplan nauwelijks meer dan intenties formuleert. Op basis van dit plan concludeert ze dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn om een meerjarensubsidie te rechtvaardigen.

Conclusie — niet subsidiabel

z25.org

Stichting z25.org

Samenvatting aanvraag — Stichting z25.org (z25) wil zich profileren als een hoogwaardige ontwikkelinstelling van nieuwe media voor cultuur en innovatie. De stichting is opgericht in 2003 en onderscheidt zich door integratie van nieuwemediakunst in de podiumkunsten. z25 wil producties initiëren en kennis beschikbaar stellen aan het werkveld van professionele podia en andere culturele instellingen. Op innovatieve wijze wil z25 de traditionele kennis van het theater combineren met nieuwe media. Daarvoor werkt z25 actief samen met bestaande instellingen in Utrecht. z25 wil een platform bieden aan en broedplaats zijn voor jong talent en ruimte bieden aan het experiment, en heeft de ambitie om daarin toonaangevend te zijn in Europa. z25 is reeds een gevestigde naam in het werkveld. Om de ambities waar te kunnen maken wil z25 doorontwikkelen tot een fulltime professionele ontwikkelinstelling voor nieuwemediakunst.

Advies — De commissie is van mening dat de integratie van nieuwemediakunst in de podiumkunsten wenselijk is. De introductie van nieuwe media op het podium vraagt om een ingrijpende herinrichting van de praktijk. In die zin hebben de ideeën van z25 zeker potentie. De commissie heeft waardering voor het nog jonge initiatief dat voortkomt uit de opleiding Design for Virtual Theatre and Games (HKU Faculteit Theater), en een schakel wil vormen tussen de hoogwaardige opleidingen in Utrecht en het werkveld. Helaas is de aanvraag van z25 volstrekt onvoldoende onderbouwd. Zo maakt het beleidsplan niet duidelijk of deze organisatie artistiek of juist technisch georiënteerd is. Ook is in het beleidsplan niet opgenomen op welke wijze z25 haar kennis beschikbaar stelt en aan wie precies. z25 heeft wel artistieke ambities, maar het niveau van deze activiteiten is niet hoog genoeg. Veel werkzaamheden van z25.org hebben een dienstverlenend/facilitair karakter. Die zijn volgens de commissie ook op commerciële wijze te realiseren. Organisatorisch staat z25.org nog in de kinderschoenen. Zo maakt de organisatie geen onderscheid tussen bestuur en directie. Daarnaast is het bereik onder de maat. De beheers- en personeelslasten bepalen een onevenredig groot deel van de begroting, terwijl het budget voor activiteiten niet strookt met de ambitieuze projecten die de organisatie voor ogen staat. De commissie concludeert dan ook dat deze organisatie onvoldoende is uitgekristalliseerd en adviseert om die reden negatief ten aanzien van meerjarige subsidie.

Conclusie — niet subsidiabel

ZIMIHC huis voor amateurkunst

Stichting ZIMIHC

Samenvatting aanvraag — ZIMIHC huis voor amateurkunst (1989) is een ondersteuningsinstelling voor amateurkunstenaars van alle kunstvormen die zich bovendien inzet voor de verbetering van het imago van de amateurkunst. De stichting richt zich op de ‘zelfbewuste amateur-kunstenaar’ en biedt faciliteiten, advies en bemiddeling aan verenigingen en individuele kunstenaars. ZIMIHC heeft voor elke kunstvorm een consulent in huis en beheert een toenemend aantal ruimtes voor repetities en voorstellingen in diverse Utrechtse wijken. Jaarlijks presenteert ZIMIHC ongeveer dertig culturele projecten in de stad en provincie Utrecht waarmee kunstenaars hun producten vertonen aan publiek. ZIMIHC is in de afgelopen jaren uitgegroeid tot een expertisecentrum op het gebied van de amateurkunst en is gesprekspartner van beleidsmakers in stad en provincie. ZIMIHC ambieert als ondersteunende instelling een positie in de landelijke basisinfrastructuur op het terrein van de amateurkunst.

Advies — ZIMIHC heeft zich, naar het oordeel van de commissie, in de afgelopen jaren ontwikkeld tot een sterk en herkenbaar dienstverleningshuis voor de amateurkunst in Utrecht. Met zijn prikkelende uitgangspunt – ‘als je niet leeft van je kunst ben je amateurkunstenaar’ – overstijgt ZIMIHC het clichébeeld van de amateur, volgens de commissie. Het huis voor amateurkunst bereikt met zijn opzet een breed publiek. ZIMIHC schat zijn sociale rol goed in; toch gaat het hier wel degelijk om (de betekenis van) het kunstzinnige product, al ligt de artistieke kwaliteitsnorm vanzelfsprekend anders dan bij professionele kunst. ZIMIHC heeft een helder, ambitieus en gedreven beleidsplan ingediend dat bovendien boeiend is om te lezen, meent de commissie. De aanvrager zet het huis voor amateurkunst goed neer: het wezen van de amateurkunst en de taken zijn grondig en doeltreffend omschreven. De aanvraag is toekomstgericht en vloeit logisch voort uit de vraag uit het veld. De plannen voor nieuwe gebouwen in de wijken – de culturele trapveldjes – zijn organisch ontwikkeld en goed doordacht. De commissie waardeert ook ZIMIHCs actieve beleid op het nastreven van culturele diversiteit, al wordt uit de aanvraag niet duidelijk hoe de organisatie dat aanpakt. De kostenstijging in de begroting is goed beargumenteerd. Het beleidsplan legitimeert, naar het oordeel van de commissie, de gevraagde extra subsidie. De commissie is van oordeel dat menige grote stad een voorbeeld kan nemen aan het Utrechtse amateurkunsthuis. De landelijke interesse voor de daar verzamelde expertise acht de commissie exemplarisch voor de draagwijdte van ZIMIHC.

Conclusie — subsidiabel met prioriteit

BIJLAGE

Opdracht aan de commissie

De commissie Cultuurnota 2009-2012 werd belast met de volgende taken:

- De inhoudelijke beoordeling van de subsidieaanvragen, ingediend bij gemeente, provincie en rijk dan wel landelijke fondsen¹.
- Aangeven van prioritering op basis van inhoudelijke motivering van de aanvragen in de categorieën subsidiabel, subsidiabel met prioriteit, niet subsidiabel.
- De inhoudelijke beoordeling van de samenhang in elk van de betrokken sectoren.

De commissie diende zich rekenschap te geven van een aantal door de gemeente en provincie Utrecht opgestelde criteria:

Aanvragen zijn allereerst beoordeeld op:

- artistieke kwaliteit en betekenis kernbegrippen hierbij zijn vakmanschap, zeggingskracht en oorspronkelijkheid
- productionele en organisatorische potentie en cultureel ondernemerschap gekeken is naar de kwaliteit van de aanvrager op het gebied van productie, organisatie, financieel beheer, publiekswerving en pr/marketing; ook is bekeken of er sprake is van samenwerking met andere kunstenaars, organisaties en instellingen in en buiten de stad

Als aanvragen op grond van bovenstaande criteria positief werden bevonden, werden ze getoetst aan de hand van de volgende aanvullende criteria:

- bijdrage aan pluriformiteit, culturele diversiteit, educatie en internationalisering is niet voor iedere aanvrager afzonderlijk beoordeeld, maar voor het geheel van positief beoordeelde instellingen; gekeken is naar de bijdrage van instellingen aan de veelzijdigheid en internationale uitstraling van het kunst- en cultuur aanbod in de gemeente en de provincie Utrecht
- de wijze waarop een aanvrager invulling geeft aan de betreffende functie in de Utrechtse basisinfrastructuur (indien van toepassing). Hierbij is ook gekeken naar de (gezamenlijke invulling van de) Utrechtse basisinfrastructuur in zijn geheel
- de invloed van de instelling op het culturele klimaat in en de bijzondere betekenis van de organisatie voor de provincie Utrecht

De adviesprocedure van gemeente en provincie Utrecht werd zodanig gepland dat deze in tijd parallel liep aan de advisering van de Raad voor Cultuur over de landelijke basisinfrastructuur. Alle adviesorganen hebben geheel autonoom hun werk gedaan.

¹ Vanwege het gewijzigde Rijksbeleid op het gebied van de beeldende kunst treedt de provincie terug als subsidiënt voor beeldende kunstinstellingen. Dit betekent dat de in dit kader ingediende subsidieaanvragen niet zullen worden gehonoreerd door de provincie Utrecht.

Werkwijze commissie

De commissie heeft in een praktische taakverdeling haar werkzaamheden verricht in twee werkgroepen, te weten podiumkunsten, onder voorzitterschap van Cynthia Wilson en Annette Embrechts, en beeldende kunst en film, onder voorzitterschap van Willemien van Aalst. De commissie kreeg in de periode januari – april 2008 58 aanvragen met bijbehorende documentatie voorgelegd.

De aanvragen zijn op gelijke wijze beoordeeld op basis van de hiervoor geformuleerde criteria; bij de beoordeling is rekening gehouden met integraliteit en samenhang ingegeven door de door de beide overheden benoemde stedelijke en provinciale basisinfrastructuur. Gezien het grote aantal aanvragen en de beperkte tijd was het niet mogelijk om met aanvragers een persoonlijk gesprek te voeren. De commissie is echter van oordeel dat zij op basis van de ingediende plannen en de eigen expertise tot een gedegen oordeel in staat is geweest. Hoewel een advies over de hoogte van de subsidies niet tot de opdracht behoorde, is bij de beoordeling wel op hoofdlijnen gekeken naar de relatie tussen plannen en begroting.

Aan de commissie is een aantal aanvragen voorgelegd van instellingen die alleen bij provincie en gemeente dan wel alleen bij de provincie en niet bij het rijk of een landelijk fonds hebben aangevraagd.

Leden commissie

Voorzitter:

— Boele Staal

Voorzitter N.V.B. (Nederlandse Vereniging van Banken), zelfstandig (bestuurs)adviseur, voormalig commissaris van de koning van de provincie Utrecht

Leden werkgroep beeldende kunst en film:

— Willemien van Aalst (voorzitter)

Creative Producer IDTV Docs, voormalig organisatie-adviseur, interim manager en adjunct-directeur IDFA

— Jan Ketelaars

Filmmaker en producent, docent Faculteit Kunst, Media en Technologie, afdeling Audio Visual Media van de HKU te Utrecht

— Gabriëlle Schleijsen

Hoofd Studium Generale van de

Rietveldacademie in Amsterdam

Course director Dutch Art Institute, Master

Programma, ArtEZ, Enschede/Arnhem

— Xander Karskens

Curator De Hallen in Haarlem, freelance publicist

— Domeniek Ruyters

Hoofdredacteur METROPOLIS M, tweemaandelijks tijdschrift over hedendaagse kunst, medewerker de Volkskrant

Leden werkgroep podiumkunsten

— Cynthia Wilson (voorzitter)

Zelfstandig muziekadviseur; oprichter wwclassics, voormalig artistiek manager Rotterdams Philharmonisch Orkest en Gergiev Festival, voorzitter adviescommissie incidentele subsidies amateur- en podiumkunsten provincie Utrecht

— Annette Embrechts (voorzitter)

Theater- en dansjournalist de Volkskrant

— Arthur Sonnen

Senior projectmanager SICA, docent

Toneelacademie Maastricht, lid adviescommissie podiumkunsten gemeente Utrecht

— Anita Twaalfhoven

Hoofdredacteur Boekman Cahier, freelance journalist o.a. voor Theatermaker en Trouw

— Erwin Roebroeks

Muziekadviseur en –publicist, o.a. voor het Nederlands Fonds voor Podiumkunsten en de Neue Zeitschrift für Musik, promovendus eigentijdse muziekethica

— Aad van Nieuwkerk

Eindredacteur Cross Media Radio 6, afdelingsmanager en eindredacteur Radio 4 en andere radioprogramma's VPRO, lid zenderredactie Radio 4

— Claartje Nicolas

Zakelijk leider theatergroep Mugmetdegoudentand, adviseur m.b.t. jongeren, talentontwikkeling en cultuurparticipatie

Voor specifieke thema's heeft de commissie aanvullende informatie ingewonnen bij de volgende deskundigen:

— Sandra Trienekens

Lector Burgerschap en Culturele Dynamiek aan de Hogeschool van Amsterdam, freelance onderzoeker op het gebied van burgerschap, diversiteit en de kunst.

— Renée Mars

Deskundige cultuureducatie en lid adviescommissie incidentele subsidies amateur- en podiumkunsten provincie Utrecht.

De commissie is ondersteund door Joke Dame en Henriëtte Heezen in de functie van extern secretaris. Ambtelijke ondersteuning werd geleverd door de afdeling Culturele Zaken van de gemeente Utrecht en de sector Cultuur van de provincie Utrecht.

Colofon

Advies van de Commissie Cultuurnota 2009-2012

Een gezamenlijke uitgave van de provincie
Utrecht en de gemeente Utrecht

Ontwerp: Dietwee, Utrecht

Druk:

Oplage: 250

© mei 2008

Provincie Utrecht

Afdeling Economie, Cultuur en Vrije tijd
Postbus 80300
3508 TH Utrecht

Gemeente Utrecht

Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling
Afdeling Culturele Zaken
Postbus 2158
3500 GD Utrecht